

Szczęśliwego Nowego 2009 Roku

■ Goście Forum
Edukacji Ekonomicznej

■ Forum Edukacji
Biznesowej

■ Nasi Absolwenci

■ Magiczne słowo: styl

■ Nagroda Nobla
z ekonomii w 2008 roku

■ Wrocławskie krasnale, skrzaty,
krasnoludki – pochodzenie



Inauguracja roku akademickiego 2008/2009 na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu

3 października 2008 r.



Szanowni Czytelnicy,

Czas Świąt Bożego Narodzenia i początku roku jest magiczny. Nie tylko ze względu na atmosferę powszechnej życzliwości, wszechobecne kolędy, nastroj radosnego oczekiwania na bycie razem przy wigilijnym stole i prezenty, śnieg (coraz rzadziej), dzwonki sań (kiedy to było?!). Składając sobie życzenia świąteczne i noworoczne wierzymy w nowe otwarcie, że tym razem już się spełnią, że będzie lepiej – pracowniej, uczciwiej, mądrzej, serdeczniej. A potem, jak w piosence Wiesława Michnikowskiego „... to już mija nam.” Szara rzeczywistość lutego odbija się we wszechogarniającej niemocy i narzekaniu, wypominaniu źdźbła w cudzym oku, nadmiernej wyrozumiałości wobec samych siebie, postawie „bliższa koszula ciału”. Od święta do święta chętnie, acz bezrefleksyjnie, cytujemy wieszczą, że „Ojczyzna to wielki itd.”, aż iza nam się kręci ze wzruszenia, ileż ta Europa mogłaby się od nas nauczyć. A potem „przewróciło się, niech leży”.

A przecież codzienność składa się z rzeczy małych, których jakość zależy od nas samych. Nie zostawiamy ich w rękach wróżki. Uwierzymy, że można poprawiać rzeczywistość codzienną życzliwością, uczciwością i wrażliwością na potrzeby bliźnich. Dlatego życzymy sobie rzeczy wielkich, nie ograniczamy się w marzeniach. Nie zapominajmy jednak, by czas życzeń przemienił się w czas spełnień.

Czego Państwu na nowy 2009 rok życzy

Redakcja

*Radości, spokoju, niepowtarzalnej
atmosfery w kręgu najbliższych,
wszelkiej pomyślności w życiu
prywatnym i zawodowym oraz spełnienia
marzeń wszystkim pracownikom, studentom
i przyjaciółom Uniwersytetu Ekonomicznego
we Wrocławiu
z okazji Świąt Bożego Narodzenia
i Nowego Roku*

życzy rektor

Bogusław Fiedor

Spis treści:

■ BYŁO-BĘDZIE

Kalendarium rektora prof. Bogusława Fiedora	2
Inauguracja roku akademickiego 2008/2009	6
Święto Uniwersytetu Ekonomicznego	24
Wybrane z e-Portalu	28
XI DFN	30

■ GOŚĆ UCZELNI

Goście Forum Edukacji Ekonomicznej	32
Forum Edukacji Biznesowej	35
Od małej do dużej firmy	36

■ PERSONALIA

Nasi Mistrzowie: Profesor Zdzisław Pisz	38
Przyznano medale	41
Nominacje naukowe	43

■ OKNO NA ŚWIAT

Elementy wiedzy o kulturze w programie nauczania języka angielskiego w wersji biznesowej	44
Francuski nie tylko, by zrozumieć etykietę na butelce wina	45
Distance learning, e-learning, m-learning, blended learning? A może non-learning learning?	46
Rosja – spotkanie z historią i teraźniejszością	49
Nasi absolwenci	52
Wyprawa życzliwości	58
Z COEUR-em w sercu Burgundii	60

■ KONFERENCJE

■ FELIETONY

Magiczne słowo: styl	76
Odpowiedź na głos polemiczny	76
Nagroda Nobla z ekonomii w 2008 roku	77
Udana rekrutacja	78
7. Program Ramowy Wspólnoty Europejskiej	80
Uniwersytet się amerykanizuje	81
Zapraszamy do Studium	
Wychowania Fizycznego i Sportu	83
Wrocławskie krasnale, skrzaty, krasnoludki – pochodzenie	85
Czy Mikołaj lubi ekonomistów?	87
Pakiet ustaw	87

Portal

Kwartalnik Uniwersytetu
Ekonomicznego we Wrocławiu
redaguje zespół:

Lucyna Wasylina (red. nacz.) i Rafał Galos.
Redakcja językowa: Wydawnictwo
Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.
e-mail: lucyna.wasylina@ue.wroc.pl
e-mail: rafal.galos@ue.wroc.pl
tel. 36-80-782, 36-80-580

Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru, dokonywania skrótów i poprawek stylistycznych w dostarczanych materiałach.
Wykorzystanie materiałów zawartych w piśmie tylko za zgodą redakcji.
Dziękujemy wszystkim autorom tekstów i zdjęć wykorzystanych w piśmie.

Kalendarium

rektora prof. Bogusława Fiedora



W poniedziałki kierownictwo uczelni w składzie: prorektorzy – prof. Andrzej Gospodarowicz, prof. Stefan Wrzosek, prof. Marek Łyszczak i prof. Jarosław Witkowski pod przewodnictwem rektora prof. Bogusława Fiedora, spotyka się na cotygodniowych naradach. Uczestnikami spotkań są dziekani wydziałów uczelni, kanclerz mgr Edward Bratek i kwestor mgr Krzysztof Małys oraz specjalnie zapraszane w różnych sprawach osoby.

12 sierpnia rektor uczestniczył w uroczystościach z okazji Święta Wojska Polskiego zorganizowanych przez Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Lądowych.

29 sierpnia rektor prowadził rozmowy z prof. Mirosławem Millerem, prezesem Zarządu Wrocławskiego Centrum Badań EIT+, na temat przystąpienia naszej uczelni do spółki. Wrocławskie Centrum Badań EIT+, wyspecjalizowaną spółkę prawa handlowego, powołano w 2007 r. w celu efektywnej realizacji programu wspierania innowacyjności oraz budowy gospodarki opartej na wiedzy z wykorzystaniem możliwości polskiej nauki i we współpracy z biznesem. Udziałowcami spółki od września br. są m.in. miasto Wrocław, województwo dolnośląskie oraz pięć wrocławskich uczelni: Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Wrocławski, Akademia Medyczna, Uniwersytet Przyrodniczy i Uniwersytet Ekonomiczny. Spółka powstała przede wszystkim do dużych zadań, jak np. program badawczy w obszarze biotechnologii i nowych technologii medycznych oraz program rozwoju sektora nanotechnologii i nowych materiałów. Oba programy ubiegają się w sumie o ok. 200 mln na lata 2008-2013.

31 sierpnia rektor uczestniczył w uroczystości 12 rocznicy święć biskupich arcybiskupa Mirosława Gołębiewskiego.

1 września rektor zainicjował kurs adaptacyjny dla młodzieży z Ukrainy pragnącej podjąć naukę na wrocławskich uczelniach w ramach działalności projektu Study in Poland.

2 września rektor spotkał się z prof. Hiroyuki Itami, który wraz z zespołem pracowników Tokio University of Science

przebywał w Polsce, prowadząc badania naukowe nt. aktywności firm japońskich w krajach Europy Środkowo-Wschodniej.

3 września rektor spotkał się z Jackiem Levernesem, prezesem Centrum Outsourcingowego HP we Wrocławiu. Rozmowa dotyczyła m.in. możliwości ułatwienia startu zawodowego absolwentom naszej uczelni oraz współpracy w szerszym wymiarze.

4 września rektor spotkał się z dr Dobrosławą Platt, nowo wybraną dyrektorką Wydawnictwa Ossolineum. Jako prezes AZS otwierał turniej UEFA w zawodach piłki nożnej kobiet.

6 września rektor powitał uczestników obozu adaptacyjnego dla I roku oraz uczestniczył w uroczystej promocji absolwentów Wyższej szkoły Oficerskiej im. Tadeusza Kościuszki.

26 sierpnia rektorzy zrzeszeni w KRUWiO spotkali się na pierwszym posiedzeniu w nowej kadencji, podczas którego podjęli decyzję o nowej formule sprawowania funkcji przewodniczącego KRUWiO. Nowe zasady wprowadzają jednoroczną kadencyjność tej funkcji. Na pierwszego przewodniczącego wybrano prof. Tadeusza Więckowskiego, rektora Politechniki Wrocławskiej.

8 września rektor uczestniczył w posiedzeniu Kapituły Dolnośląskich Certyfikatów Gospodarczych, która co roku przyznaje regionalną nagrodę gospodarczą i regionalny certyfikat wiarygodności i jakości przedsiębiorstw i produktów wnoszącym istotny wkład w

rozwoj regionu, w tworzeniu rynku pracy oraz będących wizytówką jakości, innowacyjności, nowoczesności i solidności. Ocena kandydatów do DCG dokonywana jest przez kapitułę, na czele której stoi marszałek województwa dolnośląskiego oraz przedstawiciele Rady Inicjatorów i samorządów gospodarczych Dolnego Śląska.

9 września rektor przebywał w Warszawie, gdzie wziął udział w obradach komitetu redakcyjnego czasopisma „Ekonomista”.

10 września rektor wspólnie z prof. Andrzejem Gospodarowiczem wziął udział w spotkaniu z Bogdanem Zdrojewskim, ministrem kultury i dziedzictwa narodowego, i Rafałem Dutkiewiczem, prezydentem Wrocławia, poświęconym współpracy władz miasta z rektorami wrocławskich uczelni.

15 września rektor spotkał się z Zenonem Tagowskim, dyrektorem Wydziału Edukacji i Nauki urzędu marszałkowskiego, na rozmowie na temat udziału pracowników uczelni w roli ekspertów w ocenie projektów unijnych.

16 września rektor uczestniczył w Warszawie w posiedzeniu CKdTiSN.

17 września rektor uczestniczył w inauguracji 11-tej edycji Dolnośląskiego Festiwalu Nauki.

22 września rektor uczestniczył w konferencji pt. *Inwestycje finansowe i ubezpieczenia – tendencje światowe a polski rynek* przygotowanej pod patronatem prof. Krzysztofa Jajugi.

23 września rektor przebywał w Katowicach na walnym posiedzeniu Europejskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych.

Rektor uczestniczył w inauguracjach roku akademickiego: w Warszawie w Szkole Głównej Handlowej (24 września), wrocławskiej Akademii Wychowania Fizycznego (25 września), na Politechnice Wrocławskiej i w inauguracji ogólnouczelnianej na wrocławskim Rynku (1 października), w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Łądowych i Uniwersytecie Przyrodniczym (2 października), na macierzystej uczelni (3 października), na Wydziale Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze (9 października), w Akademii Medycznej (7 października), na Uniwersytecie Trzeciego Wieku i XVI edycji studiów MBA (10 października), w zamiejscowym ośrodku kształcenia w Głogowie (11 października) oraz na inauguracji kolejnej edycji studiów polsko-francuskich (18 października).

26 września rektor podpisał akt notarialny o przystąpieniu

Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu do Wrocławskiego Centrum Badań EIT+.

30 września rektor uczestniczył w posiedzeniu Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, kapituły konkursu o Nagrodę im. Edwarda Lipińskiego za najlepszą książkę ekonomiczną 2007 r.

W dniach 19-21 września rektor przebywał na konferencji naukowej w Wilnie, w której uczestniczyła blisko 30-osobowa grupa naukowców naszej uczelni.

1 października rektor spotkał się z dr. Andrzejem Kozą pełniącym funkcję pełnomocnika rektora ds. osób niepełnosprawnych w minionym roku akademickim i dr Krystyną Gilgą, która otrzymała pełnomocnictwa na bieżącą kadencję.

6 października podczas inauguracji w IHI Zittau odbyła się promocja doktora honoris causa prof. Egona Bahra, współpracownika kanclerza Willy'ego Brandta, zasłużonego dla normalizacji stosunków polsko-niemieckich. Laudację dla prof. Egona Bahra wygłosił prof. Bogusław Fiedor.

7 października rektor spotkał się z prof. Krystyną Mazurek-Łopacińską, koordynatorem ds. systemu zapewnienia jakości kształcenia w naszej uczelni. Rozmawiano m.in. nt. realizacji i stanu wdrażania systemów jakości kształcenia.

8 października rektor uczestniczył w mszy akademickiej w intencji wrocławskiego środowiska akademickiego.

13 października rektor otwierał konferencję prof. Edwarda Nowaka pt. *Rachunkowość a controlling – rachunkowość zarządcza w warunkach globalizacji*.

14 października rektor uczestniczył w Warszawie w posiedzeniu CKdTiSN oraz w Świdnicy w posiedzeniu KRUWiO. Rektorów gościł Biskup Świdnicki ks. prof. Ignacy Dec.

15 października rektor przebywał w Warszawie na posiedzeniu Rady Naukowej Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN. Profesor Bogusław Fiedor wygłosił referat nt. neoklasycznego ujęcia funkcji państwa jako podmiotu gospodującego.

16 października rektor uczestniczył w konferencji pt. *WROfin2008 bankowość detaliczna – idee, modele, procesy* zorganizowanej pod opieką naukową prof. Andrzeja Gospodarowicza. Podpisał akt notarialny powołujący Fundację Rozwoju Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu oraz gościł prof. Małgorzatę Zaleską, prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, i Krzysztofa Pietraszkiewicza, prezesa Związku Banków Polskich w ramach wykładów Forum Edukacji Ekonomicznej.

17 października rektor był w ratuszu uczestnikiem uroczystości jubileuszu 85-lecia Jego Eminencji ks. Kardynała Henryka Gulbinowicza, który prawie trzydzieści lat był wrocławskim metropolitą i skutecznie walcząc z systemem, przeprowadził archidiecezję przez trudne lata stanu wojen-



Ogólnouczelniana inauguracja roku akademickiego na wrocławskim rynku



Spotkanie w ramach Forum Edukacji Ekonomicznej: Krzysztof Pietraszkiewicz, prof. Bogusław Fiedor, prof. Małgorzata Zaleska, prof. Andrzej Gospodarowicz, prof. Marek Łyszczak

nego. Rektor spotkał się także z dr. Czesławem Kubasikiem i Krzysztofem Sławiślawiakiem, członkami Agencji Promocji Energii będącej organizatorem konferencji pt. *CO₂ Energia – klimat, gospodarka, społeczeństwo*. Członkami komitetu programowego konferencji są także profesorowie Bogusław Fiedor i Andrzej Graczyk. Rektor wziął również udział w Operze w charytatywnej uroczystości, której celem było wsparcie finansowe dla Kliniki Transplantacji Szpiku, Onkologii i Hematologii Dziecięcej kierowanej przez prof. Alicję Chybicką.

20 października rektor wraz z przedstawicielami Wrocławskiego Centrum Badań EIT+ spotkał się w Ratuszu z Rafałem Dutkiewiczem, aby dyskutować na temat proekologicznej energetyki na Dolnym Śląsku. Rektor, jako przewodniczący kapituły „Dolnośląski Gryf – Nagroda Gospodarcza”, podczas uroczystej gali w Teatrze Polskim wręczał nagrody zwycięzcom. Przedsięwzięcie to, organizowane pod patronatem władz województwa dolnośląskiego, promuje najistotniejsze wydarzenia gospodarcze i samorządowe naszego regionu. Celem konkursu oraz wieńczącej go Wielkiej Gali Biznesu jest wskazanie przedsiębiorstw mających wpływ na wzrost gospodarczy Dolnego Śląska, a także tych jednostek samorządu terytorialnego, które swoim działaniem powodują tworzenie sprzyjającego klimatu dla gospodarki. Gryfy Dolnośląskie są wyróżnieniem, dzięki któremu przedsiębiorcy, władze administra-

cyjne i samorządowe tworzą partnerstwo promujące rzeczywiste osiągnięcia przyczyniające się do rozwoju gospodarczego i społecznego Dolnego Śląska.

22 października rektor otwierał Targi Pracy na uczelni zorganizowane pod patronatem Biura Karier i Promocji Zawodowej.

23 października rektor spotkał się z przedstawicielami Studenckiego Komitetu Doradczego Rektora, z którymi dyskutował m.in. nt. nowych inicjatyw Samorządu, organizacji i funkcjonowania klubu studenckiego „Simplex”.

24 października rektor wziął udział w koncercie zorganizowanym przez Uniwersytet Przyrodniczy w Pawłowicach.

27 października rektor rozmawiał z prof. Ginterem Pillerem, pracownikiem Fachhochschule Mainz University of Applied Science na temat dalszej współpracy i możliwościach rozwoju naukowego w ramach studiów doktoranckich.

29 października rektor uczestniczył w obradach Dolnośląskiej Rady Przedsiębiorczości i Nauki. Tworzące radę strony deklarują tworzenie nieformalnego, przejrzystego,

otwartego oraz trwałego partnerstwa społecznego środowisk dolnośląskiej przedsiębiorczości oraz nauki. Partnerstwo ułatwi zacieśnienie współpracy i pozwoli pełniej wykorzystać przychyłność regionalnych i lokalnych ośrodków władzy

publicznej w realizacji nadrzędnego celu rady, którym jest określanie warunków oraz kreowanie możliwości sprzyjających powstawaniu i szybkiemu rozprzestrzenianiu się innowacji technicznych, organizacyjnych, społecznych. Profesor Bogusław Fiedor jest sygnatariuszem ze strony uczelni wrocławskich.

3 listopada rektor wspólnie z Jackiem Levernesem, prezesem HP Business Center we Wrocławiu (firma Hewlett-Packard jest sponsorem inwestycji), Januszem Szczypkiem, przedstawicielem wykonawcy, i Bartłomiejem Postkiem, przewodniczącym RUSS, oficjalnie otworzył skwerek przed budynkiem A, który stał się centrum spotkań studentów.

4 listopada rektor na Uniwersytecie Gdańskim jako recenzent uczestniczył w kolokwium habilitacyjnym.

7 listopada rektor wziął udział w konferencji nt. wdrażania dyrektyw 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady UE

5 listopada rektor zainaugurował nową inicjatywę edukacyjną pn. Forum Edukacji Biznesowej, której opiekunem jest prof. Jerzy Niemczyk. Pierwszym gościem uczelni był Wojciech Kruk, przewodniczący Rady Nadzorczej W. KRUK SA, który opowiadał studentom, jak osiągnąć sukces w biznesie i jak małą, rodzinną firmę przekształcić w duże, prężnie działające przedsiębiorstwo.

z 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków.

11 listopada prof. Bogusław Fiedor uczestniczył w obchodach 90. rocznicy odzyskania niepodległości.

12 listopada spotkali się rektorzy Uniwersytetu Ekonomicznego, Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu Przyrodniczego i Akademii Medycznej z wice marszałkiem województwa dolnośląskiego Piotrem Borysem na dyskusji w sprawie budowy strategii nauki i szkolnictwa wyższego dla województwa dolnośląskiego.

14 i 15 listopada odbyły się uroczystości z okazji Święta Nauki Wrocławskiej. Rektor uczestniczył w święcie Politechniki Wrocławskiej i Uniwersytetu Wrocławskiego oraz w ogólnośrodowiskowych uroczystościach: mszy św. w intencji pracowników i studentów środowiska akademickiego Wrocławia w Kościele Najświętszego Serca Jezusowego, w uroczystości złożenia kwiatów pod Pomnikiem Martyrologii Profesorów Lwowskich oraz w otwartym posiedzeniu Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola, podczas którego nagrodą KRUWIO uhonorowano zespół redakcyjny Komitetu Programowego oraz koordynatorów uczelnianych publikacji pt. *Wrocławskie środowisko akademickie. Twórcy i ich uczniowie 1945—2005*. Roli laudatora podjął się prof. Zdzisław Latajka. Osoby wyróżnione nagrodą to profesorowie: Adam Chmielewski, Wojciech Glabisz, Jan Kmita, Aleksandra Lewanowicz, Cezary Madryas, Zdzisław Samsonowicz, Ludwik Turko – członkowie zespołu redakcyjnego, a także członkowie Zespołu Programowego reprezentujący po-

szczególne uczelnie oraz instytuty PAN – Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych i Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej, profesorowie Ryszard Badura, Jędrzej Chumiński, Ryszard Czocho, Bogusław Dembiński, Zbigniew Makarewicz, Wanda Wojtkiewicz-Rok, Wojciech Wrzesiński, Krzysztof Sławiński, ks. Józef Pater, Aleksandra Pijarowska, Tadeusz Bober, Wiesław Hejno, a także Marcin Ptak, Barbara Stankiewicz, Małgorzata Orzeł, Paweł Tomaszewski i Michał Zimecki.

18 listopada prof. Bogusław Fiedor przedstawił referat pt. „Państwo jako podmiot gospodarujący w ujęciu ekonomii neoinstytucjonalnej i nowej ekonomii instytucjonalnej” w trakcie konferencji pt. *Ekonomia instytucjonalna w Polsce – doświadczenia i przyszłość*

przygotowanej przez Katedrę Mikroekonomii i Ekonomii Instytucjonalnej pod kierownictwem prof. Bożeny Klimczak.

21 listopada w międzynarodowym dniu życzliwości rektor wziął udział w zabawie zorganizowanej na terenie uczelni przez studentów. Był także uczestnikiem konferencji pt. *Standardy jakości kształcenia w wyższym szkolnictwie ekonomicznym* przygotowanej przez prof. Krystynę Mazurek-Łopacińską, pełnomocnika rektora ds. systemu zapewnienia jakości kształcenia.

26 listopada rektor otworzył konferencję pt. *Procesy integracyjne w regionie Azji i Pacyfiku* zorganizowaną przez Katedrę Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych pod kierownictwem prof. Jana Rymarczyka.

27 listopada rektor wraz z kierownictwem uczelni gościł przedstawicieli nauki, polityki, biznesu na uroczystości Święta Uczelni obchodzonej już po raz trzeci.

30 listopada rektor wręczył dyplomy 13 absolwentom pierwszej edycji Master study in finance, studiów realizowanych pod opieką merytoryczną prof. Krzysztofa Jajugi, inicjatora i organizatora tych studiów.

13 listopada rektor wziął udział w uroczystości nadania godności doktora *honoris causa* Pańskiego Fakultetu Teologicznego arcybiskupowi prof. Marianowi Gołębiowskiemu, metropolicie wrocławskiemu.



Otwarcie skweru 60-lecia uczelni

BYŁO - BĘDZIE

Zdjęcia Stanisław Dziągwa

Inauguracja

roku akademickiego 2008/2009

3 października 2008 r. w audytorium im. Jana Pawła II odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego, po raz pierwszy na Uniwersytecie Ekonomicznym, po raz 62. w naszej uczelni.

Przy dźwiękach poloneza do auli wkroczył orszak rektorów i kierownictwa uczelni wraz z przedstawicielami Senatu. JM Rektor prof. Bogusław Fiedor w imieniu środowiska akademickiego całej uczelni powitał przybyłych na uroczystość gości.

Gośćmi uroczystości byli senatorowie i posłowie, przedstawiciele korpusu konsularnego i rządu RP, przedstawiciele władz miejskich Wrocławia, Jeleniej Góry i Głogowa,

Rektor powitał przedstawicieli uczelni krajowych i zagranicznych: prof. dr. hab. Romana Kołacza, rektora Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, prof. dr. hab. Ryszarda Andrzejaka, rektora Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, prof. dr. hab. Juliusza Migasiewicza, rektora Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, Generała Brygady Kazimierza Jaklewicza, rektora-komendanta Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. gen. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu, prof. dr. hab. Teresę Łoś-Nowak, prorektor Uniwersytetu Wrocławskiego ds. studenckich, prof. dr. hab. inż. Andrzeja Kasprzaka, prorektora ds. nauczania Politechniki Wrocławskiej, prof. dr. hab. Halinę Bobrowicz, prorektor Akademii

Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu ds. studenckich i dydaktyki, prof. dr. hab. Andrzeja Maławskiego, prorektora ds. badań naukowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, prof. dr. hab. Roberta Tomanka, prorektora ds. edukacji Akademii Ekonomicznej w Katowicach, dr. Aleksandrę Żurawską, prorektor ds. organizacyjnych Politechniki Opolskiej, prof. dr. hab. Joannę Plebaniak, dziekan Studium Magisterskiego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, absolwentkę naszej uczelni, prof. dr. hab. Henryka Gradkowskiego, rektora Kolegium Karkonoskiego w Jeleniej Górze i prof. dr. hab. inż. Toma-



Goście inauguracji

przedstawiciele uczelni krajowych i zagranicznych, współpracujący z uczelnią przedsiębiorcy, przedstawiciele samorządu gospodarczego i zawodowego oraz instytucji spełniających funkcje inspiratorów badań i mecenasów nauki, przedstawiciele prasy, radia i telewizji.

Rektor imiennie przywitał: Jego Eminencję ks. Kardynała Henryka Gulbinowicza, Arcybiskupa Seniora Metropolity Wrocławskiego, Zdzisława Średniawskiego, wicewojewodę dolnośląskiego, przedstawicieli władz miejskich Wrocławia oraz Jeleniej Góry: Jarosława Obremskiego, wiceprezydenta Wrocławia i dr. Marka Obrębalskiego, prezydenta Jeleniej Góry, pracownika naszej uczelni.

sza Winnickiego, prorektora tej uczelni oraz prof. dr. hab. Stefana Forlicza, rektora Wyższej Szkoły Bankowej, przewodniczącego Kolegium Rektorów Uczelni Niepaństwowych Województwa Dolnośląskiego i Opolskiego, prof. dr. hab. Zdzisława Knechta, rektora Wyższej Szkoły Zarządzania Edukacją, dr. Grażynę Berentowicz-Sobczak, rektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Finansów we Wrocławiu, prof. dr. hab. Zdzisława Jagiełłę, rektora Wyższej Szkoły Handlowej we Wrocławiu, dr. Janusza Zierkiewicza, rektora Międzynarodowej Wyższej Szkoły Logistyki i Transportu we Wrocławiu, a także prof. dr. hab. Mariana Nogę wraz z małżonką, rektora naszej uczelni w latach 1999-2005, członka Rady Polityki Pieniężnej.

Rektor powitał przedstawicieli nauki i instytucji naukowych, gości z uczelni krajowych i zagranicznych: prof. zw. dr. hab. Andrzeja Stanisława Barczaka z Akademii Ekonomicznej w Katowicach, doktora *honoris causa* naszej uczelni, prof. dr. hab. Daniela Bema, prezesa Oddziału PAN we Wrocławiu, prof. Alberta Löhra, dyrektora Internationales Hochschulinstitut w Zittau, prof. dr. hab. Józefa Sznajda, dyrektora Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, prof. dr. hab. Jana Klamuta, wiceprzewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, prof. dr. hab. inż. Mirosława Millera, prezesa zarządu Wrocławskiego Centrum Badań EIT+, Mariana Dymalskiego, członka Komitetu Wykonawczego FISU – International University Sport Federation, prof. Janusza Olearnika z Wyższej Szkoły Handlowej we Wrocławiu, mgr. Ryszarda Żukowskiego, kanclerza Politechniki Wrocławskiej i mgr inż. Barbarę Figiel z Dolnośląskiej Wyższej Szkoły Służb Publicznych „Asesor” oraz przedstawicieli korpusu konsularnego: Helmuta Schöpse, konsula generalnego Republiki Federalnej Niemiec we Wrocławiu, Władimira Kuzniecowa, konsula generalnego Federacji Rosyjskiej w Poznaniu, Marca Brudieux, attaché ds. współpracy językowej przedstawicielstwa Ambasady Francji we Wrocławiu, przedstawicieli International Cross-Cultural Exchange Association Tokio w Japonii: pana Hida Yoshiharu i pana Hiratsuka Shosaburo wraz z małżonką.

Rektor także powitał imiennie: bryg. mgr. inż. Jarosława Wojciechowskiego, Wojewódzkiego Komendanta Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu, inspektora Bogdana Zubę, zastępcę Komendanta Wojewódzkiego Policji, nadkomisarza Stanisława Urbańczyka, I zastępcę Komendanta Miejskiego Policji we Wrocławiu, płk. dr. n. med. Grzegorza Stoińskiego, Komendanta 4. Wojskowego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu, płk. Krzysztofa Krużyckiego, zastępcę szefa logistyki Śląskiego Okręgu Wojskowego, Leszka Fedorowicza, zastępcę dyrektora Izby Celnej we Wrocławiu, prof. Wojciecha Witkiewicza, dyrektora naczelnego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego, prezesa Towarzystwa Chirurgów Polskich, Jacka Levernesa, prezesa Centrum Outsourcingowego HP we Wrocławiu, Romana Walkowiaka, prezesa Zarządu Elektrowni Turów SA, Jana Szubę, dyrektora Oddziału Okręgowego NBP, absolwenta naszej uczelni, Grzegorza Dzika, prezesa Zachodniej Izby Gospodarczej, prezesa zarządu IMPEL SA, Janusza Rybaka, wiceprezesa Zachodniej Izby Gospodarczej, Marka Worona, kanclerza Łoży Dolnośląskiej BCC, Edmunda Rogińskiego, prezesa Centrum Zaopatrzenia Medycznego „Cezal” SA – Wrocław, dr. Macieja Sygita, prezesa firmy Sygma Business Consulting, absolwenta i byłego pracownika naszej uczelni, Barbarę Mróz, dyrektor oddziału PZU SA we Wrocławiu, Andrzeja Gmyrka, dyrektora V oddziału BZ WBK SA we Wrocławiu, Mariusza Manorka, dyrektora XVII oddziału BZ WBK SA we Wrocławiu, Joannę Tomkowiak,

dyrektora Regionalnego Centrum Detalicznego Kredytu Banku i Jana Żukowskiego, wójta Gminy Żórawina.

Szczególnie serdecznie rektor powitał pracowników naszej uczelni, emerytów, młodzież studencką i nowo przyjętych studentów I roku, którzy po przeprowadzonym postępowaniu kwalifikacyjnym jako pierwsi rozpoczynają naukę na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu.

Z okazji uroczystości kilkudziesięciu osób ze świata polityki, działaczy samorządowych, rektorów szkół wyższych nadesłało listy i gratulacje. Listy takie nadesłali m.in.:

- Jerzy Szmajdziński, wicemarszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
- prof. Barbara Kudrycka, minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- prof. Maria Elżbieta Orłowska, sekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- prof. dr hab. Jerzy Błazejewski, przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,
- prof. dr hab. Marek Rocki, Senator RP, przewodniczący Państwowej Komisji Akredytacyjnej,
- prof. Ignacy Dec, Biskup Świdnicki,
- Lidia Geringer de Oedenberg – poseł do Parlamentu Europejskiego,
- Janusz Krasoń, poseł,
- Piotr Nurowski, prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego,
- dr Leszek Czarnecki, przewodniczący Rady Nadzorczej Getin Holding SA,
- Ireneusz Ratuszniak, dyrektor Departamentu Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego we Wrocławiu.

Profesor Andrzej Gospodarowicz, prorektor ds. nauki, odczytał treści adresów nadesłanych przez Jerzego Szmajdzińskiego, prof. Marię Elżbietę Orłowską i prof. Ignacego Deca.





Zdjęcia Stanisław Dziągwa

Po powitaniu gości chwilą ciszy uczczono pamięć pracowników i studentów uczelni zmarłych w minionym roku akademickim. Odeszli od nas na zawsze:

- dr Janina Denenfeld,
- Jolanta Kozłowska,
- dr Jerzy Łambucki,
- dr inż. Ryszard Nikodem,
- dr Jadwiga Oszust,
- mgr Bogdan Parkoła,
- mgr Marian Pohulak,
- prof. Bolesław Winiarski, profesor honorowy naszej uczelni,
- mgr Artur Partyka, wieloletni przewodniczący samorządu studenckiego,
- Agata Więckowska i Mirek Adrian – studenci.

Po otwarciu uroczystości i powitaniu szacownych gości JM Rektor prof. Bogusław Fiedor wygłosił przemówienie inauguracyjne, którego treść zamieszczamy na stronie 9.

Decyzją Senatu naszej uczelni za szczególne zasługi w procesie przekształcenia uczelni w Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu przyznano medale „Zasłużony dla Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” następującym osobom: poseł Ewie Wolak – sprawozdawcy ustawy o nadaniu nowej nazwy Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, poseł Aleksandrze Natalii-Świat i wicemarszałkowi Sejmu RP Jerzemu Szmajdzińskiemu – absolwentom naszej uczelni, prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Lutemu, wieloletniemu rektorowi Politechniki Wrocławskiej i przewodniczącemu KRASP, prof. dr. hab. Markowi Rockiemu – senatorowi RP i prezesowi Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych, przewodniczącemu Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Rektor poinformował, że medale zostaną wręczone 27 listopada w trakcie uroczystości święta naszej uczelni.

Kolejnym punktem uroczystości była honorowa immatrykulacja nowo przyjętych studentów. Po złożeniu ślubowania akademickiego Magdalena Demczuk, Paweł Dubinowicz, Piotr Działo, Kornel Grabski, Przemysław Gruca, Maciej Martin, Magdalena Fiszer, Katarzyna Listo-

padzka, Agnieszka Szańca, Karolina Urbaniak i Kamila Waligóra zostali pasowani na studentów przez rektora prof. Bogusława Fiedora i otrzymali indeksy z rąk prof. Stefana Wrzosa, prorektora ds. dydaktyki. Do zebranej na sali młodzieży akademickiej przemówił Bartłomiej Postek, przewodniczący Rady Uczelnianej Samorządu Studentów.

W związku z przekształceniem uczelni w Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu Stowarzyszenie Absolwentów WSH, WSE i AE ufundowało nowy sztandar uczelni. Profesor Andrzej Kaleta, prezes Stowarzyszenia Absolwentów, miał wystąpienie, w którym mówił o roli stowarzyszenia, zadaniach jakie spełnia i nowych inicjatywach. Następnie poczet sztandarowy wyprowadził sztandar z godłem Wyższej Szkoły Ekonomicznej, przedstawiciele Stowarzyszenia Absolwentów: prof. Andrzej Kaleta, dr Eugeniusz Czyrek i mgr Leszek Długołęcki przekazali władzom uczelni nowy sztandar. Jego Eminencja ks. Kardynał Henryk Gulbinowicz dokonał aktu poświęcenia nowego sztandaru. Rektor podziękował Jego Eminencji Kardynałowi za poświęcenie sztandaru, a Stowarzyszeniu Absolwentów za jego ufundowanie.

Następnie prof. Marek Łyszczak, prorektor ds. rozwoju i promocji, wręczył listy gratulacyjne wytypowanym najlepszym studentom V roku, już absolwentów naszej uczelni.



Wyróżniono następujące osoby: mgr Elżbietę Dziedzic, absolwentkę Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze, mgr Martę Magnowską, absolwentkę Wydziału Nauk Ekonomicznych, mgr Barbarę Nowak, absolwentkę Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów oraz mgr Magdalenę Świątek, absolwentkę Wydziału Inżynieryjno-Ekonomicznego.

Następnie Zdzisław Średniawski, wicewojewoda dolnośląski, wręczył nagrody i odznaczenia: Medal Komisji Edukacji Narodowej, złote, srebrne i brązowe medale za

długoletnią służbę przyznano postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Listę nagrodzonych osób zamieściliśmy na stronach działu „Personalia”.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznała naszym pracownikom trzy nagrody indywidualne:

- prof. dr hab. Bogusław Fiedor otrzymał nagrodę I stopnia za osiągnięcia organizacyjne uzyskane w roku akademickim 2007/2008,
- prof. dr hab. Danuta Strahl otrzymała nagrodę II stopnia za osiągnięcia organizacyjne uzyskane w roku akademickim 2007/2008,
- dr inż. Alicja Pultowicz otrzymała nagrodę II stopnia za rozprawę doktorską pt.: „Ekonomiczne uwarunkowania inwestycji w energetykę odnawialną w Polsce (na przykładzie energetyki wiatrowej)”, promotorem pracy był prof. Andrzej Graczyk.

JM Rektor wszystkim odznaczonym i nagrodzonym osobom złożył serdeczne gratulacje i życzenia wielu dalszych sukcesów w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Następnie słowami *Quod bonum felix faustum fortunatum-que sit* prof. Bogusław Fiedor otworzył kolejny rok akademicki, a rozpoczął go wykład inauguracyjny pt. *Świadomość normatywna współczesnych Polaków, ze szczególnym uwzględnieniem praw ekonomii języka* wygłoszony przez prof. zw. dr. hab. Jana Miodka, dyrektora Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego.

Uroczystość inauguracji uświetnił występ Chóru Ars Cantandi pod kierunkiem Anny Grabowskiej-Borys.

Kończąc uroczystość, JM Rektor podziękował osobom przybyłym za udział w uroczystości, oraz wszystkim, którzy włożyli wiele pracy i zaangażowania w jej organizacyjne przygotowanie.

PRZEMÓWIENIE PROFESORA BOGUSŁAWA FIEDORA

Zamieszczamy poniżej tekst wystąpienia JM Rektora prof. Bogusława Fiedora wygłoszonego 3 października 2008 r. podczas uroczystości inauguracji nowego roku akademickiego 2008/2009, po raz pierwszy na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu

Panie i Panowie, dostojni goście, drodzy studenci!

Zgodnie ze starą tradycją akademicką przemówienie rektora, obok immatrykulacji nowo przyjętych studentów, wykładu inauguracyjnego, a w polskiej tradycji także mszy akademickiej (odprawiona ona zostanie w intencji społeczności wszystkich uczelni Wrocławia 8 października o godz. 19.30 w Katedrze Wrocławskiej), należy do najważniejszych elementów uroczystej inauguracji nowego roku akademickiego. Stary obyczaj akademicki nakazuje też, aby rektor w swym przemówieniu poinformował o najważniejszych osiągnięciach i wydarzeniach związanych z mijającym rokiem akademickim oraz o najważniejszych zamierzeniach i planach rozwojowych.

Szanowni Państwo!

Centralne uroczystości inauguracji mijającego roku akademickiego 2007/2008 były kulminacją obchodów 60-lecia naszej Almae Matris. Dzisiejsze uroczystości mają również szczególny charakter, gdyż jest to pierwsza inauguracja na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu kontynuującym tradycje akademickie i wielki dorobek w zakresie badań naukowych i kształcenia kadr Wyższej Szkoły Handlowej założonej w marcu roku 1947, funkcjonującej potem jako Wyższa Szkoła Ekonomiczna (1950-1974) i Akademia Ekonomiczna im. Oskara Langego (1974-2008).

Nadanie w marcu tego roku przez Parlament Rzeczypospolitej naszej uczelni wielce zaszczytnej i jeszcze bardziej zobowiązującej nazwy – Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu – to wielki sukces całej społeczności akademickiej, profesorów i pozostałych nauczycieli akademickich, młodzieży akademickiej, pracowników biblioteki i służb informacyjnych, administracji i obsługi, to wyraz uznania dla osiągnięć uczelni w każdym wymiarze działalności, na którą składa się misja uniwersytetu: rozwój nauki i badań, kształcenie na najwyższym poziomie kadr dla gospodarki i kultury, rozwój młodej kadry naukowej, przyczynianie się do upowszechniania ogólnie akceptowanych w naszym kręgu kulturowym postaw humanistycznych z jednej strony, z drugiej zaś do kształtowania postaw właściwych dla nowoczesnego, opartego na wiedzy, społeczeństwa obywatelskiego.

Panie i Panowie!

Jestem głęboko przekonany, że przekształcenie naszej oraz innych dużych publicznych uczelni ekonomicznych w uniwersytet ekonomiczny nie byłoby możliwe bez stworzenia w Polsce fundamentów zupełnie nowego systemu ekonomicznego i porządku społeczno-politycznego, systemu opartego na humanistycznych wzorcach, judeochrześcijańskich wartościach moralnych, rzymskim prawie i pluralistycznej, nawiązującej do tradycji helleńskiej demokracji. Ten nowy porządek społeczno-ekonomiczny przywrócił niejako właściwą, wysoką, choć wciąż nie do końca docenianą, rangę naukom ekonomicznym w naszym kraju. Mówiąc w pewnym uproszczeniu, ale bez żadnej przesady, zasoby wiedzy teoretycznej i aplikacyjnej tworzone dzięki rozwojowi dyscyplin nauki wchodzących w skład dziedziny





określanej jako nauki ekonomiczne stają się dzisiaj niezwykle ważnym czynnikiem, bardzo często istotniejszym nawet niż wyposażenie kraju w tradycyjne czynniki produkcji, decydującym o poziomie dobrobytu ekonomicznego i społecznego czy konkurencyjności kraju w międzynarodowej rywalizacji gospodarczej.

Szanowni Państwo!

Pozwólcie, że po podzieleniu się z Wami tymi krótkimi refleksjami związanymi z najważniejszym niewątpliwie w upływającym roku akademickim wydarzeniem w życiu naszej szkoły, jakim było przekształcenie uczelni w Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, poinformuję w zwięzły sposób nie tylko o najważniejszych osiągnięciach, ale i o problemach, które przyniósł rok akademicki 2007/2008, a na tym tle także o najważniejszych wyzwaniach i zamierzeniach rozwojowych.

W roku akademickim 2007/2008 kontynuowano program działań restrukturyzacyjnych i rozwojowych zapoczątkowanych na przełomie roku 2005 i 2006. Kontynuowano rozpoczęte w roku 2005 działania mające na celu poprawę sytuacji finansowej szkoły, w tym płynnościowej, celem uzyskania trwałej zdolności do podejmowania i realizowania działań rozwojowych, zwłaszcza dotyczących bazy infrastrukturalnej. Oznaczało to w szczególności dążenie do racjonalizacji i redukcji kosztów, ale także do powiększania dochodów z istniejących źródeł – głównie z prowadzenia studiów podyplomowych i innych form kształcenia zawodowego – jak również do uruchamiania nowych źródeł przychodów, zwłaszcza przez racjonalniejsze gospodarowanie składnikami mienia trwałego oraz pozyskiwanie środków z różnego rodzaju funduszy Unii Europejskiej. Odbywało się to w warunkach umiarkowanego wzrostu wynagrodzeń z tytułu osobowego funduszu płac, a w tym wzrostu średniego wynagrodzenia w niemal wszystkich grupach zatrudnienia.

Zasadniczo poprawiła się sytuacja finansowa uczelni. W 2007 r. przychody z działalności operacyjnej wyniosły 129,9 mln zł, zaś koszty działalności operacyjnej to 123,3 mln zł, co oznacza dodatni wynik finansowy wynoszący ok. 6,6 mln zł. Wynik ten w pierwszym roku realizacji restrukturyzacji finansowej uczelni – 2006 – wyniósł ok. 0,4 mln zł, przy stracie rzędu 4,6 mln zł w roku 2005. Poprawa sytuacji płynnościowej pozwoliła na kontynuowanie, a nawet

przyspieszenie procesu zmniejszania tzw. zadłużenia wewnętrznego. Poprawie gospodarowania środkami finansowymi w uczelni sprzyjało też przyjęcie w roku 2007, po raz pierwszy w jej historii, prowizorium budżetowego. Jest to bardzo istotne w sytuacji, gdy ze względu na zwykle bardzo późną datę decyzji ministerialnej o podstawowej dotacji dydaktycznej przyjęcie planu rzeczowo-finansowego nie jest możliwe wcześniej niż w maju-czerwcu danego roku budżetowego.

Szanowni Państwo!

W roku 2007 mieliśmy do czynienia z kontynuacją niekorzystnej z punktu widzenia szkół wyższych sytuacji demograficznej, ze spadkiem liczby absolwentów szkół średnich, czyli naszych potencjalnych studentów. W tej sytuacji za istotny sukces uczelni, sukces mający swe źródło przede wszystkim w stałej trosce o poprawę jakości kształcenia, zwiększaniu atrakcyjności oferty dydaktycznej przez uruchamianie nowych kierunków studiów i specjalności oraz poprawianie materialnych warunków studiowania i bytowania studentów, uznać należy wzrost łącznej liczby studentów. Na koniec 2007 r. liczba studentów ogółem wyniosła 17 119 osób, z czego 9244 to studenci studiów stacjonarnych. W 2007 r. zanotowano wzrost liczby studentów stacjonarnych o 544 osoby oraz wzrost liczby studentów niestacjonarnych o 352 osoby. Nie mamy jeszcze ostatecznych danych dotyczących rekrutacji na rok akademicki 2008/2009, lecz już dziś można z całą pewnością powiedzieć, że liczba studentów, w tym niestacjonarnych, a więc pozyskiwanych na coraz trudniejszym rynku edukacyjnym – zwłaszcza dla publicznych uczelni ekonomicznych – ulegnie zwiększeniu w stosunku do roku 2007/2008 o ok. 10%. Liczba studentów studiów niestacjonarnych stanowi obecnie 85% liczby studentów stacjonarnych. W początku obecnej dekady wskaźnik ten sięgał niemal 150%. Przy obowiązujących uczelnie publiczne regulacjach prawnych wskazana zmiana relacji liczebności tych dwóch populacji studentów wpływa na zdecydowane pogorszenie stosunku kosztów do przychodów w działalności dydaktycznej i stwarza odpowiednio wyższe zapotrzebowanie na zwiększoną dotację dydaktyczną. Sytuacja ta dotyczy i innych publicznych uczelni ekonomicznych. Brak odpowiedniego wzrostu dotacji dydaktycznej na studia stacjonarne może się negatywnie odbić na ich jakości, zakładając, że powinna być kontynuowana tendencja do wzrostu płac zasadniczych i łącznego wynagrodzenia we wszystkich grupach zatrudnienia.

Panie i Panowie!

W dziedzinie działalności dydaktycznej za najistotniejsze osiągnięcia w roku 2007 uznać należy:

1) pomyślne uruchomienie studiów licencjackich na

- wszystkich kierunkach studiów oferowanych na uczelni w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym na poszczególnych wydziałach przy tendencji do ograniczania naboru na studia niestacjonarne w zamiejskowych ośrodkach dydaktycznych i wzroście tego naboru na studiach niestacjonarnych prowadzonych we Wrocławiu;
- 2) uruchomienie wspólnie z Uniwersytetem Paryż 13 i we współpracy z Akademią Medyczną we Wrocławiu polsko-francuskich studiów drugiego stopnia w zakresie zarządzania jednostkami służby zdrowia i opieki społecznej;
 - 3) uruchomienie anglojęzycznych studiów licencjackich Bachelor studies in finance, obok uruchomionych już dwa lata wcześniej studiów magisterskich tego typu;
 - 4) uzyskanie kolejnych akredytacji zarówno Państwowej Komisji Akredytacyjnej, jak i Komisji Akredytacyjnej FPAKE, a także niezwykle prestiżowej akredytacji dla naszych studiów typu MBA – dyplomu Stowarzyszenia Edukacji Menedżerskiej za osiągnięcie standardu jakości w klasie profesjonalnej;
 - 5) uruchomienie kierunku międzynarodowe stosunki gospodarcze i kierunku ekonomia na Wydziale Nauk Ekonomicznych oraz kierunku zarządzanie na Wydziale Gospodarki Regionalnej i Turystyki.

Wskazany powyżej istotny wzrost liczby studentów niestacjonarnych we Wrocławiu implikuje już w najbliższej przyszłości pilną potrzebę rozszerzania bazy dydaktycznej na terenie kampusu głównego, zwłaszcza w sytuacji utrzymującej się dużej dynamiki studiów podyplomowych, w tym finansowanych z funduszy europejskich. Liczba słuchaczy tych studiów oscyluje w ostatnich latach w granicach 3 tys. Podjęto już prace preinwestycyjne związane z budową nowoczesnego obiektu dydaktycznego – pod nazwą Centrum Kształcenia Ustawicznego – co umożliwi zwłaszcza rozwiązywanie trudnych problemów lokalowych związanych z kształceniem na studiach niestacjonarnych. Jego finansowanie w niewielkim stopniu obciążą podstawową dotację dydaktyczną, gdyż odpowiednie środki finansowe zostaną pozyskane ze zbycia niepotrzebnych składników mienia trwałego, generujących ponadto znaczne koszty bieżące.

Kontynuowano podjęte wcześniej działania rozwojowe o charakterze niskokosztowym, m.in. w ramach otwartych wykładów Forum Edukacji Ekonomicznej, służące szeroko rozumianej popularyzacji nauki i wiedzy ekonomicznej oraz utworzono portal internetowy pn. Otwarty Uniwersytet Ekonomiczny. Po raz pierwszy w historii uczelni w okresie wakacyjnym zorganizowano Summer School dla studentów zagranicznych (przybyli oni z 15 krajów), przy czym szkoła ta, w odróżnieniu od znakomitej większości takich inicjatyw w Polsce, nie była poświęcona kulturze i językowi polskiemu, ale miała charakter merytorycznie związany ze specyfiką kształcenia na naszym Uniwersytecie i odbyła się pod hasłem Emerging Markets in European Union, a jej słuchacze otrzymali punkty ECTS.

W celu realizacji szeroko rozumianej misji edukacyjnej na naszym Uniwersytecie w mijającym roku podjęto wiele nowych działań inicjujących z początkiem roku akademickiego 2008/2009 działalność dydaktyczną jednostek organizacyjnych takich, jak:

- Centrum Kształcenia na Odległość, z dużym zakresem kształcenia e-learningowego oraz z nowoczesnym portalem;
- Uniwersytet Trzeciego Wieku, obejmujący oddział we Wrocławiu i oddział w Bolesławcu (działa w ramach Wydziału GRiT w Jeleniej Górze);
- Forum Edukacji Biznesowej – inicjatywa wychodząca naprzeciw postulatowi od dawna wysuwanemu przez studentów, mająca na celu zwiększenie ich kontaktu z praktyczną wiedzą menedżerską czy finansową; służy temu również działalność dwóch istniejących w uczelni akademickich inkubatorów przedsiębiorczości.

Za bardzo ważny sukces naszego Uniwersytetu w mijającym roku akademickim należy uznać fakt przyznania nam w ramach poddziałania 4.1.1. PO KL – w wyniku postępowania konkursowego – dużego grantu na finansowanie działań służących uatrakcyjnianiu oferty dydaktycznej. Na grant pt. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu kuźnią kadr menedżerskich dla opartej na wiedzy gospodarki uzyskaliśmy wsparcie finansowe w wysokości ok. 4,8 mln zł, co jest kwotą bardzo wysoką jak na tzw. projekty miękkie (nieinwestycyjne). Istotnie wzmocni to w wymiarze finansowym wiele innowacyjnych przedsięwzięć dydaktycznych zainicjowanych w latach poprzednich i w roku akademickim 2007/2008.

Szanowni Państwo!

W mijającym roku akademickim zrealizowano wszystkie najważniejsze działania preinwestycyjne, łącznie z opracowaniem projektu architektoniczno-wykonawczego, związanych z budową Dolnośląskiego Centrum Informacji Naukowej i Ekonomicznej, które stworzy też zupełnie nowe warunki techniczno-informatyczne naszej Biblioteki Głównej. Inwestycja ta uzyskała pod koniec roku 2007 – łącznie z czterema innymi inwestycjami wrocławskich publicznych szkół wyższych – status projektu kluczowego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego i oczekujemy rychłego podpisania końcowej umowy z urzędem marszałkowskim. Pozwoli nam to przejść do etapu wyłonienia głównego wykonawcy obiektu i fizycznego rozpoczęcia realizacji inwestycji.

W minionym roku akademickim zrealizowano w całości dwa poważne zadania inwestycyjno-remontowe: zmodernizowano centralną stołówkę studencką oraz basen na terenie SWFiS. Poważnie została zaawansowana – na podstawie dodatkowo pozyskanych środków własnych i obcych – realizacja projektu inwestycyjnego polegającego na przebudowie na cele dydaktyczne oraz związane z funkcjonowaniem poszczególnych katedr budynku po-



bankowego na terenie kampusu w Jeleniej Górze. Zdynamizowano działalność remontową, tak w odniesieniu do bazy dydaktycznej, domów studenckich, jak i bazy materialnej dla badań naukowych. Podjęliśmy w uczelni działania mające na celu pozyskanie dodatkowego zasilania finansowego na działalność remontowo-modernizacyjną, by istotnie zwiększyć jej zasięg w najbliższych latach.

Kontynuowano proces informatyzacji uczelni. Za dwa najważniejsze osiągnięcia w tym obszarze w roku akademickim 2007/2008 uznać należy: wdrożenie nowoczesnego systemu informatycznego wspomagania pracy dziekanatów oraz uruchomienie sieci bezprzewodowego internetu na terenie całego kampusu głównego, z podłączeniem – jako pierwsza uczelnia we Wrocławiu i jedenasta w Polsce – do światowej sieci uniwersyteckiej eduroam. Sieć ta jest nieodpłatnie dostępna dla studentów, pracowników uczelni, a także jej gości. Proces ten obejmuje również dydaktykę i badania, czego przykładem może być oddanie do użytku w zeszłym roku akademickim dwóch nowoczesnych laboratoriów komputerowych w Instytucie Informatyki, dających możliwości połączeń on-line z giełdami i innymi instytucjami finansowymi.

Szanowni Państwo!

Uczelnia, wiążąc duże nadzieje z rozwojem badań w zakresie informatyki, przystąpiła do wrocławskiego Centrum Badań EIT+. Fakt naszego akcesu zaistniał w końcu wrześ-

nia br. poczytujemy za duży sukces, gdyż nie byliśmy członkiem założycielem tak ważnej dla wrocławskiego środowiska akademickiego inicjatywy. Udział w tym projekcie stwarza też duże szanse na rozwój badań i wdrożenia przemysłowe dla grupy biotechnologów pracujących na Wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym naszego Uniwersytetu. Warto przy okazji podkreślić, że pracownicy naszej uczelni wnieśli niemały wkład w opracowanie koncepcji organizacyjnej, studium wykonalności i systemu funkcjonowania Centrum Badań EIT+. Przy okazji dziękuję też władzom samorządowym Województwa Dolnośląskiego, władzom miasta Wrocławia oraz uczelniom wrocławskim, a także zarządowi centrum za przyjęcie nas do spółki.

Panie i Panowie!

Funkcjonowanie i rozwój każdej uczelni w decydującym stopniu zależą od jakości jej kadry naukowo-dydaktycznej. Ona bowiem decyduje o zakresie i poziomie prowadzonych w uczelni badań, o jej krajowej i międzynarodowej reputacji, o skali zasilania finansowego na naukę w ramach budżetowego systemu alokacji przeznaczanych na to środków, o możliwości pozyskiwania innych źródeł finansowania – np. z funduszy unijnych czy z otoczenia gospodarczego. Wreszcie, liczba i poziom jakościowy kadry naukowo-dydaktycznej jest najważniejszą determinantą jakości procesu kształcenia. Nasza aktualna sytuacja w dziedzinie kadry naukowej jest, ogólnie rzecz biorąc, dobra. Mamy ok. 140 samodzielnych pracowników nauki, w tym

60 profesorów tytularnych, około 400 pracowników ze stopniem naukowym doktora. Łącznie w uczelni pracuje niemal 800 pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych. O jakości kadry – w sensie jej osiągnięć naukowo-badawczych – świadczy wysoka parametryczna kategoryzacja niemal wszystkich podstawowych jednostek organizacyjnych, a także członkostwo z wyboru ponad 25 profesorów w komitetach naukowych PAN, CKds.TiSN i Radzie Nauki. Uczelnia nasza ma najwyższą wśród wszystkich publicznych uczelni ekonomicznych reprezentację w tych gremiach. Profesorowie naszej uczelni pracują aktywnie jako członkowie i eksperci PKA i Komisji Akredytacyjnej EPOQUS powołanej przez Fundację Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych.

Od około 10. lat na uczelni obserwowaliśmy jednak niedostateczną dynamikę przyrostu kadry samodzielnych pracowników naukowych przy znacznej liczbie tych pracowników odchodzących na emeryturę. Jako rektor zainicjowałem wiele działań mających na celu poprawę tej sytuacji, w tym zwłaszcza przyspieszenie procesu przygotowania prac habilitacyjnych przez aktualnych adiunktów. Chodzi m.in. o ograniczenie możliwości dodatkowego zatrudnienia w grupie niesamodzielnych pracowników nauki, o wprowadzenie nowego, charakteryzującego się wysoką częstotliwością systemu ocen pracowników należących do tej grupy, ale także o utworzenie – co zostało umożliwione osiągnięciem dodatniego wyniku finansowego w poprzednim roku (2006) – Uczelnianego Funduszu Stypendialnego. Jest on przeznaczony na stypendia habilitacyjne. W 2008 r. w planie rzeczowo-finansowym uczelni wielkość środków funduszu została podwojona, co w roku 2009 umożliwi też podwojenie liczby osób korzystających z tego stypendium.

Rok akademicki 2007/2008 daje podstawy do umiarkowanego optymizmu, gdyż pomyślnie zakończyło się 8 przewodów habilitacyjnych, liczba zaś przewodów otwartych wyniosła 18. Ponadto ok. 10 pozycji zgłoszonych jako prace habilitacyjne oczekuje na druk w Wydawnictwie Uczelnianym. Pięć osób uzyskało tytuł naukowy profesora. Dalsza poprawa w tym względzie zależy przede wszystkim od tego, co można nazwać pracą organiczną w katedrach i instytucjach, od intensyfikacji prac badawczych i zaangażowania się do ich realizacji grupy adiunktów. Ze strony kierownictwa uczelni deklaruję, że będziemy wspierać wszystkie działania temu służące.

Szanowni Państwo! Droga młodzieży!

Poprawa materialnych warunków studiowania oraz rozwój jakościowy i ilościowy kadry naukowej i dydaktycznej to fundamentalne warunki poprawy jakości kształcenia. Powinna jednak temu towarzyszyć stała troska o uatrakcyjnienie uczelni jako miejsca, w którym student nie tylko się uczy, ale również, w którym spędza swój czas wolny, bawi się, realizuje różne formy aktywności kulturalnej, sportowej itp. Chcemy być uczelnią o wysokiej jakości kształcenia oraz instytucją edukacyjną, która jest postrzegana jako coraz bar-

dziej przyjazna dla studenta. Mogę z satysfakcją powiedzieć, że w mijającym roku akademickim zrealizowano wiele przedsięwzięć, które temu służą. Część z nich już wymieniałem: kompletny remont stołówki studenckiej, w wyniku którego powstał nowoczesny i pięknie wyposażony obiekt gastronomiczny, uruchomienie sieci bezprzewodowego internetu zaplanowanego właśnie przede wszystkim z myślą o was, drodzy studenci, utworzenie – inicjatywa wyszła w tym zakresie od RUSS – Studenckiego Biura Informacji Kulturalno-Sportowej, czy podwojenie przez uczelnię budżetu RUSS – niezależnie od dodatkowego wsparcia dla niektórych szczególnych inicjatyw, jak np. telewizji studenckiej KampusTV. Pozwólcie, drodzy studenci, że wspomnę tylko jeszcze o decyzji przekazania wam budynku znanego powszechnie jako „Simplex”, który po generalnym remoncie i przebudowie jeszcze tej jesieni – zgodnie z programem funkcjonalno-użytkowym zaproponowanym przez samorząd studencki będzie służył, tak jak to było do początku lat 90. jako centralny klub studencki i siedziba RUSS oraz innych organizacji studenckich.

Szanowni Państwo! Studenci i absolwenci uczelni!

Władze akademickie i administracja uczelni nieodmiennie wspiera różne formy aktywności społecznej, w tym naukowej i kulturalnej, studentów, a także działalność studenckiego samorządu. Jako pilne zadanie na najbliższą przyszłość traktujemy aktywizację Stowarzyszenia Absolwentów, tak aby stało się ono instytucją zdolną do aktywnego wspierania naszej uczelni w różnych wymiarach: doradczym, logistycznym i finansowym. W maju tego roku zorganizowaliśmy na uczelni międzynarodową konferencję pt. American Universities' Experiences for Poland, w ramach której zaprezentowano wspaniałe tradycje uniwersytetów amerykańskich w tym zakresie. Mając świadomość odmienności kulturowych, wyrażam jednak podgląd i nadzieję, że niektóre z doświadczeń uczelni amerykańskich w obszarze budowania relacji z absolwentami mogą być w niemałym zakresie przenoszone do naszego kraju (zainicjowałem już w tym zakresie pewne działania organizacyjne), choć zapewne będzie to proces dość długi i zależny od tempa budowania w Polsce prawdziwego społeczeństwa obywatelskiego.

Szanowni Państwo!

Nauka jest jedną z pierwszych dziedzin, które objął szeroki proces internacjonalizacji, a następnie globalizacji. Nauka jest z natury „ponadnarodowa”. Dlatego też musimy dbać o stałe zwiększanie naszego umiędzynarodowienia, naszej otwartości na świat w każdym wymiarze: badawczym, edukacyjnym, mobilności międzynarodowej pracowników i studentów, uczestnictwa w przedsięwzięciach europejskich służących tworzeniu europejskiej przestrzeni edukacyjnej i badawczej itp. Ograniczone rozmiary mego wystąpienia nie pozwalają mi oczywiście na pełne scharakteryzowanie aktywności naszego Uniwersytetu w tym obszarze. Ograniczam się zatem tylko do podania wybranych

faktów dotyczących tej aktywności w roku akademickim 2007/2008:

- W roku 2007 Komisja Europejska nadała Uniwersytetowi Ekonomicznemu we Wrocławiu Kartę Uczelni Erasmusa (Erasmus University Charter) na lata 2007-2013, co daje nam możliwość uczestnictwa w programie, wymianę studentów oraz kadry dydaktycznej. Na studia zagraniczne w ramach programu wyjechało w roku 2007/2008 130. studentów. Uczelnia przyjęła 64. studentów zagranicznych. Uniwersytet Ekonomiczny realizował działania na podstawie zawartych przez uczelnię porozumień dwustronnych z 47. uczelniami z krajów Unii Europejskiej oraz dwoma uniwersytetami w Turcji.
- Od kilku lat nasza uczelnia stosuje Europejski System Transferu Punktów (European Credit Transfer System). System ECTS wdrożono na wszystkich wydziałach uczelni. Opracowano informator ECTS w języku angielskim pt. ECTS Information Package 2007/2008. W ofercie mamy 74 wykłady w językach obcych, w tym 69 w języku angielskim.
- Łącznie w 2007 r. kształciło się w naszej uczelni 143 obcokrajowców, w tym na Bachelor/Master studies in finance oraz European Doctoral Program in Economics, Finance and Management.
- Uczelnia realizowała w 2007 r. wspólnie z partnerami zagranicznymi 15 projektów finansowanych przez Unię Europejską, m.in. w ramach VI Programu Ramowego, Programu Leonardo da Vinci, Programu Socrates/Erasmus, ZPORR (Priorytet 2. Wzmocnienie rozwoju zasobów ludzkich w regionach), SPO RZL (Priorytet 2. Rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy), Inicjatywa Wspólnotowa INTERREG III B CADSES. Jako niezwykle ważny priorytet w tym zakresie traktujemy nasz udział w VII PR B+R, zwłaszcza w sytuacji pojawienia się po raz pierwszy w historii programów ramowych priorytetu nauki społeczno-ekonomiczne. W mijającym roku akademickim zorganizowaliśmy trzy konferencje, w tym jedną ogólnopolską, aby przybliżyć społeczności akademickiej, w tym zwłaszcza młodemu pracownikom nauki, związane z tym możliwości badawcze.

Panie i Panowie!

Jak stwierdziłem na początku wystąpienia, nadanie uczelni przez Sejm i Senat Rzeczypospolitej i potwierdzenie podpisem Prezydenta RP nazwy Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu to wyraz uznania dla wysokiej, akademickiej rangi uczelni, jej pozycji na mapie naukowej i edukacyjnej kraju. Zarazem jednak ta nowa nazwa to jeszcze większe zobowiązanie i wyzwanie na przyszłość dla całej naszej społeczności akademickiej.

Po pierwsze, to obowiązek, aby na ścieżce rozwoju naszej Almae Matris, stale zapewniać równowagę między rozwojem badań podstawowych i stosowanych oraz prac o charakterze rozwojowo-wdrożeniowym w obrębie poszczególnych dyscyplin.

Po drugie, to obowiązek, aby w procesie kształcenia w możliwie najlepszy sposób harmonijnie łączyć przekazywanie wiedzy i umiejętności przydatnych absolwentom w celu pozyskiwania przez nich atrakcyjnych miejsc pracy, wykonywania konkretnych zawodów i czynności na coraz bardziej labilnych, otwartych i konkurencyjnych rynkach pracy, ze zdobywaniem umiejętności ogólnych, zwłaszcza w obrębie dyscyplin podstawowych w dziedzinie nauk ekonomicznych, a częściowo także społecznych.

Po trzecie, status uniwersytecki naszej uczelni zobowiązuje nas również do stałego wzbogacania zakresu badań i oferty dydaktycznej o dyscypliny czy kierunki, które w sposób naturalny niejako łączą się z dziedziną nauk ekonomicznych. Wymienić tutaj można na przykład geografię i historię, w tym zwłaszcza gospodarczą i społeczną, psychologię społeczną, socjologię, komunikację społeczną, politologię, czy etykę.

Po czwarte, uniwersytet ekonomiczny, oczywiście jak każdy uniwersytet, to także wielkie społeczne zobowiązanie, zobowiązanie do kształtowania humanistycznych i prospołecznych postaw młodzieży akademickiej, naszych wychowanków i absolwentów, do ich uwrażliwiania na społeczne i moralne uwarunkowania oraz skutki decyzji i zachowań gospodarczych, na społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstwa, co staje się tak istotne w warunkach stale zaostrzającej się konkurencji, internacjonalizacji i globalizacji współczesnej gospodarki.

Szanowni Państwo!

Nasz wielki rodak papież Jan Paweł II nazwał uniwersytet jednym z najważniejszych intelektualnych i kulturowych produktów chrześcijańskiej cywilizacji Zachodu. Stwierdził również, że jego podstawową misją jest służenie prawdzie. Wyrażam nadzieję i zarazem przekonanie, że również Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, kontynuujący tradycję nauki, badań i kształcenia zapoczątkowaną w tym mieście ponad 60 lat temu, a swymi korzeniami sięgający także do uczelni lwowskich, świadomy wskazanych wyzwań i zobowiązań, we właściwej dla niego skali i w racjonalnej współpracy z innymi uczelniami, w tym zwłaszcza wrocławskimi, przyczyniać się będzie do realizacji tej pięknej i szlachetnej misji.

Droga młodzieży akademicka!

Rozpoczynacie dzisiaj nowy rok akademicki, rozpoczynacie go w uczelni obdarzonej zaszczytnym mianem Uniwersytetu Ekonomicznego. Studiujecie w uczelni z wielkimi

tradycjami, a zarazem nowoczesnej. Wasza Alma Mater należy – co potwierdzają wyniki wielu rankingów – do czołówki polskich uczelni publicznych. W rankingu rankingów zestawionym w zeszłym roku na podstawie wyników ponad 50. rankingów („Rzeczpospolitej”, „Polityki”, „Wprost”, „Newsweeka” czy „Perspektyw”) przez pismo edukacyjne „Education World” znaleźliśmy się na pięćdziesiątym miejscu wśród wszystkich polskich uczelni. Wykorzystajcie szanse i sposobności, jakie uzyskaliście dzięki waszym rodzicom, nauczycielom i wychowawcom, a których kontynuację stwarza wam studiowanie w tak dobrej szkole wyższej. Z tym wezwaniem zwracam się do całej społeczności studenckiej, a w szczególności studentów pierwszego roku. Wszystkim też życzę znakomitych wyników w nauce w rozpoczynającym się roku akademickim, wiele radości z tego tytułu, a także z odpowiedzialnego uczestnictwa we wszelkich formach życia i aktywności studenckiej: naukowej, kulturalnej i sportowej.

Szanowni Państwo. Pracownicy naszej Almae Matris!

Kończąc swoje inauguracyjne wystąpienie, pragnę serdecznie podziękować moim kolegom prorektorom i dziekanom, wysokiemu Senatowi i władzom akademickim wszystkich uczelni, działającym w uczelni związku zawodowym, wszystkim pracownikom naszej uczelni, profesorom i pozostałym nauczycielom akademickim, pracownikom biblioteki i służb informacyjnych, administracji i obsłudze za waszą pracę i zaangażowanie w działaniach na rzecz umacniania i rozwoju naszego dobra wspólnego Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Wszystkim też z głębi serca życzę sukcesów zawodowych i radości z ich osiągnięcia w rozpoczynającym się roku akademickim 2008/2009. Niech opatrzność nie poskąpi też Wam i Waszym rodzinom zdrowia oraz szczęścia i pomyślności w życiu osobistym.

Dziękuję Państwu serdecznie za uwagę.

40 rok akademicki na jeleniogórskim Wydziale Gospodarki Regionalnej i Turystyki

Justyna Gwiazdzińska

9 października 2008 r. Wydział Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze przywitał nowy rok akademicki. Inauguracja roku akademickiego jest ważnym dniem w życiu każdego studenta, a z pewnością jest to szczególne przeżycie dla osób odbierających indeks i wstępujących w poczet studentów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

W tym roku na Wydział GRiT na I rok przyjęto ogółem 750 osób (w tym 298 osób na studia stacjonarne i 452 osoby na studia niestacjonarne). Rok akademicki 2008/2009 na wydziale rozpoczęło 2431 studentów.

Uroczystość inauguracji zaszczylicili swą obecnością: dr Marek Obrębalski – prezydent Jeleniej Góry, Jacek Włodyga – starosta jeleniogórski, Zbigniew Jakiel – przewodniczący Rady Powiatu oraz ksiądz prałat doktor Józef Stec. Licznie przybyli także przedstawiciele środowisk akademickich z regionu i z zagranicy oraz reprezentanci szkół średnich.

Na początku odegrano hymn państwowy, później wystąpił JM Rektor, prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor, a następnie dziekan Wydziału GRiT, prof. zw. dr hab. Marek Walesiak, który wygłosił sprawozdanie z roku akademickiego 2007/2008. W swoim wystąpieniu dziekan szczególnie podkreślał jakościową poprawę kadry akademickiej. Kadra

naukowo-dydaktyczna wzbogaciła się bowiem o doktorów habilitowanych (obecnie profesorów naszej uczelni) – dr. hab. Jacka Adamka i dr. hab. Mieczysława Morawskiego, Rada Wydziału zaś nadała w minionym roku akademickim 10 stopni doktora, w tym 9 pracownikom Wydziału GRiT. Dziekan przypomniał, że od grudnia 2006 r. Wydział GRiT ma uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia. Obecnie na wydziale otwarte są cztery przewody habilitacyjne. Przypomniał także, że od 2001 r. w ocenie parametrycznej wydziałów uczelni w Polsce, przeprowadzanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, jeleniogórski wydział ma przyznaną najwyższą kategorię, co przekłada się na poziom finansowania badań naukowych na Wydziale GRiT.

Dziekan serdecznie podziękował pracownikom za aktywny udział w międzynarodowych i ogólnopolskich konferencjach. Profesor Marek Walesiak mówił również o realizowanych na wydziale inwestycjach. Jedną z nich jest modernizacja budynku przy ul. Kochanowskiego 8 (polegająca m.in. na budowie nowoczesnej auli, która ma pomieścić 238 osób) realizowana ze środków finansowych z dotacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz funduszy uczelni. Dziekan, prof. Marek Walesiak, podziękował dr. hab. Ryszardowi Brołowi, prof. UE, dziekanowi poprzedniej kadencji, za starania, by zrealizować I etap modernizacji obiektu.



Zdjęcie Dariusz Łuczko

W trakcie uroczystości wystąpił także prezydent Jeleniej Góry – dr Marek Obrębalski.

Studentów przywitała Karolina Nawojka Chałupińska, przewodnicząca Samorządu Studenckiego, która wystąpienie rozpoczęła słowami Alberta Einsteina „Nie traktujcie studiów jako obowiązku, lecz jako godną pozazdrosczenia okazję poznania wyzwalającej mocy piękna w dziedzinie ducha. Nie tylko uraduje to wasze serca, ale i przyniesie pożytek społeczeństwu, któremu będziecie później służyć”. Mówiła także o konieczności wykorzystania czasu studiów do kształtowania swoich najpiękniejszych cech, studia bowiem, stwarzając niepowtarzalne szanse i możliwości, powinny rozwijać. Przewodnicząca zachęcała studentów do udziału w różnych inicjatywach i do aktywnego kreowania pozytywnego wizerunku wydziału i jego studentów.

Immatrykulacji nowo przyjętych studentów dokonali prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor – JM Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, prof. zw. dr hab. inż. Stefan Wrzosek, prorektor ds. dydaktyki i dr Maja Jedlińska, prodzikan wydziału ds. studiów stacjonarnych.

Miłym momentem tej uroczystości były również promocje doktorskie. Dyplomy doktorskie otrzymali: dr Elżbieta Hajduga, dr Marta Kusterka, dr Beata Mucha, dr Tomasz Bartłomowicz, dr Bartłomiej Jefmański, dr Marcin Pełka, dr Michał Ptak, dr Andrzej Raszkowski, dr Jack Welc i dr Piotr Zawadzki.

Z okazji inauguracji roku akademickiego Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu za osiągnięcia naukowe, dydaktyczno-wychowawcze i organizacyjne przyznali nagrody indywidualne za rok 2007.

Medal Komisji Edukacji Narodowej otrzymali prof. zw. dr hab. Henryk Jagoda oraz dr hab. Zbigniew Przybyła, prof. UE. Prezydent Rzeczypospolitej Polski odznaczył Halinę Rzepkę Medalem Złotym, a dr Małgorzatę Markowską Medalem Brązowym za długoletnią służbę.

W dowód uznania za bardzo dobre wyniki w nauce w roku akademickim 2007/2008 dyplomy otrzymali studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Wręczał je prof. Stefan Wrzosek.

Tradycyjny wykład inauguracyjny pt. „Jak prędko do wspólnej waluty euro?” w tym roku wygłosił prof. zw. dr hab. Jerzy Osiatyński.

40. rok akademicki na Wydziale Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze zainaugurowano wspólnym odśpiewaniem pieśń *Gaudeamus Igitur*.

Kierownictwo Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki życzy wszystkim studentom powodzenia w nowym roku akademickim i sukcesów podczas sesji egzaminacyjnych.

I n a u g u r a c j a

Uniwersytetu Trzeciego Wieku

Zofia Hasińska

W bieżącym roku akademickim rozpoczął działalność Uniwersytet Trzeciego Wieku Oddział we Wrocławiu. Uroczysta inauguracja odbyła się z udziałem 150 nowo przyjętych słuchaczy oraz władz uczelni w osobach: JM Rektora prof. Bogusława Fiedora, prorektora ds. dydaktyki prof. Stefana Wrzoska, dziekana Wydziału Inżynierskiego, prof. Władysława Czupryka i dziekana Wydziału Nauk Ekonomicznych, prof. Andrzeja Graczyka oraz pełnomocników rektora ds. UTW w oddziałach we

Wrocławiu – prof. Zofii Hasińskiej i Bolesławcu – dr. Artura Zaborskiego, a także licznych gości. Wśród nich byli przedstawiciele władz samorządowych: Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego i Urzędu Miejskiego Wrocławia, władz Uniwersytetu Trzeciego Wieku na Uniwersytecie Wrocławskim, Wrocławskiego Centrum Seniora, Stowarzyszenia Absolwentów WSH, WSE i AE we Wrocławiu, duszpasterze akademicy: ks. prof. Włodzimierz Wołyniec i o. Tomasz Wołoszyn, dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy, mgr Maria Kunicka, kierownik Biura Karier i Promocji Zawodowej, mgr Alfa Witwicka-Dudek, kierownik Studium Języków Obcych,



Przemawia prof. Zofia Hasińska

mgr Mirosław Pawlikowski, przewodnicząca Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność”, mgr Krystyna Szewczyk, przedstawicielka Rady Zakładowej ZNP, mgr Bożena Wolna oraz przewodniczący Rady Uczelnianej Samorządu Studentów, Bartłomiej Postek. Ważną częścią inauguracji była immatrykulacja z udziałem wybranych słuchaczy oraz złożenie ślubowania akademickiego. Wykład inauguracyjny na temat aktualnych problemów polskiej gospodarki wygłosił prof. Marian Noga, członek Rady Polityki Pieniężnej. Na zakończenie uroczystości uczestnicy wysłuchali krótkiego recitalu chóru naszej uczelni pod kierunkiem Anny Grabowskiej-Borys.

W programie studiów na pierwszy semestr bieżącego roku akademickiego przewidziano wykłady z informatyki, żywienia człowieka, gerontologii, funkcjonowania Unii Europejskiej, gospodarki współczesnych Chin, historii Wrocławia oraz geografii i religii. W drugim semestrze zgodnie z zainteresowaniami słuchaczy w programie wykładów uwzględnione zostaną także zagadnienia bankowości, finansów i ubezpieczeń, reklamy i zachowań konsumentów, psychologii, ochrony środowiska, literatury, historii gospodarczej i powszechnej, turystyki, zdrowia, inżynierii genetycznej i inne. Oprócz wykładów słuchacze UTW korzystają z zajęć w laboratoriach komputerowych, z zajęć sportowych (basen, ćwiczenia przy muzyce, ćwiczenia rehabilitacyjne kręgosłupa i nordwalking) i lektoratów z jednego języka obcego (angielski, niemiecki, francuski, rosyjski i włoski). Z sondażu przeprowadzonego wśród słuchaczy w połowie listopada wynika, że są zadowoleni z naszej oferty edukacyjnej.

Aktywność organizacyjna Samorządu Słuchaczy przejawia się w utworzeniu trzech sekcji: turystycznej, kulturalnej i wsparcia dla osób potrzebujących pomocy. W ramach samoorganizacji słuchacze uczestniczyli już w wielu zdarzeniach kulturalnych Wrocławia, m.in. w międzykulturowym spacerze „Na drogach ku wieczności”, w spacerze po

żydowskiej nekropolii przy ul. Ślężnej, spacerze szlakiem czterech kultur oraz spacerze pt. Pierwsze teatry Wrocławia. Obejrzel też operę Krzysztofa Pendereckiego „Raj utracony”. Bardzo liczny był udział słuchaczy w spotkaniu integracyjnym, które odbyło się w dniu 26 listopada w kasynie oficerskim. Spotkanie to stworzyło znakomitą okazję do wymiany pomysłów na temat powiększenia liczby kół zainteresowań i form działalności. W planach znalazło się m. in. utworzenie chóru, kabaretu i sekcji literackiej.

Dośkonaleń działalności UTW będzie służyć zaangażowanie Rady Naukowej Uniwersytetu, kierowanej przez prorektora ds. dydaktyki, prof. Stefana Wrzoska. W skład tej Rady weszli przedstawiciele trzech wydziałów: Inżynieryjno-Ekonomicznego, Nauk Ekonomicznych oraz Zarządzania, Informatyki i Finansów (prof. Katarzyna Szołtysek, prof. Olga Kowalczyk i prof. Ewa Stańczyk-Hugiet) oraz prof. Zofia Hasińska, mgr Ałła Witwicka-Dudek, mgr Mirosław Pawlikowski, mgr Tomasz Dąbrowski, kierownik Studium WFiS i dwóch przedstawicieli Samorządu Słuchaczy.

Uniwersytet Trzeciego Wieku ma swoją siedzibę na parterze w bud. H, pokój nr 8. Siedziba ta mieści sekretariat prowadzony przez mgr Marzenę Kozłowską oraz służy jako miejsce dyżurów i spotkań Samorządu słuchaczy a także pełnomocnika rektora ds. wrocławskiego oddziału UTW.



Zdjęcia Stanisław Dziągwa

BYŁO - BĘDZIE

Studia MBA na naszej uczelni kształcą liderów – z takimi słowami zwrócił się prof. Józef Dziechciarz, dziekan Wydziału ZIF, do licznie przybyłych na uroczystość inauguracji kolejnej edycji studiów MBA.

10 października br. już po raz 16. odbyło się inauguracyjne spotkanie podejmujących studia na Magisterskich Studiach Menedżerskich MBA, niestacjonarnych studiach II stopnia w zakresie zarządzania, których absolwenci otrzymują dyplomy magistra zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Absolwenci programu międzynarodowego otrzymują suplement do dyplomu w postaci międzynarodowego certyfikatu Master of Business Administration, potwierdzającego odbycie studiów MBA przygotowanych i realizowanych wspólnie przez cztery uczelnie europejskie (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, University of Li-



Inauguracja studiów MBA

merick, Hasselt University i EUROMED – Marseille École de Management). Gośćmi uroczystości byli JM Rektor prof. Bogusław Fiedor, który mówił o dokonaniach uczelni w minionym roku, prof. Józef Dziechciarz, dziekan Wydziału Zarządzania Informatyki i Finansów, i prof. Marek Nowiński, prodziekan ds. studiów niestacjonarnych na Wydziale ZIF. W trakcie uroczystości prof. Ewa Konarzewska-Gubała, dyrektor programu MBA, podsumowała dotychczasowe sukcesy programu, mówiła o kadrze akademickiej prowadzącej zajęcia, o prestiżu programu, któremu Stowarzyszenie Edukacji Menedżerskiej FORUM przyznało w 2008 r. klasę profesjonalną w ratingu programów MBA.

Program MBA przygotowany jest zgodnie z wymogami sta-

wianymi absolwentom przez otoczenie międzynarodowe, a także jest odpowiedzią na oczekiwania najbliższego otoczenia uczelni – dynamicznie rozwijającego się regionu Dolnego Śląska. Program realizowany w naszej uczelni cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem.

W roku akademickim 2008/2009 na studia MBA przyjęto 108 osób, w tym 32 kobiety. Są to absolwenci następujących uczelni: politechnik – 51 osób (w tym 34 osoby to absolwenci Politechniki Wrocławskiej), uniwersytetów – 19 osób (11 to absolwenci Uniwersytetu Wrocławskiego), uczelni ekonomicznych – 24 osoby (12 absolwentów naszej uczelni), Akademii Rolniczej – 5 osób, Akademii Wychowania Fizycznego – 2 osoby, Akademii Medycznej – 2 osoby i po 1 osobie z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Papieskiego Fakultetu Teologicznego we Wrocławiu, Akademii Górniczo-Hutniczej, Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie oraz Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu.

Nowi studenci reprezentują bardzo wiele zawodów. Są wśród nich prezesi i wiceprezesi zarządów, właściciele i przedsiębiorcy, dyrektorzy i kierownicy fabryk, zakładów, wydziałów, departamentów, sekcji, inżynierowie i pełnomocnicy jakości, menedżerowie projektów, analitycy finansowi, księgowi, a także główni informatycy.

Wykład inauguracyjny pt. *Dlaczego menedżerowie zachowują się nieracjonalnie?* wygłosił profesor Politechniki Wrocławskiej Tadeusz Dudycz.



Indeksy wręczają: prof. Ewa Konarzewska-Gubała i prof. Józef Dziechciarz

Inauguracja

w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych

Justyna Gwiazdzińska

BOLEŚLAWIEC

11 października w bolesławieckim Ośrodku Kultury odbyła się uroczysta IX inauguracja roku akademickiego w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Bolesławcu, działającym pod opieką Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze, oraz II Inauguracja Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

Uroczystość zaszczylicili swą obecnością marszałek Sejmiku Jerzy Szmajdziński, posłanka na Sejm RP Marzena Machałek, wiceprezydent Bolesławca Wiesław Ogrodnik, wicestarosta bolesławiecki Stanisław Chwojnicki, przewodnicząca Rady Miasta Bolesławiec Janina Piestrak-Babiczuk oraz naczelnik Wydziału Społecznego Urzędu Miasta Krystyna Boratyńska.

Dziekan Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze, prof. zw. dr hab. Marek Walesiak, w imieniu Senatu Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu przywitał wszystkich przybyłych na uroczystość, a ze szczególną serdecznością powitał osoby wspierające działalność zamiejscowego ośrodka dydaktycznego w Bolesławcu oraz Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

W imieniu JM Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu gości przywitał prorektor ds. współpracy z zagranicą – prof. zw. dr hab. Jarosław Witkowski, który w swym wystąpieniu odniósł się do sześćdziesięcioletniej tradycji uczelni oraz mówił o jej osiągnięciach w minionym roku akademickim. Największym, prestiżowym sukcesem była zmiana nazwy uczelni z Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu na Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. Prorektor podkreślał znaczenie i rolę absolwentów w funkcjonowaniu i promocji uczelni, a jednocześnie zachęcał, by absolwenci Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego w Bolesławcu aktywnie uczestniczyli w działalności uczelnianej Stowarzyszenia Absolwentów. Kończąc wystąpienie, prof. Jarosław Witkowski nawiązał do idei Konfucjusza i jego opinii dotyczących trzech źródeł wiedzy: refleksji, naśladownictwa i doświadczenia, życząc studentom, aby w ich życiu dominowały dwa pierwsze.

W imieniu władz miasta głos zabrała Janina Piestrak-Babiczuk. W swym wystąpieniu podkreślała znaczenie funkcjonowania w Bolesławcu zamiejscowego ośrodka dydaktycznego renomowanej uczelni oraz Uniwersytetu

Trzeciego Wieku. Przewodnicząca Rady Miasta życzyła studentom, aby trud nauki rekompensowała im radość akademickiego życia, pracownikom naukowo-dydaktycznym życzyła zaś sukcesów w życiu zarówno zawodowym, jak i prywatnym.

W podobnym nastroju życzeń i gratulacji dla pracowników Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze przebiegało wystąpienie Marzeny Machałek i Jerzego Szmajdzińskiego. Marszałek Sejmiku Jerzy Szmajdziński mówił o znaczeniu ekonomii – nauki pozwalającej rozumieć zjawiska zachodzące na świecie i wpływające na jego rozwój, nazywając ją „królową nauk”. Gratulował studentom wyboru kierunku i uczelni, której jest absolwentem.

W trakcie uroczystości głos zabrała również mgr inż. Maria Adamowicz, przewodnicząca Rady Słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Zdała krótkie sprawozdanie z działalności UTW w minionym roku i przedstawiła plany na nowy rok akademicki. W imieniu słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku pogratulowała prof. Markowi Walesiakowi nominacji na dziekana Wydziału GRiT w Jeleniej Górze i życzyła wielu sukcesów na tym stanowisku.

Immatrykulacji nowo przyjętych studentów dokonał prof. Jarosław Witkowski wraz z dr. Zygmuntem Bobowskim, prodziekanem ds. studiów niestacjonarnych, i dr. Arturem Zaborskim, pełnomocnikiem rektora ds. zamiejscowego ośrodka dydaktycznego w Bolesławcu.

Niezwykle uroczystym momentem dla absolwentów było odebranie z rąk prof. Jarosława Witkowskiego dyplomów ukończenia studiów wyższych. Za bardzo dobre wyniki w nauce najlepsi studenci i absolwenci uzyskali dyplomy uznania prorektora ds. dydaktyki, prof. zw. dr hab. Stefana Wrzosa.



Zdjęcie Dariusz Łuczko

BYŁO - BĘDZIE

Inauguracja w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych

Tradycyjnym punktem uroczystości inauguracji jest wykład. W tym roku prof. zw. dr hab. Jan Kurowicki wygłosił odczyt pt. „Sztuka jako znak firmowy”.

Wspólnie zaśpiewana pieśń akademicka Gaudeamus Igitur zwieńczyła uroczystość otwarcia nowego roku akademickiego 2008/2009 w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Bolesławcu.

DZIERŻONIÓW

Tegoroczna uroczystość inaugurująca ósmy rok działalności Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Dzierżoniowie odbyła się 23 października 2008 r. w kinoteatrze „Zbyszek” w Dzierżoniowie. Była ona połączona z uroczystością wręczenia dyplomów magisterskich i licencyjnych absolwentom roku akademickiego 2007/2008.

Zdjęcia Marcin Włodarczyk



Po wysłuchaniu hymnu państwowego i pieśni Gaude Mater Polonia prof. dr hab. Tadeusz Listwan w imieniu Senatu, pracowników i studentów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu serdecznie przywitał zaproszonych gości, a wśród nich: przewodniczącego Rady Powiatu Dzierżoniowskiego Mateusza Cegiełkę wraz z radnymi powiatu, starostę dzierżoniowskiego Janusza Guzdek, członków Zarządu Powiatu Dzierżoniowskiego, a także przedstawicieli samorządów gmin powiatu dzierżoniowskiego. W uroczystości uczestniczyli również przedstawiciele władz oświatowych na czele z dyrektorem Wydziału Edukacji i Kultury Starostwa Powiatowego w Dzierżoniowie, Alicją Gromadą, oraz dyrektorzy szkół średnich i placówek oświatowych z powiatu dzierżoniowskiego, w tym Dorota Pieszczuch, dyrektor Zespołu Szkół nr 3 w Dzierżoniowie – gospodarza obiektu goszczącego naszą uczelnię. Uczelnię reprezento-

wali dziekan Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów, prof. dr hab. Józef Dziechciarz, prodziekan Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów, prof. dr hab. Marek Nowiński, prof. dr hab. Tadeusz Listwan, kierownik Katedry Zarządzania Kadrami, dr Adam Suchodolski, pełnomocnik rektora ds. zamiejscowego ośrodka dydaktycznego w Dzierżoniowie, prof. dr hab. Mieczysław Przybyła, prof. dr hab. Zbigniew Antczak, dr Marzena Stor i dr Stanisław Kowalczyk. Studenci i absolwenci przybyli w towarzystwie swych rodzin, przyjaciół i znajomych. List Senatora RP, Stanisława Jurcewicza, kierowany do wszystkich uczestników uroczystości odczytał dr Adam Suchodolski.

Uroczystego rozpoczęcia roku akademickiego dokonał prof. Józef Dziechciarz. Wygłosił również przemówienie inauguracyjne, w którym przedstawił krótką charakterystykę uczelni, mówił o jej dotychczasowych osiągnięciach i perspektywach rozwoju. Następnie dr Adam Suchodolski przedstawił sprawozdanie z działalności Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Dzierżoniowie. Omówił warunki funkcjonowania i podstawowe kierunki rozwoju studiów zaocznych w Dzierżoniowie oraz poinformował o wynikach nauczania w roku akademickim 2007/2008. W zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Dzierżoniowie młodzież studiuje na kierunku zarządzanie, ze specjalnością menedżer w Unii Europejskiej. Obecnie w ośrodku w Dzierżoniowie uczy się 259 osób w dwóch trybach: studiów magisterskich (5 rok studiów) oraz studiów I stopnia (1, 2 i 3 rok studiów). Na pierwszym roku naukę podjęło 90 osób. Trzeba podkreślić, że mimo trudnej sytuacji w powiecie placówka rozwija się, a studenci korzystają z coraz lepszej bazy naukowo-dydaktycznej oraz biblioteki, w której zgromadzono ponad 3000 egzemplarzy książek.

W imieniu władz lokalnych wystąpił starosta dzierżoniowski – Janusz Guzdek, który przedstawił korzyści dla powiatu dzierżoniowskiego wynikające z poprawy wykształcenia i



zdobycia wyższych kwalifikacji przez młodzież powiatu. W podniosłej atmosferze nastąpiło ślubowanie i immatrykulacja nowo przyjętych studentów. Dziesięć wybranych osób otrzymało indeksy z rąk prof. Józefa Dziechciarza. Nieodłącznym elementem inauguracji jest wykład inauguracyjny rok akademicki. W tym roku zebrani wysłuchali wykładu dr Marzeny Stor pt. „Komunikacja międzykulturowa a konflikt w organizacji”.

Następnym punktem programu uroczystości było wręczenie dyplomów ukończenia jednolitych studiów magisterskich. W minionym roku akademickim studia te ukończyło 25 osób. Dyplomy wręczali prof. dr hab. Marek Nowiński i dr Adam Suchodolski. W imieniu absolwentów podziękowały za proces dydaktyczny Iwona Jechan i Magdalena Żurek. Podczas tegorocznej uroczystości po raz pierwszy wręczono dyplomy ukończenia studiów pierwszego stopnia. W minionym roku akademickim studia te ukończyło 30 osób. Po odebraniu dyplomów Aurelia Domaradzka i Grzegorz Tkacz w imieniu absolwentów w wierszowanej formie podziękowali prowadzącym zajęcia za opiekę i naukę. Wśród zaproszonych na uroczystość był obecny wieloletni pracownik uczelni, od początku działalności związany z ośrodkiem w Dzierżoniowie, lektor, nauczyciel i wychowawca kilkudziesięciu roczników studentów – mgr Janusz Witt, który podjął decyzję o zaprzestaniu działalności dydaktycznej. Dr Adam Suchodolski w imieniu społeczności akademickiej podziękował mu za wielki wkład pracy i wysiłek. Poinformował on również mgr. Janusza Witta o decyzji nadania mu najwyższego wyróżnienia przyznawanego przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu – Medalu 60-lecia Uczelni. W części artystycznej wystąpił zespół wokalny „ERATO” prowadzony przez panią Elżbietę Zachowską. Uroczystość zakończono odśpiewaniem hymnu akademickiego Gaudeamus Igitur.

Rada Miejska Dzierżoniowa 27 października 2008 r. podczas uroczystej sesji odbywającej się z okazji jubileuszu 750-lecia lokacji Dzierżoniowa uhonorowała zaangażowanie, wysiłek i determinację prof. Tadeusza



Listwana w stworzenie i kreowanie placówki dydaktycznej, która umożliwiła mieszkańcom powiatu dzierżoniowskiego dostęp do wykształcenia na poziomie wyższym i zdobycia kwalifikacji w miejscu zamieszkania. Profesor Tadeusz Listwan, pełniący

przez kilka lat funkcję pełnomocnika rektora ds. studiów zaocznych w Dzierżoniowie otrzymał od Kapituły Medalu Rady Miejskiej Dzierżoniowa „Medal za Zasługi dla Dzierżoniowa”.



Mirosława Kwiecień

GŁOGÓW

Już po raz dwunasty zainaugurowano rok akademicki w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Głogowie. Uroczystość inauguracji jest traktowana przez społeczność głogowską jako wydarzenie wysokiej kultury. Mieszkańcy Głogowa uczestniczyli w mszy akademickiej w kościele św. Klemensa, którą uświetnił występ chóru parafialnego złożonego w 70% ze studentów i absolwentów głogowskiej placówki dydaktycznej naszej uczelni.

Sala widowiskowa Miejskiego Ośrodka Kultury była wypełniona do ostatniego miejsca. 180 absolwentów wspólnie z rodzinami to uczestnicy uroczystego wręczenia dyplomów. Kolejna 100-osobowa grupa to adepci, którzy po odbiorze indeksów i złożonym ślubowaniu stali się pełnoprawnymi studentami głogowskiej społeczności uniwersyteckiej. Zacni goście w osobach polskich parlamentarzystów to: Jerzy Szmajdziński, wicemarszałek Sejmu VI kadencji, poseł Leszek Cybulski, Janusz Kosałka, dyrektor



Inauguracja w zamiejscowych ośrodkach dydaktycznych



biura poselskiego posłanki Ewy Drozd, mgr Anna Brok, starosta powiatu głogowskiego (absolwentka naszej uczelni w ośrodku dydaktycznym w Głogowie), Jan Kazimierz Zubowski, prezydent miasta, Ewa Pawlak-Osomańska, wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej i radni miasta: Andrzej Bartkowiak, Bożena Czekańska-Smykalla, Mirosław Dąbrowski, Leszek Drankiewicz, Andrzej Koliński, Józef Koszów, Janusz Piechoski, Elżbieta Rosińska, Zbigniew Sienkiewicz. Największego pracodawcę KGHM Polska Miedź SA w imieniu zarządu reprezentował dyrektor ds. pracowniczych Huty Głogów – Andrzej Koliński, lokalną prasę – Krzysztof Zawicki, dziennikarz „Gazety Lubuskiej”, Uniwersytet Trzeciego Wieku – prezes Danuta Gross. Byli także dyrektorzy szkół: Wojciech Janisio (Zespół Szkół Ekonomicznych), Witold Czupryniak (Zespół Szkół Zawodowych) i Jolanta Zawartka (Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi). Honorowi goście to dzieci z domów dziecka wraz z opiekunami Wioletta Żyłak i Tadeuszem Głowackim. W uroczystości brali także udział przedstawiciele starostwa powiatu: wicestarosta Marek Rychlik, członek zarządu powiatu Waldemar Hass, skarbnik powiatu głogowskiego Wioletta Maniara (absolwentka głogowskiej placówki), Grzegorz Aryż, przewodniczący Rady Powiatu oraz przewodniczący Rady Miejskiej, Radosław Poboł. Władze uczelni reprezentowali: JM Rektor prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor, prodziekani Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów: dr hab. Jerzy Niemczyk, prof. UE i dr hab. Marek Nowiński, prof. UE oraz pełnomocnik rektora ds. zamiejscowego ośrodka dydaktycznego w Głogowie dr hab. Mirosława Kwiecień, prof. UE.

Zgodnie z tradycją akademicką uroczystość rozpoczęła się hymnem państwowym i Gaude Mater Polonia. Po powitaniu gości chwilą ciszy uczczono pamięć studentów zmarłych w minionym roku akademickim, a następnie rektor przed-

stawił zebrany osiągnięcia uczelni. Immatrykulacja nowo przyjętych studentów i wręczenie absolwentom dyplomów to niezwykle doniosłe punkty programu inauguracji. W tym roku absolwenci otrzymali również pisma referencyjne – 8 najlepszych absolwentów studiów I stopnia i 10 najlepszych absolwentów jednolitych studiów magisterskich. W ich imieniu wystąpiły Iwona Łobaczewska (licencjat) i mgr Anna Szatkowska. Dopełnieniem uroczystości był wykład inauguracyjny pt. *Zarządzanie – kobiecą ręką* wygłoszony przez Annę Brok, starostę powiatu głogowskiego. Miłą niespodzianką dla prof. Mirosławy Kwicień było uhonorowanie jej medalem „Zasłużony dla Oświaty Miasta Głogowa”. Wręczył go Jan Kazimierz Zubowski, prezydent Głogowa. W finale uroczystości odbył się recital akordeonowy w wykonaniu wirtuoza A. Susłowa, laureata międzynarodowych konkursów, oraz orkiestry akordeonowej Harmonica, laureata Międzynarodowego konkursu dziecięcego Wenecja 2007.

Występ zakończył uroczystość inauguracji dwunastego roku akademickiego w zamiejscowym ośrodku dydaktycznym w Głogowie, pierwszą uroczystość pod nową nazwą uczelni – Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu.

Paweł Dittmann

KĘDZIERZYN-KOŹLE

5 listopada 2008 r. w auli Zespołu Szkół nr 3 w Kędzierzynie-Koźlu Sławięcicach uroczystość rozpoczęła się szósty rok akademicki. Uroczystość zaszczytlili swoją obecnością przedstawiciele powiatu kędzierzyńsko-kozielskiego m. in. starosta Józef Gisman, wicestarosta Marek Matczak, członkowie zarządu: Andrzej Krebs i Jerzy Pałys, oraz wiceprezydent Kędzierzyna-Koźla – Piotr Gabrysz, proboszcz parafii p.w. św. Katarzyny (Sławięcice) – ks. Jan Piechoczek, dyrektor Zespołu Szkół nr 3 w Kędzierzynie-Koźlu – Adam Kania. Kadre dydaktyczną Uniwersytetu Ekonomicznego we



Zdjęcia Irena Kolenda

Wrocławiu reprezentowali: prorektor ds. rozwoju i promocji dr hab. Marek Łyszczak, prof. UE, prodziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych, dr hab. Adam Kubów, prof. UE, pełnomocnik rektora ds. studiów w Kędzierzynie-Koźlu – prof. zw. dr hab. Paweł Dittmann oraz dr Bogusław Półtorak i dr Iwona Dittmann.

Prorektor prof. Marek Łyszczak przedstawił sprawozdanie z dorobku uczelni w minionym roku akademickim, a następnie dokonał aktu immatrykulacji nowo przyjętych studentów oraz wręczył dyplomy ukończenia studiów magisterskich i licencjackich. Wykład inauguracyjny pt. *Konsekwencje globalnego kryzysu finansowego dla polskiej gospodarki* wygłosił dr Bogusław Półtorak

W trakcie uroczystości starosta Józef Gisman podziękował władzom i pracownikom uczelni za zaangażowanie w sprawne funkcjonowanie zamiejscowego ośrodka dydaktycznego w Kędzierzynie-Koźlu.



Międzyuczelniane

Polsko-Francuskie Studia Magisterskie

Jan Skalik

W dniu 18 października br. w sali senatu Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego 2008/2009 dla 44 słuchaczy pierwszego roku Międzyuczelnianych Polsko-Francuskich Studiów Magisterskich „Zarządzanie instytucjami opieki zdrowotnej i społecznej”, prowadzonych przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu wspólnie z Uniwersytetem Paryż 13 oraz Akademią Medyczną im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Jest to już druga edycja tych studiów prowadzonych w murach naszej uczelni, które wcześniej, dzięki inicjatywie prof. dr. hab. Jana Stępniewskiego z Uniwersytetu Paryż 13 oraz zaangażowaniu władz Akademii Medycznej we Wrocławiu, były tam realizowane. Wymogi natury formalnej spowodowały przejście w ubiegłym roku akademickim tej cennej inicjatywy dydaktycznej przez naszą uczelnię.

Po wysłuchaniu pieśni Gaude Mater Polonia oraz hymnów narodowych Francji i Polski zebranych powitał prof. zw. dr hab. inż. Jan Skalik, pełnomocnik rektora ds. studiów. Przedstawił najważniejsze wydarzenia i problemy związane z przebiegiem studiów. Poinformował o zmianach programowych umożliwiających spełnienie obowiązujących wymogów określonych dla kierunku zarządzanie, o wzbogaceniu współpracy dydaktycznej z Uniwersytetem Paryż

13 dzięki zorganizowaniu wyjazdów studentów do tej uczelni oraz zaangażowaniu do prowadzenia wykładów na tych studiach wybitnych specjalistów z zakresu zarządzania ochroną zdrowia z innych ośrodków akademickich w naszym kraju. W uroczystości inauguracyjnej wzięli udział przedstawiciele władz Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu: JM Rektor prof. Bogusław Fiedor i prorektor ds. nauki prof. Andrzej Gospodarowicz. Władze Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich reprezentowali: prorektor ds. nauki prof. Marek Ziętek i pełnomocnik rektora Akademii Medycznej ds. studiów polsko-francuskich prof. Bernarda Kazanowska. Uniwersytet Paryż 13 reprezentowali prof. Dominique Brissaud oraz prof. Jan Stępniewski. Po wystąpieniu prof. Jana Skalika zabrał głos prof. Bogusław



BYŁO- BĘDZIE

Fiedor. W swoim wystąpieniu rektor podkreślił konieczność kształcenia specjalistów z zakresu zarządzania ochroną zdrowia dla powodzenia przemian transformacyjnych zachodzących w tym obszarze usług społecznych. Mówił także o zakresie tych przemian i problemach związanych z ich realizacją. Następnie zabrała głos przedstawicielka Uniwersytetu Paryż 13 prof. Dominique Brissaud. Podkreśliła ona znaczenie współpracy Uniwersytetu Paryż 13 z uczelniami zagranicznymi i wysoko oceniła jej poziom w odniesieniu do wrocławskich uczelni: Uniwersytetu Ekonomicznego i Akademii Medycznej. Przedstawiciel Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich prof. Marek Ziętek w swojej wypowiedzi skupił się na roli wiedzy ekonomicznej i menedżerskiej w procesie reformowania systemu ochrony zdrowia i wyraził zadowolenie z pomyślnej kontynuacji cennej inicjatywy kształcenia menedżerów ochrony zdrowia. W dalszej części inauguracji studenci złożyli ślubowanie, po którym JM Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego wręczył indeksy i złożył gratulacje 44 słuchaczom oraz oficjalnie otworzył rok akademicki 2008/2009. Wykład inauguracyjny pt. *Przywództwo w organizacji publicznej; charakterystyka przywództwa*

na przykładzie ochrony zdrowia wygłosiła prof. Aldona Frąckiewicz-Wronka z Akademii Ekonomicznej w Katowicach. Po wykładzie zabrała głos absolwentka studiów polsko-francuskich, lekarz medycyny dr Barbara Korzeniowska, kierownik Wydziału Lecznictwa Specjalistycznego Dolnośląskiego Oddziału NFZ we Wrocławiu. Podkreśliła ona dużą rangę tych studiów i ich znaczenie w rozwoju zawodowym kadr kierowniczych placówek ochrony zdrowia. W swoim wystąpieniu dr Barbara Korzeniowska zwróciła też uwagę na zasługi Akademii Ekonomicznej, a obecnie Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu w kształceniu menedżerów ochrony zdrowia w ramach studiów podyplomowych, których jest absolwentką. Z dużym zainteresowaniem zebranych spotkało się wystąpienie Anny Olewińskiej i Agnieszki Głowackiej, słuchaczek drugiego roku międzyuczelnianych studiów magisterskich polsko-francuskich, bogato zilustrowane ciekawym zestawem slajdów z wyjazdu studentów do Uniwersytetu Paryż 13, który miał miejsce w tym roku.

Uroczystość zakończył hymn akademicki *Gaudeamus Igitur*.

Święto Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

27 listopada 2008 r. już po raz trzeci uroczystość obchodzono uczelniane święto. W tym dniu uhonorowano wiele osób aktywnie budujących uniwersytecki wizerunek naszej uczelni.

JM Rektor prof. Bogusław Fiedor powitał przybyłych na naszą uroczystość senatorów i posłów, przedstawicieli władz miast Dolnego Śląska i regionu, gości z uczelni krajowych i zagranicznych, przedstawicieli nauki i instytucji naukowych, przedsiębiorców, przedstawicieli służb publicznych, samorządu gospodarczego i zawodowego oraz instytucji spełniających funkcje inspiratorów badań i mecenasów nauki oraz przedstawicieli prasy, radia i telewizji, a także absolwentów naszej uczelni.

Z okazji uroczystości wiele osób ze świata polityki, działaczy samorządowych, rektorów szkół wyższych nadesłało listy i gratulacje. Listy takie nadesłali m.in.: Lidia Geringer de Oedenberg, poseł do Parlamentu Europejskiego prof. Witold Jurek, wieloletni rektor Akademii Ekonomicznej w Poznaniu prof. Włodzimierz Bednarski, członek korespondent PAN prof. Iwan Kopycz, rektor Lwowskiej Akademii Komercyjnej, prof. Andrzej Barczak, doctor *honoris causa* naszej uczelni i Piotr Nurowski, prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Po powitaniu gości JM Rektor prof. Bogusław Fiedor mówił w swoim wystąpieniu o zobowiązaniach i wyzwaniach, jakie stoją przed całą społecznością akademicką naszej Almae Matris, o konieczności zaangażowania się w działania rozwojowe zapewniające równowagę między rozwojem badań podstawowych i stosowanych, o potrzebie stałego wzbogacania zakresu badań i oferty dydaktycznej oraz przekazywania w harmonijnym połączeniu wiedzy i umiejętności przydatnych absolwentom. Podkreślał, że posiadanie przez uczelnię rangi uniwersytetu to także wielkie społeczne



Krasnal Ekonomek dla posłanki Aleksandry Natalli-Świat



U honorowani Medalem 60-lecia Uczelni

zobowiązanie do kształtowania humanistycznych i społecznych postaw młodzieży akademickiej.

W dalszej części uroczystości uhonorowano osoby, których aktywne życie zawodowe i osiągnięcia wywarły znaczny wpływ na rozwój i prestiż naszej uczelni. Decyzją Senatu za szczególne zasługi w procesie przekształcenia uczelni w Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu medale „Zasłużony dla Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” przyznano następującym osobom:

- posłance Ewie Wolak, sprawozdawcy Ustawy o nadaniu nowej nazwy Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu,
- posłance Aleksandrze Natalii-Świat, wiceprzewodniczącej partii Prawo i Sprawiedliwość, absolwentce naszej uczelni,
- Jerzemu Szmajdzińskiemu, wicemarszałkowi Sejmu RP, absolwentowi naszej uczelni,
- prof. Markowi Rockiemu, Senatorowi RP i prezesowi Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych, przewodniczącemu Państwowej Komisji Akredytacyjnej,
- prof. Tadeuszowi Lutemu, wieloletniemu rektorowi Politechniki Wrocławskiej i przewodniczącemu KRASP w kadencji 2005-2008.

W maju 2008 r. na terenie kampusu uczelni pojawiła się rzeźba krasnala Ekonomka. Jej autorem jest Beata Zwolańska-Hołob. Uczelnia, fundując rzeźbę kolejnego krasnala, włączyła się w projekt Biura Promocji Wrocławia, aby za pomocą tych figurek promować miasto. Miniaturki naszego krasnala Ekonomka prof. Bogusław Fiedor wręczył uhonorowanym osobom, by przypominały im o związkach z Wrocławiem i naszą uczelnią.

W imieniu odznaczonych podziękowania złożyła posłanka Ewa Wolak.

Postanowieniem Prezydenta RP na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznano pracownikom uczelni odznaczenia państwowe: złote, srebrne i brązowe Medale

za Długoletnią Służbę. Nazwiska uhonorowanych osób zamieściliśmy w dziale Personalia.

Wicewojewoda Zdzisław Średniawski wręczył odznaczenia uhonorowanym osobom.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznała nagrody indywidualne pracownikom uczelni: prof. dr hab. Danucie Strahl, prof. dr hab. Bogusławowi Fiedorowi i dr inż. Alicji Pultowicz. JM Rektor wręczył dr inż. Alicji Pultowicz nagrodę II stopnia za rozprawę doktorską pt. Ekonomiczne uwarunkowania inwestycji w energetykę odnawialną w Polsce (na przykładzie energetyki wiatrowej). Promotorem pracy był prof. Andrzej Graczyk.

Po konsultacji z władzami akademickimi i przedstawicielami organizacji społecznych działających w uczelni, zgodnie z regulaminem przyznawania odznaczeń 60-lecia Uczelni, rektor przyznał medale 72 osobom reprezentującym wszystkie grupy pracowników. Są to:

- Teresa Bandrowska
- Zbigniew Batorowicz
- licencjat Barbara Bednarczyk
- prof. dr hab. inż. czł. koresp. PAN Włodzimierz Bednarski
- mgr Renata Bernaś
- prof. zw. dr hab. inż. Romuald Bogoczek
- prof. zw. dr hab. Grażyna Borys
- prof. zw. dr hab. Tadeusz Borys
- mgr Anna Brok
- dr hab. Ryszard Brol, prof. UE
- Halina Czapska
- dr hab. inż. Władysław Czupryk, prof. UE
- prof. zw. dr hab. Andrzej Czyżewski, AE w Poznaniu
- mgr Stanisław Dziągwa
- dr hab. Józef Dziechciarz, prof. UE
- mgr Czesław Gajdamowicz
- prof. dr hab. Jan Gawęcki, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu
- prof. dr hab. inż. Zbigniew Gawron-Gawrzyński



Ślubowanie doktorskie

- Józef Gisman, starosta Powiatu Kędzierzyńsko-Kozielskiego
- prof. zw. dr hab. Andrzej Gospodarowicz
- dr hab. Andrzej Graczyk, prof. UE
- mgr Waldemar Graś
- Jadwiga Haraszczuk
- mgr inż. Karol Hubik
- mgr inż. Andrzej Idzikowski
- prof. zw. dr hab. Krzysztof Jajuga
- Teodozja Januszewska-Nowak
- mgr Agnieszka Jeżowska
- mgr inż. Krystyna Kielawa
- prof. zw. dr hab. Bożena Klimczak
- Piotr Knysak
- Kazimiera Kolada
- prof. zw. dr hab. Stanisław Krawczyk
- mgr Irena Król-Rohozińska
- prof. zw. dr hab. inż. Rafał Krupski
- Małgorzata Kur
- prof. zw. dr hab. inż. Władysław Leśniak
- prof. zw. dr hab. Tadeusz Listwan
- dr hab. Marek Łyszczak, prof. UE
- prof. zw. dr hab. Krystyna Mazurek-Łopacińska
- Maria Mazurkiewicz
- mgr Barbara Mildner
- prof. dr Michał Montygierd-Loyba
- mgr Anna Moraszka
- mgr Kazimiera Mrocza
- mgr inż. Stanisław Murawski
- Boleśław Mydlowski
- prof. zw. dr hab. Edward Nowak
- prof. zw. dr hab. Adam Nowicki
- prof. zw. dr hab. inż. Stanisław Nowosielski
- dr Marek Obrębalski, prezydent Jeleniej Góry
- dr Józef Pająkiewicz
- Teresa Pastwa
- mgr Romuald Pawluk
- prof. zw. dr hab. Zdzisław Pisz
- mgr Grażyna Rudnicka
- prof. zw. dr hab. inż. Teresa Skrabka-Błotnicka
- prof. zw. dr hab. Danuta Strahl
- prof. zw. dr hab. Aniela Styś
- prof. zw. dr hab. Stanisław Styś
- mgr Ewa Szczerba
- mgr Krystyna Szewczyk
- mgr Teresa Trocewicz-Białek
- prof. zw. dr hab. Marek Walesiak
- Roman Walkowiak, prezes Zarządu Elektrowni Turów SA
- dyplomowany ekonomista Barbara Węgłarska
- prof. zw. dr hab. Jarosław Witkowski
- mgr Janusz Witt
- mgr Barbara Wróbel
- prof. zw. dr hab. inż. Stefan Wrzosek
- prof. dr hab. Teresa Znamierowska
- mgr Henrijeta Żygadło

Wszystkim odznaczonym rektor serdecznie pogratulował i podziękował za wielki wkład w rozwój naszej uczelni.

Kolejnym punktem uroczystości były honorowe promocje na stopień doktora i doktora habilitowanego. Ślubowanie doktorskie złożyli: Marta Kusterka, Michał Muszyński, Agnieszka Orkusz i Katarzyna Tracz. Następnie promotorzy: prof. Tadeusz Borys, prof. Marek Łyszczak, prof. Janina Wołoszyn i prof. Tadeusz Listwan dokonali aktu promocji swoich podopiecznych i wręczyli im dyplomy doktorskie. Warto podkreślić, iż po kilkunastu latach przerwy dokonano symbolicznej promocji doktorskiej przedstawiciela Wydziału Inżynieryjno-Ekonomicznego, który w ubiegłym roku uzyskał prawa do nadawania stopnia naukowego doktora w dwóch dziedzinach: nauk rolniczych oraz nauk ekonomicznych.

W trakcie uroczystości dokonano także honorowej promocji na stopień naukowy doktora habilitowanego. Dyplomy habilitacyjne wręczył dziekan Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów prof. Józef Dziechciarz. Przedstawicielami tej grupy pracowników byli:

- dr hab. Maria Mach
- dr hab. Leszek Maciaszek, profesor Macquarie University w Sydney
- dr hab. Mieczysław Morawski, prof. UE
- dr hab. Marek Nowiński, prof. UE
- dr hab. Małgorzata Nycz
- dr hab. Ewa Stańczyk-Hugiet, prof. UE

Dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych prof. Andrzej Graczyk wręczył dyplom habilitacyjny dr. hab. Jackowi Adamkowi, prof. UE.

Podczas święta uczelni rektor dokonał uroczystego odnowienia dyplomów doktorskich osobom, które uzyskały w naszej uczelni stopień naukowy doktora w roku 1964. Honorowe dyplomy doktorskie wręczono prof. dr hab. Marii Cieślak, prof. dr. hab. Stanisławowi Kiełczewskiemu i dr. Włodzimierzowi Sołtysowi. Z powodów zdrowotnych dyplomu nie mogła odebrać prof. dr hab. Elżbieta Niedzielska.

Prorektor ds. nauki prof. Andrzej Gospodarowicz zapoznał zebranych z tytułami prac doktorskich. Prof. dr hab. Maria Cieślak obroniła pracę doktorską pt. „Statystyczne problemy normowania pracy”. Promotorem pracy doktorskiej Marii Cieślak był doc. inż. Jan Falewicz, recenzentami zaś byli doc. dr Stanisław Borowski i doc. dr Krzysztof Jeżowski. Prof. dr hab. Stanisław Kiełczewski obronił pracę doktorską pt. „Ekonomiczne przesłanki rozwoju górnictwa węgla brunatnego w Polsce”. Promotorem pracy doktorskiej Stanisława Kiełczewskiego był doc. dr Krzysztof Jeżowski, a recenzentami doc. inż. Jan Falewicz, doc. dr Aleksander Łukaszuk i prof. Edward Rose. Doktor Włodzimierz Sołtys obronił pracę doktorską pt. „Ekonomiczna kontrola wewnętrzna przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego miasta Wrocławia”. Promotorem pracy doktorskiej Włodzimierza Sołtysa był doc. dr Bolesław Siwoń, a recenzentami byli prof. dr Stefan Górniak i doc. dr Wiktor Malc. JM Rektor prof. Bogusław Fiedor przyjął ślubowanie, a następnie wręczył odnowione dyplomy doktorskie.

Dokonano także symbolicznego odnowienia dyplomów magisterskich absolwentom naszej uczelni z 1958 r., w 50-rocznicę ukończenia studiów. Dyplomy odebrali absolwenci najstarszego wydziału uczelni noszącego wtedy nazwę Wydział Ekonomiki Przemysłu: mgr Maria Kuczyńska, mgr Longin Kula i mgr Władysław Lipka.

Maria Kuczyńska obroniła pracę magisterską pt. „Organizacja zaopatrzenia materiałowego we Wrocławskiej Wytwórni Kawy Zbożowej”. Longin Kula obronił pracę magisterską pt. „Rachunek kosztów własnych”. Władysław Lipka obronił pracę magisterską pt. „Mobilizująca rola zysku w przedsiębiorstwie – na przykładzie Zakładów Młynarskich w Kaliszu”.



Magistrowie rocznik 1958

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie nagród za zasługi w promocji uczelni.

Za szczególne zasługi w promowaniu uczelni nagrodę otrzymała prof. Ewa Konarzewska-Gubała, dyrektor Magisterskich Studiów Menedżerskich MBA, która kieruje nimi nieprzerwanie od chwili ich powstania w 1993 roku.

Nagrodę za szczególne zasługi w promocji uczelni przyznano także studentom reprezentującym Stowarzyszenie WIGGOR. Drużyna w składzie: Maja Huzar, Anna Krawczyk, Katarzyna Kośmider, Izabela Maciejak, Michał Młynarczyk, Artur Ślusarczyk, Beata Tileczek, Agata Walczak i Kamila Lachowicz zdobyła 4. miejsce w 29. Finałach Światowych Odysei Umysłu na University of Maryland w Stanach Zjednoczonych. Odyseja Umysłu to ogólnoświatowy projekt stawiający sobie za cel rozwój zdolności twórczych młodych ludzi. Konkurs polega na przygotowaniu i prezentacji rozwiązania problemu długoterminowego i zadania spontanicznego. Wywalczone 4. miejsce, najwyższa pozycja wśród drużyn pochodzenia nieanglojęzycznego w swojej kategorii wiekowej, jest bardzo dużym sukcesem dla studentów i dla naszej uczelni.

W tym roku po raz pierwszy przyznano dyplomy autorom podręczników akademickich o największej sprzedaży, wydanych nakładem Wydawnictwa. W imieniu autorów dyplomy z rąk prof. Andrzeja Gospodarowicza, prorektora ds. nauki odebrali: prof. Bożena Klimczak, autorka podręcznika „Mikroekonomia”, dr Zofia Rusnak w imieniu zespołu autorów za podręcznik „Statystyka. elementy teorii i zadania” oraz prof. Jan Lichtarski w imieniu zespołu autorów za podręcznik „Podstawy nauki o przedsiębiorstwie”.

Na zakończenie krótki recital przedstawił chór Ars Cantandi pod kierunkiem Anny Grabowskiej-Borys.

Rektor jeszcze raz pogratulował wszystkim uhonorowanym osobom i podziękował gościom za udział w uroczystości. Podziękował także dr Magdalenie Sobocińskiej i dr. Arturowi Rotowi oraz osobom zaangażowanym organizacyjnie w przygotowanie Święta uczelni.

Wybrane z e - Portalu

American dream

Justyna Kutkowska z Wydziału Nauk Ekonomicznych została laureatką V edycji konkursu „Student w USA”, organizowanego przez The Wasie Foundation i Browar Namysłów. Nagrodą są 4-letnie studia na Uniwersytecie Saint Mary's w Minnesocie. Stypendium obejmuje całkowity koszt utrzymania oraz przeloty. Justyna dołączy do 3-osobowej grupy studentów naszej uczelni, laureatów z poprzednich lat.

Nasze korzenie

Uważni obserwatorzy zmian zachodzących na terenie kampusie u zapewne zauważyli nową wystawę w holu pawilonu im. Jana Pawła II poświęconą początkom naszej uczelni. Wystawa przygotowana z okazji przekształcenia w Uniwersytet Ekonomiczny i wpisująca się w obchodzone niedawno 60-lecie powstania uczelni przedstawia dokumenty powołujące do życia WSH, sylwetki pierwszych profesorów, historię kampusu. Autorem merytorycznym wystawy jest prof. Jędrzej Chumiński, najlepszy znawca dziejów naszej uczelni. Nad koncepcją plastyczną pieczę sprawowała Tamara Chorążyczewska z Biura Promocji.

Światowy sukces

Drużyna ze Stowarzyszenia Studenckiego WIGGOR zajęła 4. miejsce na Światowych Finałach Odysei Umysłu. 29. finały tego największego na świecie konkursu kreatywności skupiły 849 drużyn z całego świata, w tym reprezentantów naszej uczelni, mistrzów Polski. Wyprawa do University of Maryland pod Waszyngtonem okazała się tym większym sukcesem, iż nasi reprezentanci pokonali wszystkie nieanglojęzyczne drużyny w swojej kategorii. Skład drużyny: Maja Huzar, Katarzyna Kośmider, Anna Krawczyk, Izabela Maciejak, Michał Młynarczyk, Artur Ślusarczyk, Beata Tileczek. Trenerzy: Kamila Lachowicz, Agata Walczak. Wyjazd do USA był możliwy dzięki wsparciu Urzędu Marszałkowskiego oraz Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, prof. Bogusława Fiedora.

Newsy z kampusu

Wiadomości m.in. z kampusu i Wrocławia można oglądać regularnie dzięki telewizji studenckiej KampusTV. Wydania „Informacje KampusTV” są dostępne na stronie www.kampus.pl. Warty odnotowania jest sukces KampusTV w konkursie „Wrocław Cię kręci, kręć Wrocław” na film promocyjny o Wrocławiu, organizowanym przez Koło Naukowe FOCUS i Biuro Promocji Wrocławia. Film autorstwa KampusTV pokonał 34 konkurentów i zwyciężył w kategorii „Wrocław – miasto rozwijające się. Rozwój przemysłowy

i gospodarczy Wrocławia”. Materiał zrobiony przez Grzegorza Ziębę i Piotra Radziemskiego na temat Wyprawy Życzliwości do Azji pt. „Pociągiem przez Azję” był materiałem polecanym przez administratorów polskiego portalu YouTube i osiągnął on rekordową oglądalność – ponad 54 000 wejść.

Kolejny sukces Ars Cantandi

15 listopada 2008 r. Ars Cantandi, Chór Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu pod dyrekcją Anny Grabowskiej-Borys, osiągnął kolejny sukces. Zespół zdobył I miejsce w kategorii chórów akademickich na II Ogólnopolskim Konkursie Chóralnym im. Wacława z Szamotuł.

Dzień Życzliwości

Studenci Uniwersytetu Ekonomicznego aktywnie włączyli się w obchodzony 21 listopada już po raz trzeci dzień życzliwości, będący inicjatywą Biura Promocji Wrocławia i uczelni wrocławskich. Jednym z najważniejszych punktów programu zabaw przygotowanych przez studentów był konkurs na „najżyczliwszą twarz kampusu” wybraną przez jury wśród sfotografowanych w tym dniu osób. Trójkę najsympatyczniejszych nagrodzono uczelnianymi upominkami w Biurze Promocji uczelni. Kolejną atrakcją tego dnia było „darmowe przytulanie” i „życzliwy uścisk wesołego misia”. Na terenie kampusu postawiono także monidło, w którym każdy mógł się sfotografować. Organizatorzy zaplanowali, że z wykonanych podczas sesji fotograficznej zdjęć powstanie plakat, który wystawiony będzie na terenie w jednej z gablot uczelni. Wszyscy posiadacze „życzliwej niewidzialnej dłoni” mogli utrwalić swój ślad przez odcisk dłoni umazanych w farbie.

SGH wyróżniła książki naszych pracowników

Dr Zofia Rusnak za książkę pt. „Statystyczna analiza dobrobytu ekonomicznego gospodarstw domowych” zdobyła główną nagrodę w konkursie na najlepszą książkę ekonomiczną w roku akademickim 2007-2008 w kategorii ekonomia. Konkurs zorganizował „Magiel – Niezależny Miesięcznik Studentów Szkoły Głównej Handlowej”, a w jury konkursu zasiadali przedstawiciele biznesu oraz wydawcy.

W tym samym konkursie wyróżnienie za najlepszą książkę ekonomiczną w kategorii finanse i bankowość zdobył dr Wojciech Misiński za książkę pt. „Modelowanie systemu powszechnych ubezpieczeń zdrowotnych w Polsce”.

Sukces Koła Naukowego Ekonomii Eksperymentalnej EXECON

W dniach 20-21 listopada br. w siedzibie Mars Polska odbyły się finały prestiżowego konkursu adresowanego do studentów i menedżerów Global Management Challenge Euromanager 2008. Drużyna studentów naszej uczelni zajęła 2 miejsce. W konkursie wzięło udział 371 drużyn składających się zarówno ze studentów, jak i menedżerów.

Nagroda ELSEVIER-PERSPEKTYWY Young Researcher Award 2008 dla dr. Bartłomieja Nity

Wybrano 10 młodych naukowców (poniżej 30 roku życia) ze znaczącymi osiągnięciami naukowymi, reprezentującymi różne dziedziny nauki. Dr Bartłomiej Nita, laureat w dziedzinie nauk społecznych, jest adiunktem w Katedrze Rachunku Kosztów i Rachunkowości Zarządczej w Instytucie Rachunkowości na Wydziale Zarządzania, Informatyki i Finansów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Specjalizuje się w zagadnieniach dotyczących rachunku kosztów i zarządzania kosztami, rachunkowości zarządczej, pomiaru i oceny dokonań przedsiębiorstw, a także wyceny i zarządzania wartością przedsiębiorstwa.

Nagroda za osiągnięcia technologiczne

Od 1968 r. Wrocławska Rada Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT corocznie przyznaje nagrody i wyróżnienia za osiągnięcia wdrożone w roku poprzednim. Wyróżnienie za 2007 r. otrzymali pracownicy Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu: dr hab. inż. Katarzyna Szoltysek, prof. UE, dr inż. Mohamed Khalfalla-Omar i mgr inż. Szymon Dziuba z Katedry Analizy Jakości za pracę nad technologią otrzymywania niektórych mąk specjalnych w zakładach młynarskich z zastosowaniem komputerowego systemu wspomagania.

Nagroda Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

W organizowanym przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne konkursie na najlepszy podręcznik akademicki z dziedziny ekonomii wydany w latach 2004-2007 organizowanym przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, III miejsce uzyskała książka „Zarządzanie ryzykiem” (Wydawnictwo Naukowe PWN) pod redakcją prof. Krzysztofa Jajugi. W skład zespołu autorskiego wchodził: prof. Wanda Ronka-Chmielewicz, prof. Andrzej Gospodarowicz, prof. Krzysztof Jajuga, dr Teresa Jajuga, dr Ewa Kania i dr Paweł Rosiński.

Prestiżowy awans czasopisma Argumenta Oeconomica

Czasopismo *Argumenta Oeconomica* wydawane przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, zostało włączone do prestiżowych światowych baz danych zarządzanych przez Thomson Reuters. Instytucja ta zarządza również tzw. listą filadelfijską czasopism naukowych: *Social Sciences Citation Index*, *Social Scisearch*, *Journal Citation Reports/Social Sciences Edition*.

Konferencje

22-24 września

Inwestycje finansowe i ubezpieczenia – tendencje światowe a rynek polski

Organizatorzy: Katedra Inwestycji Finansowych i Zarządzania Ryzykiem oraz Katedra Ubezpieczeń

13-15 października

Rachunkowość a controlling – rachunkowość zarządcza w warunkach globalizacji

Organizator: Katedra Rachunku Kosztów i Rachunkowości Zarządczej

19-20 października

Podjęcie procesowe w organizacjach

Organizator: Katedra Zarządzania Procesami Gospodarczymi

20 października

WROfin2008. Bankowość detaliczna - idee, modele procesy

Organizator: Katedra Bankowości, BZWBK i IBM

20-21 października

Podjęcie procesowe w organizacjach

Organizator: Katedra Zarządzania Procesami Gospodarczymi

20-21 października

Nowoczesne koncepcje zarządzania – zarządzanie wiedzą

Organizator: Katedra Zarządzania Jakością i Środowiskiem

23-25 października

IV Ogólnopolska Konferencja Kół Naukowych

Nowoczesne koncepcje zarządzania – zarządzanie wiedzą

Organizator: KN Zarządzania Jakością Qmam

3-5 listopada

IX Międzynarodowa Konferencja Naukowa

Rachunkowość małych i średnich przedsiębiorstw

Organizator: Katedra Rachunkowości Finansowej i Kontroli

7 listopada

Granty dla doktorów i doktorantów – 7. PR

Organizator: Dział Obsługi Projektów Europejskich

12-14 listopada Karpacz

Współczesne problemy polityki ekonomicznej

Organizator: Katedra Gospodarki Przestrzennej i Administracji Samorządowej

13-14 listopada

Międzynarodowa Konferencja Naukowa Advanced

Information Technologies for Management AITM2008

Organizator: Katedra Teorii Informatyki i Katedra Systemów Sztucznej Inteligencji

21 listopada

Konferencja dydaktyczna pt. Standardy jakości kształcenia w wyższym szkolnictwie ekonomicznym

Organizator prof. Krystyna Mazurek-Lopacińska, pełnomocnik Rektora ds. zapewniania jakości kształcenia

21 listopada

Biotechnologia i środowisko w Polsce oraz Unii Europejskiej. 7.

Program Ramowy jako źródło finansowania badań

Organizator: Dział Obsługi Projektów Europejskich

21-22 listopada

Zarządzanie strategiczne w badaniach teoretycznych i praktyce

Organizator: Katedra Zarządzania Strategicznego.

Wystąpienia i panele dyskusyjne z udziałem przedstawicieli firm: Koelner, Teta, Key, Selena, CCC, Ecoren, Vitbis Magit, Górażdże, Workservice, Zetkama, Cermag, Almi Decor, Bombardie

26 listopada

Procesy integracyjne w regionie Azji i Pacyfiku

Organizator: Katedra Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych

12 grudnia

Uniwersytet Ekonomiczny kuźnią kadr menedżerskich dla opartej na wiedzy gospodarki

ROK 2009**2-3 kwietnia**

Problemy gospodarki światowej MAKRO 2009

Organizator: Katedra Makroekonomii

23-24 kwietnia

Człowiek i praca w zmieniającej się organizacji

Organizator: Katedra Pracy i Stosunków Przemysłowych

25-27 maja

Ubezpieczenia wobec wyzwań XXI wieku

Organizatorzy: Katedra Ubezpieczeń Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu i Katedra Ubezpieczeń AE w Poznaniu

XI Dolnośląski Festiwal Nauki

Tamara Chorążyczewska

Dolnośląski Festiwal Nauki stał się dla mieszkańców naszego miasta tradycją niemal tak ważną, jak Dni Wrocławia. Impreza ma swoich fanów, wielbicieli i wierną grupę oddanych popularyzatorów nauki. W ubiegłym roku w jubileuszowej, dziesiątej edycji DFN wzięło udział prawie sto tysięcy uczestników. Tegorocznej edycji, która we Wrocławiu miała miejsce w dniach 18 – 24 września 2008 r., przyświecało hasło „Poszerzaj horyzonty – podróż po świecie nauki”. Inaugurację XI DFN, która odbyła się 19 września w pięknym wnętrzu Auli Leopoldina, zaszczytlili swoją obecnością prezydenci miast Wrocławia i Legnicy, Rafał Dutkiewicz i Tadeusz Krzakowski oraz władze wrocławskich uczelni. W tym roku koordynatorem DFN był prof. Adam Jezierski z Uniwersytetu Wrocławskiego (gwoździł przypomnienia, poprzednimi koordynatorami kolejno przez 5 lat były prof. Aleksandra Kubica – inicjatorka realizacji koncepcji festiwalu na gruncie środowiska wrocławskiego, a następnie prof. Kazimiera Wilk. Godzina inauguracji XI Dolnośląskiego Festiwalu Nauki bardzo symbolicznie zbiegła się z godziną ostatniego pożegnania profesora Józefa Dudka – niezapomnianego mistrza wrocławskiej agory naukowej. Zebrani oddali Zmarłemu hołd chwilą milczenia.

Festiwal na naszej uczelni

Uczelnia ma już swoje grono oddanych popularyzatorów nauki. Co roku przygotowujemy około 20 imprez prezen-

towanych przez dwa dni we Wrocławiu i jeden dzień w Jeleniej Górze. W tym roku oferowaliśmy: 24 imprezy (wykłady, warsztaty, pokazy), dwukrotny występ Koła Naukowego Makroekonomii UE w ramach pokazów interaktywnych pt. *Makroekonomia na co dzień* i wystawę fotograficzną *Alfred Nobel i Nagroda Nobla z ekonomii*. Niektórzy wykładowcy co roku zgłaszają chęć udziału w festiwalu, inni dołączają się okazjonalnie. Regularnie pojawiają się nowe twarze i tematy, co sprawia, że każdy festiwal ma nieco inny charakter. Ta impreza odzwierciedla także zmiany społeczne, zainteresowania i problemy trapiące społeczeństwo.

Pierwszym punktem festiwalu, w pełni związanym ze zmieniającą się polską rzeczywistością, był wykład inauguracyjny DFN na naszej uczelni pt. *Absolwenci studiów na rynku pracy – obecnie i za 5 lat. Praca za granicą, w kraju czy działalność gospodarcza?* wygłoszony przez prof. Romualda Jończyka.

Tematy ekonomiczne

Dla wielbicieli tematów ekonomicznych przygotowaliśmy cykl wykładów z tej dziedziny, m.in. *Alfred Nobel i Nagroda Nobla z ekonomii* dr. Jacka Juzwiszyna, *Ekonomiczny pogląd na życie, czyli świat według Gary’ego Beckera* przygotowany przez mgr. Karola Fjałkowskiego, *Czy bankowość internetowa jest bezpieczna* dr. Dariusza Wawrzyniaka. Nad tym, czy szansą, czy też globalną fikcją są *Milenijne Cele Rozwoju – na półmetku realizacji* zasta-



Aleja Noblistów

nawiał się prof. dr hab. Stanisław Czaja. Mgr Łukasz Olipra poświęcił swoją uwagę dalszym losom tanich linii lotniczych w wykładzie pt. *Grosz do grosza i będzie kokosza, czyli działalność i sposób funkcjonowania tanich linii lotniczych. Czy tanie linie oferują coś więcej oprócz tanich biletów lotniczych?*, a dr Marek Kramarz przekonywał, że *Patent to najskuteczniejsza broń w zmaganiach z konkurencją na rynku*. Matematyków zainteresował wykład *Prosta i elipsa a zderzenie dwóch ciał* dr. Tadeusza Janaszaka.

Tematy inżynieryjno-ekonomiczne

Wierne grono słuchaczy gromadzą co roku wykłady dotyczące żywienia i obróbki żywności. Najmłodszy słuchacz z apetytem i ciekawością uczestniczą w warsztatach *Smak, węch, wzrok – wrogowie czy sprzymierzeńcy producenta?* prowadzonych przez mgr inż. Gabriellę Harań. Starsi słuchacze, wspólnie z mgr inż. Katarzyną Górską, prof. Jerzym Pietkiewiczem i dr Małgorzatą Janczar-Smugą, zastanawiali się nad problemami *Znakowania żywności z punktu widzenia prawa, producenta i konsumenta* i nad dylematem *Cukier czy słodzik – zdecyduj sam. Substancje słodzące w żywności*. Z mgr inż. Ludmiłą Bogacz-Radomską, mgr. inż. Tomaszem Piecuniem rozważano *Czy żywność należy aromatyzować? O Wpływie utrwalania żywności poprzez suszenie na jej wartość odżywczą i zdrowotną* mówili mgr inż. Małgorzata Kosiorowska, dr hab. inż. Tomasz Lesiów. *Jak się odżywiać?* pytała dr Ewa Przysiężna, z którą na warsztatach można było *Ocenić swój sposób odżywiania się*. Festiwal kończył pokaz (nie bez powodu, proces przygotowania zaczynu i piwa trwa bowiem kilkanaście godzin) *Produkcja piwa w warunkach domowych* przygotowany przez mgr inż. Ludmiłą Bogacz-Radomską i mgr. inż. Tomasza Piecunia.

Warsztaty

Największą satysfakcją organizatorów DFN jest, kiedy uczestnicy wykładów festiwalowych, oprócz spotkania z uczelnią i naukowcami, nabywają konkretnych umiejętności. Dlatego w naszym programie DFN występuje coraz więcej warsztatów. By ocenić, czy *Negocjacje to sztuka czy*

nauka? Sprawdź sam, zachęcała na swoich warsztatach mgr Małgorzata Krynicka-Duszyńska z DOPE. Zajęcia bardzo podobały się młodzieży, która miała okazję np. przygotować się do rzeczowej dyskusji z rodzicami o wyższości samodzielnego mieszkania. Dr inż. Kamal Matouk i mgr Piotr Winnicki zachęcali w swoim warsztacie *Strona internetowa – zrób to sam* do samodzielnego tworzenia stron. Po raz drugi cykl warsztatów doskonalących przygotowało Biuro Karier uczelni. Jak zarządzić karierą i czasem, aby przejść drogę *Od pucybuta do milionera! Wykorzystaj swój potencjał i zrealizuj swoje cele* – tłumaczyła mgr Marta Cygan, w sztukę autoprezentacji *Jak sprzedać kota w worku, czyli metody skutecznej autoprezentacji* wprowadziła mgr Justyna Gruszczyńska, a jak selekcjonować informacje uczyła mgr Karolina Urbańska na warsztatach pt. *Złap koło ratunkowe w morzu wiadomości! – umiejętność selekcjonowania i przyswajania wiedzy w epoce informacji*.

Jelenia Góra

Regionalna edycja XI Dolnośląskiego Festiwalu Nauki odbyła się pod koniec października. Wydział Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze w dniu 24 października zaproponował ciekawy wykład dr. Jacka Potockiego o tematyce związanej zarówno z regionem, jak i ekonomią pt. *Narciarski raj w Karkonoszach – szansa czy iluzja?*

Jedenasty Dolnośląski Festiwal Nauki zgromadził ofertę wszystkich państwowych szkół wyższych Wrocławia. Przygotowano blisko 800 imprez. W przemówieniu inauguracyjnym padło hasło o największym, tzn. oferującym największą liczbę imprez i ogarniającym największy obszar, festiwalu nauki w Polsce. Na Dolnośląski Festiwal Nauki czeka jesienią nie tylko młodzież szkolna (najwerniejszy gość DFN) Wrocławia, ale i Jeleniej Góry, Legnicy, Ząbkowic Śląskich i Wałbrzycha. Chętnie gościliby go inne miasta województwa. Wydaje się jednak, że przyszłością festiwalu nauki są ciekawe wykłady zamawiane pod kątem programów nauczania oraz warsztaty organizowane w czasie dni festiwalowych na uczelni, a potem powtarzane na zaproszenie szkół średnich w ich siedzibach.



Goście Forum

Edukacji Ekonomicznej



Prof. dr hab. Małgorzata Zaleska

Absolwentka Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. W 1995 r. ukończyła Study Course in Economic Policy oraz Study Course in Economic Policy for Central and Eastern European Countries w Japonii. W SGH jest kierownikiem Zakładu Regulacji Instytucjonalnych i Analiz Bankowych w Katedrze Bankowości, kierownikiem Podyplomowego Studium dla Analityków Bankowych oraz kierownikiem Studium Doktoranckiego. Autorka ponad 150 pozycji naukowych, m.in. na temat organizacji i regulacji nadzoru nad rynkiem bankowym oraz systemu gwarantowania depozytów, a także identyfikacji ryzyka upadłości banków. Autorka ekspertyz i opinii dla Senatu RP, Sejmu RP, Związku Banków Polskich i Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce. W latach 1998-2003 była doradcą Prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w latach 2000-2002 członkiem Rady Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie, a w latach 2005-2006 ekspertem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu do opracowania standardu kierunku „finanse i bankowość”. Od 2004 r. jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Finansów i Bankowości. W kwietniu 2007 r. objęła funkcję Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

POLSKA: KRYZYS FINANSOWY, BANKI, GWARANCJE....

16 października 2008 r. gośćmi spotkania w ramach Forum Edukacji Ekonomicznej byli prof. Małgorzata Zaleska, prezes Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i Krzysztof Pietraszkiewicz, prezes Związku Banków Polskich. Temat spotkania „Stabilność systemu bankowego” to zagadnienie bardzo aktualne w kontekście bieżących wydarzeń na rynkach finansowych. Trafność wyboru tematu potwierdziło zainteresowanie studentów, którzy licznie przybyli na otwarty wykład.

W trakcie wykładu Profesor Małgorzata Zaleska scharakteryzowała m.in. przesłanki kryzysu w USA, uwarunkowania kondycji finansowo-ekonomicznej banków w Polsce oraz wybrane aspekty działalności instytucji czuwających nad bezpieczeństwem sektora finansowego. Prezes Krzysztof

Pietraszkiewicz podzielił się refleksjami i własną oceną stabilności rynków finansowych w Polsce.

Redakcja pisma poprosiła prof. Małgorzatę Zaleską o systematyzację wiedzy na temat obecnego kryzysu finansowego.

Rozmowa z prof. Małgorzatą Zaleską, prezesem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Proszę powiedzieć jak doszło do obecnego kryzysu? Kto na nim zyskał?

Kryzysy nie są zjawiskami nadzwyczajnymi. Kryzysy były, są i prawdopodobnie będą w przyszłości, przy czym analizując ich przyczyny i przebieg trzeba wyciągać właściwe wnioski. Pierwotną przyczyną większości kryzysów są błędy o charakterze podstawowym, ale są one także zależne od splotu szeregu zdarzeń. Źródłem obecnego kryzysu jest m.in. gwałtowny wzrost ekspozycji banków na straty z tytułu podstawowego ryzyka, jakim jest ryzyko kredytowe.

Problem ujawnił się na amerykańskim rynku kredytów hipotecznych *subprime* w połowie 2007 r., choć pierwsze symptomy kryzysu zaczęły pojawiać się dużo wcześniej. Po recesji amerykańskiej gospodarki na początku nowego stulecia, FED rozpoczął cykl działań dla łagodzenia polityki monetarnej, obniżając stopy procentowe z 6,5% w połowie 2000 r. do 1% w czerwcu 2003 r. Tak niski poziom stóp procentowych zachęcał liczne osoby prywatne do zaciągania kredytów, tym bardziej, że polityka kredytowa banków w USA została znacznie zliberalizowana. Proces kredytowania opierano na zabezpieczeniu, a najczęściej była to nieruchomości. Pomijano przy tym kwestię czy kredytobiorca ma pracę, stałe dochody, czy udokumentowane aktywa. Pojawiło się nawet określenie takiego segmentu osób, które zaczęto nazywać *NINJA* – *no income, no job, no assets*.

Od 1997 r. ceny nieruchomości w USA pozostawały w silnym trendzie wzrostowym. Po okresie utrzymywania rynkowych stóp procentowych na niskim poziomie od połowy 2003 r. FED zaczął je sukcesywnie podnosić (do czerwca 2006 r. wzrost wyniósł 4,25 pkt. proc.). Trend na rynku nieruchomości uległ odwróceniu, a wciąż rosnący koszt uzyskania kredytu spowodował spadek popytu na nieruchomości i ich cen. Niestety instytucje kredytowe nie zaprzestały dalszego rozwijania akcji kredytowej. Coraz większe grono osób zaczęło mieć kłopoty ze spłatą zadłużenia. Banki zaczęły przejmować nieruchomości i wy-



Profesor Małgorzata Zaleska i Krzysztof Pietraszkiewicz – goście Forum Edukacji Ekonomicznej

stawiać je na sprzedaż, co ze względu na zwiększoną podaż, jeszcze bardziej obniżyło ceny. W okresie od początku 2006 r. do połowy 2007 r. ceny nieruchomości spadły tak znacząco, że papiery dłużne, których zabezpieczeniem była hipoteczna wartość nieruchomości, straciły większość swojej początkowej wartości. W konsekwencji sektor bankowy i instytucje wspierające rynek kredytowy w USA (Fannie Mae, Freddie Mac) zanotowały bardzo duże straty, a skutki kryzysu zaczęły rozprzestrzeniać się na cały świat.

W MOJEJ OCENIE ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA KRYZYS PONOSZĄ NIE TYLKO INSTYTUCJE PODEJMUJĄCE RYZYKO, KTÓRE JE ŹŁE ZMIERZYŁY, ŹŁE ZABEZPIECZYŁY I ŹŁE NIM ZARZĄDZAŁY.

Jakie działania są podejmowane w związku z kryzysem?

Na kryzysie można zarówno stracić, jak i zarobić. Niektórzy inwestorzy obserwując zmiany wysokości stóp procentowych i cen nieruchomości zauważyli niebezpieczeństwo na rynkach finansowych, tym samym zmienili swoją strategię inwestycyjną. Przykładowo John Paulson, szef funduszu inwestycyjnego Paulson & Co, zarobił 3 mld USD przewidując krach rynku nieruchomości oraz upadek Bear Stearns. Również Warren Buffett przez swoją firmę Berkshire Hathaway dekapitalizował bank Goldman Sachs kwotą 5 mld USD, otrzymując w zamian preferencyjne akcje banku uprawniające do dywidendy w wysokości 10% wartości inwestycji, a także warranty uprawniające do zakupu akcji Goldman Sachs o wartości 5 mld USD po 115 USD w ciągu najbliższych 5 lat.

Warto zauważyć, że w trakcie poprzednich kryzysów interwencje były przeprowadzane w ciągu kilku miesięcy czy tygodni. Aktualnie o efektywności takich decyzji decyduje fakt ich szybkiego podejmowania, tj. w ciągu kilku dni, a czasem kilku godzin. Przykładowo rząd amerykański przygotował plan ratunkowy, którego autorem był Sekretarz Skarbu USA Henry Paulson. Zaproponował on wykup

przez rząd amerykański część zainwestowanych przez banki aktywów, które straciły wartość rynkową, tzw. toksyczne papiery. W wyniku rozprzestrzenia się kryzysu sektora bankowego na świecie, również rządy krajów Unii Europejskiej podjęły decyzje o dokapitalizowaniu i częściowej nacjonalizacji wybranych banków. Okazało się, że nie-

widzialna ręka rynku nie rozwiązała problemów i interwencja państwa była niezbędna dla zachowania stabilności całego sektora bankowego.

Warto więc znaleźć odpowiedź na pytanie kto odpowiada za kryzys, kto zawinił?

W mojej ocenie odpowiedzialność za kryzys ponoszą nie tylko instytucje podejmujące ryzyko, które je źle zmierzyły, źle zabezpieczyły i źle nim zarządzały. W tym kontekście duże znaczenie należy przypisać nieefektywnym działaniom innych podmiotów np. agencji ratingowych, które nadawały wysokie ratingi poszczególnym instytucjom i instrumentom finansowym bez identyfikacji realnej skali ryzyka. Warto też zwrócić uwagę na postępowanie władz nadzorczych. Na pewno w efekcie kryzysu zaufanie do wielu instytucji działających na rynku finansowym zostało mocno podważone.

Jak wygląda sytuacja na polskim rynku finansowym. Jakie ujawniły się problemy, jakie mamy straty?

Kryzys na rynku nieruchomości w USA niewątpliwie wpłynął na zasady funkcjonowania ogólnosiękatowego systemu finansowego i gospodarczego. Wraz z rozwojem sytuacji na międzynarodowych rynkach finansowych kolejne instytucje zaczęły ujawniać straty bezpośrednio związane z kryzysem. Obecnie raporty instytucji finansowych poka-



zuja, że straty wynikają nie tylko z bezpośredniego zaangażowania w kredyty hipoteczne, ale są także związane z inwestycjami w obligacje zabezpieczone wierzytelnościami hipotecznymi, instrumentami strukturyzowanymi oraz derivatami kredytowymi. Okazuje się, że „toksycznych” instrumentów było zbyt dużo. Sytuacja na międzynarodowych rynkach finansowych zmienia się z każdym dniem, dlatego też podejmowane są działania o charakterze stabilizującym.

Jednakże, chciałabym uspokoić klientów banków w Polsce podkreślając, że na polskim rynku nie ma podstaw do obaw o bezpieczeństwo depozytów. Różnice między polskim sektorem bankowymi i sytuacją banków działających w USA wynikają m.in. z innych procedur udzielania kredytów w Polsce. Trzeba także przypomnieć, że działalność kredytowa w Polsce jest finansowa głównie z depozytów, a nie przez sekurytyzację, jak miało to miejsce w USA.

Z analiz wynika, że banki działające w Polsce są wypłacalne, gdyż w ich aktywach nie ma „toksycznych” instrumentów finansowych. Ponadto, rynek kredytów hipotecznych w naszym kraju jest wciąż stosunkowo słabo rozwinięty (szacunkowo na poziomie 10% PKB, podczas gdy w USA 75% PKB). Odczuwalnym skutkiem zaburzeń na światowych rynkach finansowych jest natomiast pogorszenie płynności na krajowym rynku międzybankowym, co wpływa na rosnący koszt pieniądza. Dlatego też banki podjęły szeroko zakrojone działania w celu pozyskania stabilnej bazy depozytowej, jako źródła finansowania akcji kredytowej.

W tym kontekście, warto wyjaśnić różnicę w pojęciach płynność i wypłacalność. Banki wypłacalne to podmioty w

dobrej sytuacji finansowej, zdolne do pokrywania ewentualnych strat, czyli posiadające odpowiednią wartość funduszy własnych w stosunku do podejmowanego ryzyka. Natomiast, płynność finansowa banku oznacza jego zdolność do bieżącego i terminowego regulowania zobowiązań. W Polsce przyjęto standardy wynikające z tzw. Nowej Umowy Kapitałowej, które wskazują wymagany poziom zasobów kapitałowych w zależności od rodzaju i skali ryzyka, które podejmuje bank, dotyczy to ryzyka o charakterze rynkowym, kredytowym, operacyjnym (m.in. ryzyka związanego z systemami elektronicznymi).

Warto też zauważyć, że banki działające w Polsce są wprawdzie powiązane z bankami zagranicznymi, ale niewiele z nich w strukturze akcjonariatu ma kapitał amerykański. Kapitał ten pochodzi głównie z krajów „starej” Unii Europejskiej. Nie ma natomiast w pełni legalnych możliwości „wyprowadzenia” aktywów i kapitałów banku z Polski. Odpowiednie instytucje sieci bezpieczeństwa sektora bankowego w Polsce czuwają, kontrolują i monitorują rynek, aby nie dochodziło do takich przypadków.

Czy jedną z instytucji sieci bezpieczeństwa jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny? Jakie ma możliwości działania i finansowania?

Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest istotnym elementem sieci bezpieczeństwa. Pragnę przypomnieć, że depozyty zgromadzone w bankach utworzonych i działających na podstawie prawa polskiego są chro-

nione obowiązkowym system gwarantowania, na zasadach określonych m.in. w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (DzU 1995 nr 4 poz. 18, z późn. zm.).

Misją Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest działanie na rzecz bezpieczeństwa i stabilności banków oraz wzrostu zaufania do systemu bankowego. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, z mocy prawa, zapewnia pełną ochronę depozytów o kwocie nie przekraczającej w złotych 1000 euro oraz 90 proc. ochronę depozytów o wartości powyżej 1000 euro do kwoty 22 500 euro¹.

Ochronie podlegają imienne depozyty osób fizycznych, osób prawnych, jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, o ile posiadają zdolność prawną (np. spółki cywilne), a także szkolnych kas oszczędnościowych i pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych.

Podstawowymi zadaniami Funduszu są: ochrona wkładów pieniężnych na rachunkach bankowych, a także udzielanie pomocy finansowej bankom, które znalazły się w obliczu

RÓŻNICE MIĘDZY POLSKIM
SEKTOREM BANKOWYMI I SYTUACJĄ
BANKÓW DZIAŁAJĄCYCH W USA
WYNIKAJĄ M.IN. Z INNYCH PROCEDUR
UDZIELANIA KREDYTÓW W POLSCE.

utruty wypłacalności i podejmują samodzielną sanację oraz wspieranie procesów łączenia się banków zagrożonych z silnymi jednostkami bankowymi.

W obszarze naszych obowiązków jest także gromadzenie informacji oraz bieżąca i okresowa analiza rozwoju sytuacji finansowej banków ukierunkowana na podejmowanie inicjatyw oraz działań zapobiegających pogłębianiu się występujących zagrożeń.

Pragnę podkreślić, że ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym zapewnia systemowe źródła finansowania dla realizacji przez BFG funkcji gwarancyjnej. Zasady gwarantowania depozytów przez BFG wzorowane są na rozwiązaniach przyjętych w Unii Europejskiej.

Jakie instytucje, poza Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, tworzą sieć bezpieczeństwa w Polsce?

W Polsce system bezpieczeństwa bankowego tworzą cztery instytucje: Narodowy Bank Polski, Komisja Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny i Ministerstwo Finansów. W każdym kraju Unii Europejskiej funkcjonuje ponadto Komitet Stabilności Finansowej – jako podmiot koordynujący w przypadku kryzysu i przygotowujący tzw. „scenariusze awaryjne”. Należy ubolewać, że w Polsce w jego prace nie zaangażowano Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, ale liczymy na działania parlamentarne i na zmianę ustawy, która uwzględni naszą działalność w tym aspekcie.

Chciałabym zakończyć swoją wypowiedź pragmatyczną, lecz zarazem optymistyczną refleksją. Po każdym kryzysie obserwuje się wzrost poziomu bezpieczeństwa, rośnie wiedza i świadomość klientów, w tym deponentów. Dlatego też pozytywny wymiar zaburzeń na rynkach finansowych

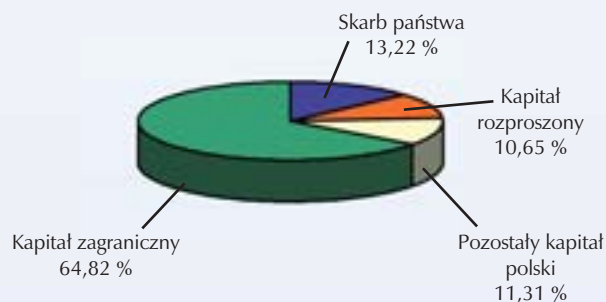
wynika m.in. ze zwiększonego zainteresowania obywateli bezpieczeństwem i stabilnością instytucji finansowych, a tym samym podniesienia ich wiedzy na temat zasad funkcjonowania rynków finansowych

Dziękuję za rozmowę.

Na koniec czerwca 2008 r. działało w Polsce 630 podmiotów: 51 krajowych banków komercyjnych i 579 banków spółdzielczych (o 2 mniej niż na koniec marca 2008 r.)

Wśród 51 banków komercyjnych działających w Polsce 40 banków kontrolowanych jest bezpośrednio lub pośrednio przez inwestora zagranicznego. W części banków inwestorami są renomowane zagraniczne banki lub instytucje ubezpieczeniowe, działające na międzynarodowym rynku finansowym, a w części firmy o słabszej pozycji i mniejszym obszarze działania. Pozycja rynkowa „spółek matek” jest zróżnicowana.

Według stanu na 30 czerwca br. udział **kapitału zagranicznego** w kapitale zakładowym sektora banków komercyjnych wyniósł **64,82%** i w porównaniu ze stanem na koniec marca 2008 r. zwiększył się o 0,33 p.p. Udział Skarbu Państwa obniżył się o 0,46 p.p. do 13,22%.



Źródło: Dane NBP (WEBIS)

¹ W dniu 24 listopada 2008 r. prezydent RP podpisał nowelizację ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przewidującą m.in. podwyższenie limitu gwarancji środków zgromadzonych w banku przez jednego deponenta do 50 tys. euro. Środki te podlegać będą 100 proc. gwarancji.

Forum Edukacji Biznesowej

Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

Jerzy Niemczyk

Wiosną 2008 r. na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu wykuł się pomysł nowej formy przekazywania wiedzy i umiejętności studentom – przez aranżowanie spotkań studentów z praktykami biznesu. Przez kilka miesięcy trwały prace koncepcyjne i organizacyjne związane z przygotowaniem tej inicjatywy, by wraz z początkiem roku akademickiego Forum Edukacji Biznesowej Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

(FEB) ujrzało światło dzienne. Zgodnie z trendami panującymi w biznesie najpierw pojawiła się strona internetowa: www.feb.ue.wroc.pl. Potem nastąpiły pierwsze spotkania: z przewodniczącym Rady Nadzorczej W. Kruk SA, Wojciechem Krukiem, i z dyrektorem Departamentu Spraw Społecznych Urzędu Miasta Wrocławia – Michałem Janickim. Następnie zaczęły się codzienne projektowe i organizacyjne czynności. Mamy się już, czym pochwalić. W naszym systemie „Słuchacz kursów” zarejestrowało się dotąd ponad 600 studentów wszystkich wydziałów, a



wykładu otwartego Wojciecha Kruka w salach P1 i P2 słuchało ponad 500 osób.

Dziewięcioosobowym zespołem Forum składającym się z pracowników, doktorantów i studentów wrocławskiego Uniwersytetu Ekonomicznego kieruje dr hab. Jerzy Niemczyk.

Forum Edukacji Biznesowej powstało z myślą o studentach i absolwentach Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Celem proponowanych przez Forum kursów jest stworzenie młodym ludziom szansy nabycia kompetencji biznesowych dzięki poszerzeniu procesu kształcenia o wiedzę i doświadczenia osób związanych z prowadzeniem i zarządzaniem biznesem. Ponadto spotkania z praktykami biznesu mają konfrontować wiedzę akademicką z doświadczeniem; być może wypromują także utylitarne zastosowania nauk ekonomicznych.

Aby uatrakcyjnić ofertę, Forum proponuje, oprócz kursów inicjowanych i organizowanych przez zespół ds. FEB, także możliwość akredytowania interesujących kursów (wykładów, ćwiczeń, treningów, warsztatów) inicjowanych

przez stowarzyszenia studenckie, organizacje studenckie i koła naukowe działające na naszej uczelni. Zespół ds. FEB jest otwarty na pomysły promujące rozwój kompetencji biznesowych, umiejętności rozwiązywania problemów praktycznych czy kształtowanie postaw przedsiębiorczych studentów.

Mamy nadzieję, że działalność Forum Edukacji Biznesowej wpłynie pozytywnie na rozwój przedsiębiorczych i przywódczych postaw studentów i absolwentów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, a tym samym nauczy ich trudnej sztuki rozwiązywania problemów związanych z zarządzaniem biznesem.



Dr hab. Jerzy Niemczyk jest pełnomocnikiem rektora ds. Forum Edukacji Biznesowej Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, pełni także funkcję prodziekana ds. promocji i rozwoju na Wydziale Zarządzania, Informatyki i Finansów.

Od małej do dużej firmy

Marta Sopata

WOJCIECH KRUK PIERWSZY GOŚĆ FEB
5 listopada 2008 r.

[...] ludzie w różny sposób zdążają do celu, jak każdy ma przed sobą, to jest do sławy i bogactwa, jeden ogłędnie, inny gwałtownie, jeden przemocą, inny podstępem, jeden cierpliwie, inny niecierpliwie, a każdy tymi różnymi sposobami może tam dojść [...]

(H. Sienkiewicz)

Wojciech Kruk, bohater naszego pierwszego spotkania, w sposób lekki i dowcipny przekazał nam praktyczne wskazówki, jak osiągnąć sukces w biznesie, a małą, rodzinną firmę przekształcić w duże, prężnie działające przedsiębiorstwo.

Wojciech Kruk dorastał w rzemieślniczej rodzinie w przeświadczeniu, że pewnego dnia przejmie rodzinną firmę, by ją dalej prowadzić i rozwijać. Jak sam przyznał – po-



czątek jego działalności gospodarczej był bardzo trudny, w małym lokalu, w bocznej uliczce Poznania. Dysponując niewielką ilością gotówki, lecz głową pełną pomysłów, samodzielnie odnowił lokal, zaprojektował meble, wystrój wnętrza, pudełeczka, wstążki, opakowania – wszystko, aby atrakcyjnie podać klientowi towar. Na pytanie ojca, dlaczego otwiera sklep w miejscu, gdzie nikt do niego nie przyjdzie odpowiedział: „jeśli będziemy mogli otworzyć sklep na głównej ulicy, otworzymy go”.

Pierwsze większe pieniądze zarobił nie na produkcji i sprzedaży biżuterii, lecz na przebijaniu uszu i zakładaniu kolczyków. Zadanie w tamtych czasach na pozór niemożliwe zakończyło się ogromnym sukcesem. Wojciech Kruk swoimi

działaniami udowadnia, że nie ma dla człowieka rzeczy niemożliwych. Zachęca nas do działania, mówiąc: „jeżeli z góry zakładamy, że nie można czegoś zrobić, to się tego nie da zrobić. Zawsze, z każdej sytuacji jest jakieś wyjście – trzeba tylko znaleźć dobry pomysł. Jeżeli ma się dobry pomysł, trzeba wierzyć, że się uda”.

Swoją pracą i zaangażowaniem przez lata dążył do realizacji swojego największego marzenia, by jego sklepy stały się na rynku numerem jeden. Konsekwentnie, małymi krokami osiągał swój cel w myśl zasady: „jeśli chcesz być w czymś najlepszy – zacznij od bycia najlepszym na swoim podwórku, ulicy, w mieście, a potem bądź najlepszym w Polsce. Idąc w drugą stronę, nie osiągniesz sukcesu”.

Wojciech Kruk wierzy w ogromną rolę rodziny i tradycji przekazywanej od wielu pokoleń. Silna emocjonalna więź z firmą pozwala walczyć i przetrwać w najtrudniejszych sytuacjach. Biżuteria dla Wojciecha Kruka to piękno, tradycja, elegancja i pasja tworzenia rzeczy niezwykłych. Jej sprzedaż nie stanowi zwykłego handlu towarami, klient kupuje także prestiż, modę, emocje i radość z posiadania ładnego i wyjątkowego przedmiotu.

W czym zatem tkwi siła jego sukcesu? Co sprawiło, że spełniło się jego największe marzenie, a klienci docenili

firmę? Wydaje się, że kluczem było i jest indywidualne traktowanie każdego klienta. Firma daje szansę na znalezienie czegoś oryginalnego, czegoś, co pasuje do stylu zainteresowanej osoby. Wojciech Kruk

często powtarzał, że oprócz rzeczy materialnych, które niewątpliwie są piękne, sprzedaje klientom także marzenia, uczucia, piękne chwile...

Spotkanie z Wojciechem Krukiem trwało prawie 2 godziny. Liczba zgromadzonych studentów i pracowników naszej uczelni zaskoczyła nie tylko organizatorów, lecz również naszego gościa, który z uśmiechem przyznał, że pierwszy raz przemawia przed tak liczną publicznością.

Marta Sopata jest studentką IV roku Wydziału ZIF i członkiem zespołu ds. FEB

ZAWSZE, Z KAŻDEJ SYTUACJI JEST
JAKIEŚ WYJŚCIE – TRZEBA TYLKO
ZNALEŹĆ DOBRY POMYSŁ.

JEŻELI MA SIĘ DOBRY POMYSŁ, TRZEBA
WIERZYĆ, ŻE SIĘ UDA



Nasi Mistrzowie

Profesor Zdzisław Pisz

Profesor Zdzisław Pisz, od czterdziestu lat pracownik naszej uczelni, piastował na niej wiele odpowiedzialnych funkcji. Przez dwie kadencje był prorektorem ds. nauki, pełnił również funkcję prodziekana Wydziału Gospodarki Narodowej, a w 1991 r. zaczął kierować Katedrą Socjologii i Polityki Społecznej. Był i jest członkiem Senatu, aktywnie uczestniczył w pracach komisji wydziałowych i senackich. Jest także doświadczonym nauczycielem akademickim zaangażowanym w sprawy funkcjonowania naszej uczelni. W akademickiej karierze Profesora zauważyć można systematyczność i konsekwencję w działaniu. Jego cechą specyficzną jest interdyscyplinarność zainteresowań badawczych.



Profesor Pisz mówi o sobie:

Od magisterium do habilitacji dokonałem wielkich zmian w obszarze przedmiotowym moich zainteresowań, co wymagało dużych nakładów pracy. Nie miałem podobnych warunków startu jak osoby, które kończą studia w danej uczelni, są znane w środowisku, mają opiekuna naukowego, znają oczekiwania szefa... Ja realizowałem wzór przypominający częściowo rozwiązania zachodnie. Studia ukończyłem na innej uczelni, doktorat obroniłem w katedrze, z której następnie odszedłem, a habilitację zrobiłem jeszcze w innej. Uniwersalizowałem, czasem z konieczności, i poszerzałem swoje spojrzenie na problemy ekonomiczne.

**O D MAGISTERIUM DO HABILITACJI
DOKONAŁEM WIELKICH ZMIAN
W OBSZARZE PRZEDMIOTOWYM
MOICH ZAINTERESOWAŃ**

Dlaczego zainteresował się Pan problematyką polityki społecznej, skoro wcześniej pracował Pan w Katedrze Matematyki?

Nie był to czysty przypadek. Ukończyłem studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego i w 1968 r. przyszedłem tu pracować właśnie jako matematyk. Szybko jednak zdałem sobie sprawę, że nie będę miał bliskich kontaktów naukowych z poprzednim środowiskiem uniwersyteckim. Rysowała się przede mną nieciekawa perspektywa usługodawcy, który nie ma większych szans na aktywne włączenie się w rozwiązywanie problemów w ramach zespołów badawczych grupujących ekonomistów. Wiedziałem więc, że muszę uzupełnić swoją wiedzę ekonomiczną, wybierając jakiś obszar przedmiotowy. Najbardziej oczywisty wydawał mi się wówczas problem wykorzystania narzędzi badań ilościowych do rozwiązywania problemów ekonomicznych. Ku mojemu zaskoczeniu swoje pierwotne plany zacząłem realizować szybciej, niż mogłem to sobie wyobrazić. Otóż na skutek wydarzeń politycznych '68 roku nastąpiła w Polsce restrukturyzacja wyższych uczelni przez powołanie jednostek organizacyjnych na wzór radzieckich instytutów. U nas utworzono między innymi Instytut Metod Rachunku Ekonomicznego, a ja znalazłem się w nowym Zakładzie Ekonometrii. Zbliżyłem się wówczas do kwestii zastosowań matematyki. Niedługo jednak pracowałem w tej katedrze. Po kolejnym roku pracy kierownictwo Instytutu zdecydowało o skierowaniu mnie na studia doktoranckie z zakresu

organizacji i przetwarzania danych. W 1974 r., już po uzyskaniu stopnia doktora, na pięć lat związałem się ponownie z Instytutem Metod Rachunku Ekonomicznego. Pracując w Zakładzie Teorii Prognoz i Demografii, podjąłem współpracę z prof. Józefą Kramer.

Dzięki temu brałem udział w pracach różnych zespołów (m.in. w tematach węzłowych i resortowych), co stanowiło dla mnie ważne szkolenie z zakresu ekonomii. Pięć lat później przeszedłem do Zakładów Naukowo-Badawczych naszej uczelni, w których objąłem funkcję kierownika zespołu modelowania ekonomicznego. Zmiany polityczne i ekonomiczne roku '80 przyspieszyły likwidację ZNB. Otrzymałem wówczas propozycję powrotu do pracy naukowo-dydaktycznej: albo do kierowanego przez prof. Elżbietę Niedzielską Instytutu Informatyki, albo do Zakładu



Socjologii i Polityki Społecznej, którym kierowała doc. Wanda Iżyk. Ponieważ wiodącym tematem mojego doktoratu była problematyka zatrudnienia, wybrałem więc jednostkę, w której istniała większa szansa kontynuacji badań. Prawdą jednak jest, że w naukach społecznych trzeba być przygotowanym wielokierunkowo. Wśród polityków społecznych są przedstawiciele wielu zawodów: matematycy, prawnicy, ekonomiści, socjologowie, psycholodzy, statystycy, lekarze... Nauki społeczne mieszczą w sobie całą gamę równie ważnych aspektów, których zharmonizowanie jest w praktyce zadaniem bardzo złożonym. Bezpośrednio po powrocie do jednostki naukowo-dydaktycznej musiałem skupić swoją uwagę przede wszystkim na dydaktyce. Nowa dyscyplina nauki była dla mnie nie lada wyzwaniem. Zgodnie z tym, co ustaliłem z doc. dr hab. Wandą Iżyk, zajmowałem się wyłącznie polityką społeczną i metodyką badań. Dopiero po 3-4 latach zabrałem się intensywnie do pracy nad habilitacją, którą uzyskałem w 1990 roku.

Obecnie jest Pan cenionym i doświadczonym dydaktykiem. Jak Pan Profesor ocenia dotychczasowe reformy edukacji?

Generalnie, jeśli patrzymy na edukację, to zauważamy, że politycy i działacze gospodarczy mają względem niej różne oczekiwania. Jedni chcieliby dokonać reform jak najmniejszym kosztem, a drudzy, korzystając z sytuacji na rynku pracy, formułują bardzo wygórowane oczekiwania względem procesu kształcenia. Chcieliby stanowiska pracy obsadzić absolwentami, wybitnymi specjalistami, którzy nie generują wysokich kosztów związanych z doskonaleniem zawodowym. Moim zdaniem, musimy widzieć trzy podstawowe zadania edukacji: przekazywanie wiedzy (czyli ogólnego dziedzictwa kulturowego), kształtowanie umiejętności (czyli praktycznych kwalifikacji, które są bardzo istotne dla pracodawców), a także wychowywanie i socjalizację. Te trzy elementy tworzą układ, który daje absolwentowi odpowiednie kompetencje. Gdyby w ten spo-

sób popatrzeć na edukację, to okaże się, że najbardziej zaniedbanymi elementami są umiejętności praktyczne i kształcenie postaw. Jest to widoczne w całym systemie szkolnym. Najłatwiej realizuje się zadanie związane z przekazywaniem wiedzy. W ostatniej reformie edukacyjnej zwrócono uwagę na konieczność odejścia od „encyklopedycznego” kształcenia na rzecz edukacji przygotowującej do samodzielnego uczenia się.

Czyli zmiany w edukacji pod pewnymi przynajmniej względami poszły w dobrym kierunku...

To prawda, że szybko potrafiliśmy dostosować programy do nowych, niezbędnych treści, w wielu bowiem dziedzinach nie traciliśmy zbytnio dystansu do krajów zachodnich. Na każdym jednak poziomie można wskazać konkretne zagadnienia wymagające pilnego rozwiązania, dotyczące głównie umiejętności praktycznych i postaw.

A jak jest w przypadku szkół wyższych?

Jeśli chodzi o studia wyższe, to trzeba powiedzieć, że wdrażany podział na trzy stopnie kształcenia, zgodnie z wymogami Deklaracji bolońskiej, wymaga dalszych prac analitycznych. Należy jasno określić zarówno różnice między stopniami kształcenia, jak i współzależności. W pierwszym przypadku chodzi o ustalenie dla poszczególnych stopni relacji między zadaniami dotyczącymi przekazywania

wiedzy, praktycznej nauki zawodu i kształtowania właściwych postaw w pracy zawodowej oraz w życiu społecznym. Ważne jest także ustalenie, czy kolejne stopnie kształcenia mają być etapami procesu edukacyjnego kumulującego kom-

petencje zawodowe, czy też pozostaną fazami o bardzo dużej niezależności merytorycznej, umożliwiającą niemal dowolne kreowanie przebiegu kształcenia na poziomie wyższym. Obserwacja obecnego stanu uzasadnia stwierdzenie, że prywatne szkoły wyższe usiłują naśladować państwowe, a państwowe traktują podział na trzy stopnie bardzo formalnie i skupiają się głównie na podziale przekazywanej wiedzy na trzy stopnie. W dalszym ciągu nie przykładają się właściwej uwagi do kształtowania nowych relacji między podstawowymi składnikami kompetencji.

Edukacja jest Panu bliska też z tego powodu, że przez większość swojego życia zdobywał Pan wykształcenie z wielu różnych dziedzin.

Tak, na pewno. To, że szedłem krętą drogą przez wiele dziedzin, opóźniało moją karierę, ale dziś czuję się dość komfortowo. Na wiele problemów mogę nieraz spoglądać z odległych punktów widzenia. Dzięki tej różnorodności w wykształceniu nie zgubiłem chyba po drodze wielu ważnych aspektów pracy badawczej i dydaktycznej.

NAUKI SPOŁECZNE MIESZCZĄ W SOBIE CAŁĄ GAMĘ RÓWNIIE WAŻNYCH ASPEKTÓW, KTÓRYCH ZHARMONIZOWANIE JEST W PRAKTYCE ZADANIEM BARDZO ZŁOŻONYM



Katedra Socjologii i Polityki Społecznej
Od lewej siedzą: dr M. Rojek-Nowosielska, dr K. Gilga, dr J. Szczepaniak, prof. zw. dr hab. Z. Pisz.

Od lewej stoją: dr K. Sipurzyńska-Rudnicka, A. Dolińska, dr S. Kamiński, dr A. Helbich, mgr Ł. Jurek (doktorant), dr hab. A. Kubów, prof. UE, dr hab. O. Kowalczyk, prof. UE, dr M. Oczachowski, dr hab. W. Wątroba, prof. UE, dr hab. J. Soroka, prof. UE, dr J. Worwa

Nie sposób pominąć w naszej rozmowie pytania o Pańskie plany na przyszłość...

Cóż mogę na to odpowiedzieć? W pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej aktywność powinna być dostosowana do etapu rozwoju pracownika. Człowiek młody może się równie mocno zaangażować we wszystkie te działania. Gdy zdobędzie doświadczenie, może zacząć pełnić ważne funkcje organizacyjne. Natomiast gdy wejdzie w górne przedziały stażowe, to z racji

przede wszystkim stanu zdrowia coraz trudniej jest w sposób harmonijny realizować wszystkie zadania.

W naszej Katedrze oprócz mnie jest już czterech samodzielnych pracowników naukowych. Nie jest to mało, ale moim pragnieniem jest, by było ich jeszcze więcej. Chodzi mi przede wszystkim o szybki awans młodych pracowników, którzy rozpoczęli swoją uczelnianą karierę w warunkach zmienionych transformacją systemową. Ci młodzi zdecydują o przyszłości Katedry i całej uczelni.



Zdzisław Pisz jest profesorem zwyczajnym nauk ekonomicznych, znanym specjalistą w zakresie polityki społecznej.

Jest absolwentem Uniwersytetu Wrocławskiego, Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii, na kierunku matematyka. W latach 1968-1969 był

asystentem w Katedrze Matematyki WSE we Wrocławiu, następnie pracował w Zakładzie Ekonometrii Instytutu Metod Rachunku Ekonomicznego i Zakładzie Teorii Prognoz i Demografii. Studia doktoranckie odbył w latach 1970-1973 w Studium Doktoranckim z zakresu organizacji i przetwarzania danych. W 1974 r. otrzymał tytuł doktora ekonomii za pracę pt. „Prognozy potrzeb na kadry w usługowych działach gospodarki miejskiej na przykładzie miast województwa wrocławskiego”.



W latach 1979-1981 był kierownikiem Zespołu Modelowania Ekonomicznego w Zakładach Naukowo-Badawczych uczelni. Od 1981 r. pracuje w Katedrze Socjologii i Polityki Społecznej, od 1991 r. jest jej kierownikiem. Tytuł doktora habilitowanego uzyskał w 1990 r. (praca habilitacyjna pt. „Funkcje zatrudnienia w okresie przeobrażeń społeczno-gospodarczych lat osiemdziesiątych”), a tytuł profesora ekonomii w roku 2002 za monografię pt. „Problemy społeczne transformacji w Polsce”. Profesor Zdzisław Pisz pracuje także w DWSSP Asesor we Wrocławiu.

Ogólny dorobek prof. Pisz obejmuje około 140 prac naukowo-badawczych, w tym ok. 30 prac – raportów z przeprowadzonych badań. Profesor jest autorem (współautorem) 8 monografii i 8 podręczników oraz skryptów. Większość jego prac badawczych dotyczyła problemów mieszczących się w obszarze przedmiotowym polityki społecznej. Autor był kie-

rownikiem i uczestnikiem projektów badawczych krajowych i regionalnych.

Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie Profesora na rzecz współpracy z innymi ośrodkami naukowo-badawczymi w kraju. Najbardziej znacząca jest stała współpraca z Instytutem Polityki Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego oraz w ramach Komisji Badań Regionalnych Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN. W obydwu przypadkach wyrazem współpracy są organizowane systematycznie konferencje naukowe poświęcane najważniejszym problemom społecznym w regionie i kraju. W latach 1994-1997 katedra brała też udział w programie „TEMPUS” – Structural JEP 08255/94-97 (Uniwersytet w Munster, Uniwersytet w Odense, Uniwersytet Wrocławski i AE Wrocław), a w roku 2000 podpisała umowę o współpracy naukowo-badawczej z Instytutem Badań Ekonomicznych i Socjologicznych w Chemnitz (Niemcy).

Zdzisław Pisz pełnił funkcje organizacyjne w uczelni. Był w latach 1991-1993 prodziekanem ds. dydaktyki Wydziału Gospodarki Narodowej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, przez dwie kadencje w latach 1993-1999 był prorektorem ds. nauki naszej uczelni.

Od 1999 r. jest członkiem Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN (był członkiem Prezydium Komitetu w latach 2003-2007) i członkiem Rady Programowej pisma „Problemy Polityki Społecznej. Studia i Dyskusje” (Wyd. PAN), a od 2007 r. należy do Komitetu Badań nad Zagrożeniami PAN. Działa w Polskim Towarzystwie Polityki Społecznej (w latach 2001-2004 był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego), uczestniczył w pracach KBN w sekcji Socjologii, Nauk Politycznych i Polityki

Społecznej (H02E). Obecnie uczestniczy w pracach Panelu Recenzentów dyscypliny N 114 Polityka Regionalna, Polityka Społeczna, Demografia. Od roku 2002 jest członkiem Senatu Uczelni. W latach 2005-2006 był członkiem Naczelnej Rady Zatrudnienia. Od roku 2005 jest członkiem Dolnośląskiej Rady Zatrudnienia. Wypromował 6 doktorów ekonomii i około 200 magistrów.

Profesor Zdzisław Pisz był promotorem następujących rozpraw doktorskich:

Olga Kowalczyk *Proces rehabilitacji osób niepełnosprawnych w warunkach transformacji systemu społeczno-ekonomicznego* (1993)

Katarzyna Sipurzyńska-Rudnicka *Bezrobocie wśród absolwentów jako podstawa zmian w kształceniu zawodowym* (1999)

Anna Niewiadomska *Pomoc społeczna wobec problemu ubóstwa lat dziewięćdziesiątych* (2000)

Aleksandra Helbich *Pomoc materialna państwa dla studentów w nowych warunkach ekonomiczno-społecznych w Polsce* (2002)

Krystyna Gilga *Zadania edukacyjne samorządów gmin w nowym ustroju szkolnym* (2003)

Magdalena Rojek-Nowosielska *Kształtowanie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw w teorii i praktyce* (2005)

W okresie pełnienia przez niego funkcji kierownika katedry 4 następujące osoby uzyskały stopień doktora habilitowanego:

Adam Kubów (1997)

Józef Michał Soroka (1998)

Olga Kowalczyk (2004)

Wiesław Wątroba (2008)

Przyznano medale

W 2008 roku Medale Komisji Edukacji Narodowej przyznane przez ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego otrzymali:

prof. zw. dr hab. Bożena Klimczak
prof. zw. dr hab. Krystyna Mazurek-Łopacińska
prof. zw. dr hab. inż. Barbara Olszewska
dr hab. Jadwiga Sobieska-Karpińska, prof. UE
prof. zw. dr hab. Jan Rymarczyk
prof. zw. dr hab. inż. Henryk Jagoda
dr hab. Zbigniew Przybyła, prof. UE

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Złote Medale za Długoletnią Służbę otrzymali:

dr hab. Ryszard Brol, prof. UE
Teresa Bujanowska
mgr Renata Dworak-Zgondek,
dr hab. inż. Ewaryst Elimer, prof. UE





mgr Walentyna Fulczyńska,
inż. Irena Głuszenkow
prof. zw. dr hab. Jerzy Hanuza
dr hab. Barbara Iwankiewicz-Rak, prof. UE
dr hab. Adam Kubów, prof. UE
dr hab. Mirosława Kwiecień, prof. UE
mgr inż. Tadeusz Lisik
Lucyna Łubkowska,



Krystyna Tackowiak
Elżbieta Wąsiak
Jadwiga Wójtowicz
Mgr Barbara Wróbel
Mgr Janina Zalewska

Srebrny Medal za Długoletnią Służbę otrzymali:
dr hab. Zbigniew Antczak, prof. UE



mgr inż. Lubow Masłowska,
dr hab. Krystyna Moszkowicz, prof. UE
dr Władysława Muszyńska
dr Andrzej Oryński
Barbara Paradowska
mgr Elżbieta Pieńkowska
Halina Rzepka
mgr inż. Anna Skrzypecka



prof. zw. dr hab. Stanisław Heilpern
dr Teresa Jajuga
Elżbieta Keller- Brzoza
dr Witold Kowal
dr Bożena Ryszawska-Grzeszczak
dr hab. inż. Irena Szczygieł, prof. UE
dr inż. Marek Urban



Brązowy Medal za Długoletnią Służbę otrzymali:
dr inż. Anna Cierniak-Emerych
dr inż. Joanna Harasym
dr Tomasz Kawka
dr inż. Joanna Krupowicz
dr Małgorzata Markowska
dr Piotr Rogala,
dr Adam Suchodolski
mgr inż. Beata Wojtyło
dr Anetta Zielińska



Z wielkim smutkiem przekazujemy wiadomość o śmierci

PANA PROFESORA MIECZYŚŁAWA SOBCZAKA.

12 grudnia 2008 r. odszedł w wieku 57 lat.

Profesor Uniwersytetu Ekonomicznego dr hab. Mieczysław Sobczak był autorytetem naukowym, szanowanym i cenionym nauczycielem akademickim, wspaniałym pedagogiem, życzliwym człowiekiem. Z naszą uczelnią związany był od 1974 roku, w ostatnim czasie pracował w Katedrze Filozofii i Komunikacji Społecznej. Był redaktorem naukowym „Nauk Humanistycznych”, wydawanych przez Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Żył i odszedł otoczony przyjaciółmi. Pozostawił nas w głębokim żalu.

Nominacje naukowe

Stanowisko profesora zwyczajnego przyznano:
prof. dr hab. Danucie Sołtys

Stanowisko profesora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu przyznano:
dr hab. Marii Mach
dr hab. Marii Trzcińskiej

Stopień doktora habilitowanego otrzymali:
dr Leszek Maciaszek rozprawa habilitacyjna pt. *Modelowanie i rozwój adaptacyjnych złożonych systemów*



informatycznych

dr Mieczysław Morawski rozprawa habilitacyjna pt. *Zarządzanie wiedzą. Organizacja – system – pracownik*

dr Maria Mach rozprawa habilitacyjna pt. *Temporalna analiza otoczenia przedsiębiorstwa. Techniki i narzędzia inteligentne*

dr Małgorzata Nycz rozprawa habilitacyjna pt. *Pożytkowanie wiedzy menedżerskiej. Podejście technologiczne*

dr Ewa Stańczyk-Hugiet rozprawa habilitacyjna pt. *Strategiczny kontekst zarządzania wiedzą*

Doktoraty uzyskali

WYDZIAŁ NAUK EKONOMICZNYCH

Mgr Agnieszka Ciechelska praca pt. *Działalność banków komercyjnych na rzecz realizacji idei zrównoważonego rozwoju*, promotor prof. dr hab. Bogusław Fiedor

Mgr Konrad Czernichowski praca pt. *Procesy integracyjne w krajach Afryki Subsaharyjskiej i ich efekty społeczno-ekonomiczne*, promotor prof. dr hab. Jerzy Rymarczyk

Mgr Tomasz Galewski praca pt. *Upowszechnianie się wykorzystania Internetu a funkcjonowanie gospodarki. Próba syntezy*, promotor prof. dr hab. Stefan Forlicz

Mgr Monika Kosior praca pt. *Opieka nad ludźmi starszymi wobec procesu starzenia się społeczeństwa polskiego (na przykładzie zakładów opiekuńczych Dolnego Śląska)*, promotor prof. dr hab. Zdzisław Pisz

Mgr Iwona Ładysz praca pt. *Wzrost konkurencyjności obszarów metropolitalnych we współczesnej przes-*

trzeni społeczno-gospodarczej w Polsce, promotor dr hab. Stanisław Korenik, prof. UE

Mgr Katarzyna Piwowar-Sulej praca pt. *Kształtowanie sfery personalnej publicznych szkół licealnych w Polsce*, promotor prof. dr hab. inż. Małgorzata Gableta

Mgr Wiktor Rybka praca pt. *Współpraca handlowa i kapitałowa przedsiębiorstw Polski i Ukrainy po 1990 roku*, promotor prof. dr hab. Jan Rymarczyk

Mgr Stephania Wegener praca pt. *Style życia jako czynnik rozwoju rynku usług zdrowotnych – na przykładzie generacji kobiet 50 plus*, promotor prof. dr hab. Grażyna Światowy

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA, INFORMATYKI I FINANSÓW

Mgr Agata Szwed-Ćwiertnia *Organizacja rachunkowości podmiotu gospodarczego prowadzącego wymianę międzynarodową*, promotor dr hab. Andrzej Kardasz, prof. UE

Mgr Joanna Majczak *Analiza zróżnicowania przedwczesnej umieralności w Polsce*, promotor dr hab. Zofia Mielecka-Kubień, prof. AE w Katowicach

WYDZIAŁ INŻYNIERYJNO-EKONOMICZNY

Mgr inż. Agnieszka Ciechanowska *Badania reakcji N-halogenosulfonamidowych pochodnych kopolimerów styren/diwinylobenzen z kationami Fe(II) i Mn(II)*, promotor dr hab. inż. Elżbieta Kociołek-Balawejder, prof. UE

Mgr inż. Anna Kowalska *Ekonomiczno-organizacyjne i jakościowe uwarunkowania funkcjonowania gastronomii szkolnej na przykładzie szkół w województwie dolnośląskim*, promotor prof. dr hab. inż. Stanisław Urban

Mgr inż. Daniel Ociński *Badania nad usuwaniem arsenu z wód z wykorzystaniem N-halogenosulfonamidowych pochodnych kopolimerów styren/diwinylobenzen*, dr hab. inż. Elżbieta Kociołek-Balawejder, prof. UE

Mgr inż. Agnieszka Ryznar-Luty *Tlenowa biodegradacja wywaru melasowego (melasa buraczana) za pomocą mieszaney kultury termo- i mezofilnych bakterii z rodzaju Bacillus*, promotor dr hab. inż. Edmund Cibis, prof. UE

Mgr inż. Hanna Sikacz *Ocena sytuacji finansowej operacyjnych grup kapitałowych*, promotor prof. dr hab. inż. Stefan Wrzosek

WYDZIAŁ GOSPODARKI REGIONALNEJ I TURYSTYKI

Mgr Tomasz Brzozowski *Koncepcja modułu wskaźnikowego w raportach środowiskowych przedsiębiorstw*, promotor prof. dr hab. Tadeusz Borys

Mgr Joanna Kogut *Koszty jako podstawa ustalania cen usług medycznych w samodzielnym publicznym zakładzie opieki zdrowotnej lecznictwa stacjonarnego*, promotor dr hab. Jacek Adamek, prof. UE

Mgr Małgorzata Rogowska *Wpływ inwestycji w infrastrukturę techniczną na rozwój lokalny na przykładzie gmin powiatu kłodzkiego*, promotor dr hab. Stanisław Korenik, prof. UE

Elementy wiedzy o kulturze w programie nauczania języka angielskiego w wersji biznesowej

Elżbieta Macauley



Języki obce, a szczególnie Business English, stały się niezbędnym narzędziem w epoce globalizacji. Jednak efektywne wykorzystanie komunikacji językowej wymaga także pewnej znajomości elementów socjokulturowych, i to nie tylko ze strefy anglojęzycznej. Takie wnioski

wynikają nie tylko z humanistycznej natury nauczania języków obcych, ale i z pragmatycznych potrzeb profesjonalistów i tzw. ludzi biznesu.

Nie wydaje się konieczne dyskutowanie o znaczeniu języków obcych we współczesnej działalności gospodarczej i ekonomii oraz w nauce i edukacji, ale niewątpliwie to język angielski właśnie, jako „łacina dnia dzisiejszego”, zajmuje specjalną pozycję w każdym programie studiów. Naturalnie zatem pośród tak licznych przedmiotów nauczanych i studiowanych na naszej uczelni jest też miejsce na lektoraty języka angielskiego – od poziomu A1 do C1, w tym języka biznesu od poziomu B1 wzwyż. W ramach zajęć używa się kilku podręczników do nauki języka ogólnego, a także specjalistycznych podręczników dostosowanych do wyższych poziomów kompetencji językowej, takich jak „Market Leader”, czy „Business Class”. Aczkolwiek wszystkie one starają się połączyć materiał leksykalny i gramatyczny z tematyką typowo biznesową (np. marketingu, ubezpieczeń, bankowości) i umiejętnościami profesjonalnymi (robieniem prezentacji, telefonowaniem, negocjacjami itp.), niemniej jednak nie zaspokajają one wszystkich potrzeb nauczania studentów nauk ekonomicznych. Problem ten był widoczny w referatach przedstawionych m.in. podczas czerwcowej konferencji w Krakowie, poświęconej nauczaniu języków obcych na wyższych uczelniach, gdzie podkreślono trudności znalezienia i zastosowania na lektoratach stosownych materiałów do nauczania, zawierających np. istotną tematykę i słownictwo. Trudno jest osądzić właściwie, jaka tematyka i słownictwo powinny znaleźć się koniecznie w programie zajęć językowych, mając też na uwadze ich skromne ramy czasowe, a więc od 3 do 5 semestrów.

Tak jak ważne jest ujęcie w profilu absolwenta Uniwersytetu Ekonomicznego przedmiotów i umiejętności profesjonalnych, w tym także znajomości języków obcych, tak

też należy pamiętać, że powinna się wśród nich znaleźć pewna wiedza o obcych kulturach, w dość oczywisty sposób niezbędna do skuteczności i profesjonalizmu w biznesie. Taką wiedzę można zdobyć oczywiście poprzez studiowanie takich dziedzin jak socjologia czy historia ekonomii, ale w pewien sposób wiedza o kulturze jest nierozdzielalną częścią nauki obcego języka. Naturalnie podręczniki do nauki języków – angielskiego czy niemieckiego – często prezentują perspektywę pewnych aspektów kultury, choćby zwyczajów towarzyskich czy praktyki biznesu, obcą polskiemu studentowi. Nauczanie języka angielskiego przy użyciu typowych podręczników, choćby z popularnej serii „Headway”, obejmuje elementy historii, literatury, atrakcji turystycznych i zwyczajów, np. takich jak popołudniowa herbatka, ale współcześnie odchodzi się od narzucania brytyjskich wzorców kulturowych, mogących trącić atmosferą Imperium, na rzecz kultury korporacyjnej, która w dobie globalizacji może przejmować pozycję nadrzędną w stosunku do miejscowych tradycji i zwyczajów. Stąd też elementy kultury w angielskim języku biznesu odnoszą się raczej do „euro-angielskiego”, praktykowanego przez europejskie jednostki, instytucje i firmy, a więc do wyrażen i zwrotów grzecznościowych, idiomów i żargonu profesjonalnego oraz do konwencji obowiązujących w sytuacjach zawodowych, od rozmowy kwalifikacyjnej po zebrania, negocjacje i prezentacje. Ze względu na wszystkie te zastrzeżenia trudno jest oczywiście znaleźć i wybrać odpowiedni podręcznik. Być może więc powinniśmy spojrzeć na program lektoratów – pamiętając o współczesnych potrzebach i możliwościach – w nieco odmienny sposób.

Jakie zatem elementy powinny składać się na udane zajęcia języka biznesu?

Po pierwsze, oczywiście podręcznik na odpowiednim poziomie, dostarczający tematów, słownictwa bazowego, elementów gramatycznych, ćwiczeń i zadań. Po drugie, warto byłoby otrzymać sugestie odpowiednich instytutów (marketingu, zarządzania itd.), co do tematów i autentycznych tekstów literatury fachowej, często powstałych w języku angielskim. Pozwolą one na pogłębienie znajomości zarówno tematyki i terminologii, jak i zwyczajów i praktyk zawodowych (np. w księgowości czy bankowości), a więc elementów bliższych kulturze. Kolejnym składnikiem powinien być dostęp do materiałów wizualnych (TV, wideo, internet), co dalej poszerza wiedzę merytoryczną i

kontekst kulturowy. Następnie, korzystając z tego, że tak wielu zagranicznych inwestorów działa w naszym regionie i zatrudnia naszych absolwentów, można postarać się o włączenie do programu zajęć prezentacji i spotkań w języku angielskim z przedstawicielami różnych specjalizacji i firm, a jeśli byłoby to możliwe i celowe – również wizyt studentów w owych firmach. Byłoby to korzystne nie tylko jako aktywny kontakt ze specjalistycznym językiem jakiejś dziedziny, ale i z kulturą korporacyjną przedsiębiorstw międzynarodowych. I wreszcie na pewno warto byłoby zaprosić studentów uczestniczących w programach Erasmus i Sokrates do zrobienia w ramach lektoratu prezentacji w języku angielskim na temat ich studiów na obcym uniwer-

sytecie i wrażeń z takich pobytów, co byłoby dla innych użyteczną informacją o stronie organizacyjnej i przede wszystkim właśnie kulturowej takich wyjazdów, a także byłoby elementem motywującym do nauki języków, i nie tylko. Chcąc porównać nasze doświadczenia i wzbogacić nasze propozycje o pomysły innych, zbieram obecnie materiały na temat nauczania Business English na innych europejskich uczelniach i mam nadzieję przedstawić je w niezbyt odległej przyszłości, tak aby móc odświeżyć trochę tradycyjny model lektoratu.

Dr Elżbieta Macauley jest lektorem w Studium Języków Obcych

Francuski nie tylko, by zrozumieć etykietę na butelce wina

Małgorzata Kaszubkiewicz

Pierwszym skojarzeniem przeciętnego Polaka słyszącego słowo Francja jest wyrefinowana kuchnia, moda, szampan, doskonale wino, sery, może piosenka, może wieża Eiffla i miłość (kolejność dowolna), słowem „Francja elegancja”.

Często studenci zgłaszający się na lektorat języka francuskiego podkreślają swoje zauroczenie nie tylko melodyjnym językiem, ale także francuską kulturą i sztuką.

Oczywiście podczas naszych zajęć mówimy o tych wszystkich wyżej wymienionych aspektach, ale przede wszystkim staramy się podkreślić, że język francuski to nie tylko salonowa konwersacja, ale także tak potrzebny w ostatnich latach język biznesu i polityki.

Ci, którzy wiążą swoją przyszłość z pracą w strukturach europejskich, mają świadomość, że urzędy Unii Europejskiej znajdują się na terenie francuskojęzycznym.

Ci, którzy z kolei chcą pracować w przedsiębiorstwach, powinni wiedzieć, że Francja to największy inwestor zagraniczny w Polsce od 2000 roku. Już ponad 700 firm z francuskim kapitałem działa na naszym rynku. Firmy te, oferując ponad 175 tysięcy miejsc pracy w różnych sektorach gospodarczych, tworzą obszerny i dynamiczny rynek pracy.

Francuska Izba Przemysłowo-Handlowa w Polsce aktywnie uczestniczy w rozwoju tego rynku.

W sytuacji, gdy język angielski stał się standardem, język francuski stanowi czynnik wyróżniający.

Studentom wrocławskiego Uniwersytetu Ekonomicznego oraz wszystkim chętnym Studium Języków Obcych oferuje nie tylko możliwość nauki języka obcego, ale także doskonalenie go na kursach przygotowujących do zdobycia międzynarodowego Dyplomu Paryskiej Izby Przemysłowo-Handlowej (CCIP).

Studium Języków Obcych stało się oficjalnym centrum egzaminacyjnym akredytowanym przez CCIP w roku 2001. Pierwszą sesję egzaminacyjną zorganizowaliśmy w roku 2002. Co roku organizujemy kursy przygotowawcze, zapraszając na nie naszych studentów, a także wszystkich

tych, którzy swoją przyszłość wiążą z pracą w zagranicznych firmach. Sesję egzaminacyjną organizujemy raz do roku w czerwcu w terminach podanych przez Paryż. Po zdaniu egzaminu nasi absolwenci otrzymują dyplom wydawany przez CCIP, potwierdzający znajomość języka biznesu.

Paryska Izba Przemysłowo-Handlowa proponuje wiele typów egzaminów na różnym poziomie znajomości języka.

Na naszych kursach przygotowujemy do 3 egzaminów:

Diplôme de Français Professionnel A2 (DFP A2) utilisateur élémentaire,
Diplôme de Français Professionnel B1 (DFP B1) utilisateur indépendant,
Diplôme de Français Professionnel B2 (DFP Affaires B2).





Mgr Małgorzata Kaszubkiewicz i mgr Grażyna Majka prowadzące kursy

Egzamin jest przygotowywany i sprawdzany w Ośrodku Paryskiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Paryżu. Część ustną i pisemną organizujemy w Studium Języków Obcych. Podczas egzaminu ustnego kandydaci są oceniani przez komisję zatwierdzoną i mianowaną przez ośrodek w Paryżu.

W części pisemnej sprawdza się rozumienie tekstu, znajomość słownictwa ekonomicznego i umiejętność pisania krótkich wiadomości (e-maila, listu handlowego lub streszczenie ok. półstronicowego artykułu); część pisemna to przede wszystkim test wyboru. W dalszej części egzaminu sprawdza się rozumienie tekstu mówionego. W trakcie eg-

zaminu uczestnicy mogą korzystać z przyniesionego przez siebie słownika (tylko w wersji książkowej). Egzamin ustny to rozmowa z dwójką egzaminatorów na temat wcześniej przygotowanych artykułów o tematyce ekonomicznej. Kandydat wybiera sobie artykuł w języku polskim i francuskim, a następnie ma 30 minut na jego opracowanie. Słowniki są do jego dyspozycji. Stopień trudności dokumentów do opracowania zależy od poziomu egzaminu. Rocznie do egzaminu przystępuje średnio 30-40 kandydatów. Możemy się pochwalić niezwykle skutecznym przygotowaniem naszych słuchaczy. Od początku istnienia naszego ośrodka, czyli od 7 lat, tylko kilka osób nie uzyskało dyplomu. W tym roku wszyscy nasi kandydaci zdali, i to wielu z bardzo dobrymi wynikami. Cieszymy się bardzo tymi rezultatami i zapraszamy wszystkich chętnych do poznawania tajników języka biznesu w imieniu prowadzących: mgr Grażyny Majskiej i moim, mgr Małgorzaty Kaszubkiewicz, na nasze kursy.

Nie zawiodą się także ci, którzy lubią rozmawiać nie tylko o ekonomii. Rasowi przedsiębiorcy i menedżerowie załatwiają wiele spraw przy stole, a zasady *savoir-vivre`u* mówią, że o interesach mówi się po deserze, a wcześniej o... pogodzie, o...filmie, Paryżu?, a może o tegorocznym nobliście, którym jest przecież Francuz Jean Gustave Le Clézio? Spokojnie, tak rozmawiać też was nauczmy!

Mgr Małgorzata Kaszubkiewicz jest lektorką języka francuskiego w SJO, responsable pédagogique agréée par la CCIP.

Distance learning, e-learning, m-learning, blended learning? A może non-learning learning?

Agnieszka Pietrus-Rajman

W sytuacji bardzo dynamicznie rozwijającej się rzeczywistości, stałych zmian oraz ciągłego doskonalenia nowych mediów nauczanie języków obcych staje wobec nowych wyzwań i nowych wymagań. Wszelkie wykorzystanie technologii komputerowych na zajęciach języka obcego w szkole, w procesie autonomicznego uczenia się poza szkołą oraz ich integracja z tradycyjnymi metodami nauczania staje się nie tylko koniecznością, ale wręcz oczywistością i wymaga nowych metod pracy nad językiem. Oferta nauczania języków obcych tradycyjnymi metodami uzupełniona o *distance learning* (np. e-learning, m-learning, blended learning), zawierająca różne metody nauczania, pozwalająca ćwiczyć wszystkie sprawności językowe w oparciu o



ABC-Linguatour – logo gry

zróżnicowane ćwiczenia i zadania przesądza bez wątpienia w istotny sposób o efektywności procesu nauczania i uczenia się języka obcego, a także o jego jakości i atrakcyjności.

Wysiłki metodyków i dydaktyków nauczania języków obcych zmierzają nie tylko w kierunku podniesienia jakości i efektywności nauczania. Istotne pytania, na które poszu-

kuje się bardzo intensywnie odpowiedzi brzmią: W jaki sposób udoskonalić metody i techniki uczenia się i nauczania, by proces nabywania umiejętności językowych stał się czynnością łatwą i przyjemną? Jak uczyć się języka obcego, by nie odczuwać wkładanego w jego przyswajanie wysiłku? Jedną z możliwości nauczania i uczenia się języka oraz urozmaicenia zajęć językowych jest tzw. *non-learning learning*, czyli uczenie się bez realizacji tradycyjnie rozumianego procesu dydaktycznego, a więc wprowadzenie elementów nauki przez zabawę oraz wykorzystanie w nauce języka obcego interaktywnych gier komputerowych. Gry komputerowe są jedną z form *edutainment*¹. Najprostszą definicję gry komputerowej podaje Wikipedia²: „Gra komputerowa to gra kontrolowana za pomocą komputera, w której gracze wpływają na obiekty widoczne na ekranie w celach rozrywkowych.” Podstawowym celem gracza jest osiągnięcie w grze sukcesu. Edukacyjna gra komputerowa łączy formę zabawy z treściami edukacyjnymi, ukierunkowana jest na wyraźnie zdefiniowane cele dydaktyczne, jej wykorzystanie wspiera proces nauczania i znacznie ułatwia proces uczenia się, umożliwia opanowanie pewnego zakresu materiału w formie zabawy. Nauka nie odbywa się z perspektywy uczącego się w sposób intencjonalny, uczy się on jakby nie rejestrując tego faktu (*non-learning learning*) i dlatego opanowuje materiał dydaktyczny z ogromną przyjemnością i bez specjalnego wysiłku, osiąga więc cel i odnosi sukces. Komputerowe gry językowe łączą wszystkie wyżej wymienione cechy gier komputerowych z celem, jakim jest nauka języka obcego. Komputerowe gry językowe posiadają zarówno cechy typowe dla *edutainment* i gier komputerowych, jak również wszystkie cechy gier dydaktycznych:

- są ukierunkowane na cel nauczania,
- uczą przez zabawę,
- zawierają elementy zaskoczenia, przypadku i sprawiają, że nauka sprawia przyjemność,
- sprzyjają lepszemu opanowaniu i zapamiętaniu materiału,
- przebiegają według ściśle określonych reguł,
- wzbudzają entuzjazm i pozytywną postawę wobec rozwiązywanych zadań,
- umożliwiają rozwiązanie zróżnicowanych zadań interaktywnych np. krzyżówek, rebusów, szarad, łamigłówek, zagadek, quizu, domina obrazkowo-wyrazowego, itp.,
- zwiększają stopień koncentracji uwagi,
- przyczyniają się do podtrzymania zainteresowania treściami dydaktycznymi oraz ciekawości poznawczej,
- podnoszą motywację uczącego się,
- ukierunkowują proces zdobywania wiedzy,
- aktywizują funkcje kognitywne, jak np. zdobywanie i interpretacja danych, poszukiwanie i przetwarzanie informacji, tworzenie pojęć, obrazów umysłowych i operacji logicznych,

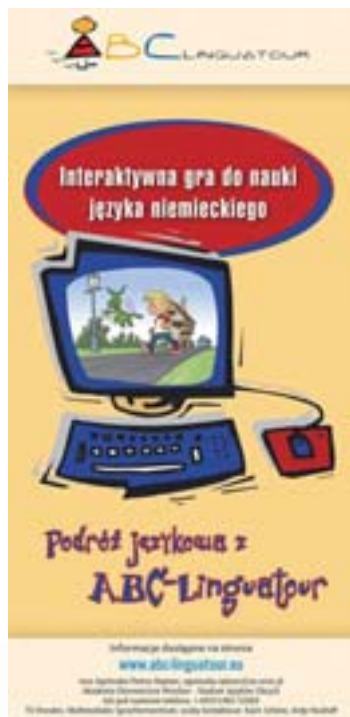


ABC-Linguatour – widok ekranu, tło ćwiczeń interaktywnych w lekcji pierwszej „Na ulicy”, interaktywnej gry komputerowej przygotowanej przez SJO

- wpływają na aktywność percepcyjną (poznawanie bezpośrednie za pomocą zmysłów), aktywnością asymilacyjną (przyswajanie, zwłaszcza pamięciowe), a także aktywnością eksploracyjną, tj. z odkrywaniem nowych elementów wiedzy (czynności odkrywcze i twórcze)³,
- mogą być zastosowane w dowolnej fazie zajęć lekcyjnych,
- mogą być wykorzystane na lekcjach lub zajęciach pozalekcyjnych w szkole, a także do samodzielnej nauki w domu.

Dodatkowo, ponieważ ukierunkowane są na naukę języków obcych umożliwiają trening wszystkich czterech sprawności jednocześnie (mówienia, czytania, pisanie, słuchania), wybiórczo tylko niektórych lub jednej z nich, mogą odnosić się do wszystkich lub poszczególnych podsystemów języka (np. fonologicznego, gramatycznego, leksykalnego).

Wyżej wymienione cechy komputerowych gier językowych wskazują na istotną rolę, jaką odegrać mogą w efektywnym procesie glottodydaktycznym. Interaktywne gry komputerowe nie powinny pełnić na zajęciach językowych roli przerywnika lub przerwy w procesie nauczania. Wykorzystanie tego typu gier powinno odbywać się w połączeniu z innymi tradycyjnymi metodami oraz w sposób ukierunkowany na osiągnięcie konkretnego celu dydaktycznego. Celowe wykorzystanie ICT i interaktywnych gier komputerowych pozwala na zmianę dotychczasowej koncepcji prowadzenia zajęć z języka obcego, a co za tym idzie zmianę ich jakości. Pozwala więc na naukę języka w świecie, pełnym nowych doświadczeń i wyzwań, poza klasą lub salą wykładową i poza czasem rzeczywistym. Interaktywne gry komputerowe pozwalają więc nie tylko na rozwijanie sprawności językowych, poznanie i opano-



Pierwsza strona ulotki reklamującej grę ABC-Linguatour

wanie poszczególnych podsystemów języka obcego, wprowadzenie nowego materiału, jego przeciwieństwo i utrwalenie, pozwalają na przedstawienie procesu komunikowania się w języku obcym w całej jego złożoności, a co najważniejsze wzięcie w nim aktywnego udziału.

Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu wzięło udział w projekcie ABC-Linguatour⁴ (zrealizowanym w ramach programu Unii Europejskiej Socrates/Lingua II, w latach 2006-2008), którego celem było opracowanie interaktywnej gry do nauki języka czeskiego, niemieckiego i polskiego skierowanej przede wszystkim do czeskich, niemieckich i polskich dzieci w wieku od 8 do 12 lat. Celem gry jest wzbudzenie w dzieciach zaciekawienia sąsiadami z bliskiej zagranicy oraz kształtowanie znajomości języka obcego na poziomie podstawowym (poziom A1 zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego) umożliwiającym porozumiewanie się w prostych sytuacjach życia codziennego, np. pytanie o drogę, prośbienie o coś, kupowanie biletu, robienie zakupów, itp.

W grze uczeń staje się bohaterem, który wyrusza w wirtualną podróż po nieznanym kraju. W trakcie podróży poznaje nowych przyjaciół i uczy się porozumiewać z nimi prowadząc proste dialogi i wykorzystując podstawowe środki językowe, gdyż w tym „obcym” kraju mówi się, w zależności od wersji językowej, tylko po niemiecku, czesku lub polsku. Na szczęście grający ma wiernego towarzysza, który wiele rozumie, służy radą i pomocą, gdy tylko zajdzie taka potrzeba. Po drodze bohater musi rozwiązać wiele zadań językowych, które krok po kroku przybliżają go do celu podróży.

Gra została uzupełniona o tradycyjny podręcznik pracy ucznia zawierający dodatkowe ćwiczenia, informacje o

danym kraju oraz objaśnienia dla rodziców i nauczycieli. Ten materiał to również zaproszenie rodziców i nauczycieli do potraktowania sytuacji w grze i opowiadanej historii jako zachęty do dalszych ćwiczeń w szkole, na lekcjach i zajęciach pozalekcyjnych oraz w domu. W podręczniku znalazły się dodatkowe ćwiczenia i objaśnienia, które nie zostały umieszczone w grze. Każdy uczeń grając w kwartety i grę planszową oraz rozwiązując ćwiczenia ukierunkowane na wspólną zabawę dzieci z kolegami z klasy, przyjaciółmi i rodzeństwem powtórzy nowy materiał i pogłębi wiedzę o Czechach, Niemczech lub Polsce. Nauczyciele szkół podstawowych i zainteresowani rodzice znajdą w materiale uzupełniającym wprowadzenie do gry oraz liczne zadania. Dodatkowa oferta zadań i ćwiczeń umożliwi im pracę z grą na lekcjach oraz zajęciach pozalekcyjnych również bez komputera.

Non-learning learning, nowe Media i *edutainment* przestają być tylko i wyłącznie jednym z elementów urozmaicających zajęcia z języka obcego, a zaczynają wpływać na ich całokształt i charakter. Według ekspertów⁵ edukacyjne gry komputerowe są adekwatnym i odpowiednim modelem uczenia się na miarę XXI wieku, przede wszystkim ze względu na to, że umożliwiają wybór indywidualnej drogi uczenia się oraz bezpośrednią reakcję otoczenia na zachowanie uczącego się. Opinia ta wydaje się być tym bardziej uzasadniona, że tradycyjne metody nauczania języków obcych są przez dzieci i młodzież, a także dorosłych często postrzegane jako takie, które wymagają dużego nakładu pracy i wysiłku. Połączenie tych metod z ICT, metodami nauczania wykorzystującymi nowe media oraz *non-learning learning*, które nie tylko kojarzone są z zabawą i rozrywką, ale także stwarzają możliwości kontynuowania procesu uczenia się w oderwaniu od konkretnego miejsca i czasu wydaje się być środkiem pozwalającym na zwiększenie skuteczności nauczania, unowocześnienie i uatrakcyjnienie zajęć językowych oraz procesu autonomicznego uczenia się, zwłaszcza w sytuacji, gdy oczekiwania wobec procesu nauczania i uczenia się, by był on łatwy i przyjemny, są oczywiste i bezdyskusyjne.

Agnieszka Pietrus-Rajman jest lektorem w Studium Języków Obcych

¹ Słowo *edutainment* jest neologizmem utworzonym w języku angielskim ze słów *education* (nauczanie/kształcenie/edukacja) i *entertainment* (rozrywka), który używany jest zamiennie z terminem *entertainment-education* (nauka przez zabawę), i oznacza koncepcję przekazywania wiedzy drogą elektroniczną z równoczesnym wykorzystaniem elementów zabawy i rozrywki.

² Wikipedia, http://pl.wikipedia.org/wiki/Gry_komputerowe_i_wideo

³ wg. Hemmerling W., *Zabawy w nauczaniu początkowym*, WSiP, Warszawa 1990, str. 121

⁴ Informacje o projekcie dostępne są na: <http://www.abc-linguatour.eu/>

⁵ wg. *Emerging technologies for Learning*, vol 2, 2007; *Computer Games in Education*; <http://partners.becta.org.uk/index.php?section=rh&rid=13768>

Rosja – spotkanie z historią i teraźniejszością

Beata Stachowiak

Czerwcowo wyprawa do Rosji – emocjonująca już na samą myśl zetknięcia się z inną, choć niegdyś tak bliską kulturą. Formalności wizowe zajęły nam dwa miesiące, w przeddzień wyjazdu dotarły do nas białoruskie wizy tranzytowe.

14 czerwca

Poznaliśmy się na Dworcu Głównym we Wrocławiu. Grupa liczyła 9 osób, a na integrację mieliśmy ponad 30 godzin w pociągu. Rozmiar i ciężar walizki jednego z naszych kolegów przeraziłyby nawet Pudziana. W walizce tej znajdowały się: 24 kotlety, kilka kilogramów kielbas i szynki, parę słoików klopsów i pozostałe „przekąski”.

Po 34 godzinach podróży naszym oczom ukazał się Petersburg. Wysiedliśmy na Dworcu Witebskim. Po zakwaterowaniu w akademiku Fineka znajdującym się w samym centrum, przy Newskim Prospekcie, poszliśmy zwiedzać miasto. Pierwsze kroki skierowaliśmy do Aurory – historycznego okrętu wojennego. To właśnie strzały z tego okrętu dały sygnał do szturm na Pałac Zimowy 7 listopada 1917 r., będącego początkiem rewolucji październikowej. Kilkaśmet metrów od okrętu znajduje się drewniana chata Piotra Wielkiego, w której mieszkał on podczas pierwszych lat budowy miasta. Warto wspomnieć, skąd wziął się pomysł wybudowania miasta na tak trudnym terenie. Piotr Wielki i jego poprzednicy od zawsze marzyli o stworzeniu wielkiej floty rosyjskiej oraz o dostępie do Bałtyku. Zwycięstwo nad Szwedami



My i Puszkina

oraz zagarnięcie południowej części Zatoki Fińskiej aż do jeziora Ładoga przybliżyły cara wizjonera do osiągnięcia jego celu i w 1703 r. zaczęły się prace budowlane, które otworzyły Rosję na świat.

W niedzielę wieczorem Grześ – nasz nowo poznany kolega z Polski – pokazał nam nocne życie Petersburga, a trzeba zaznaczyć, że był to okres białych nocy.

16 czerwca

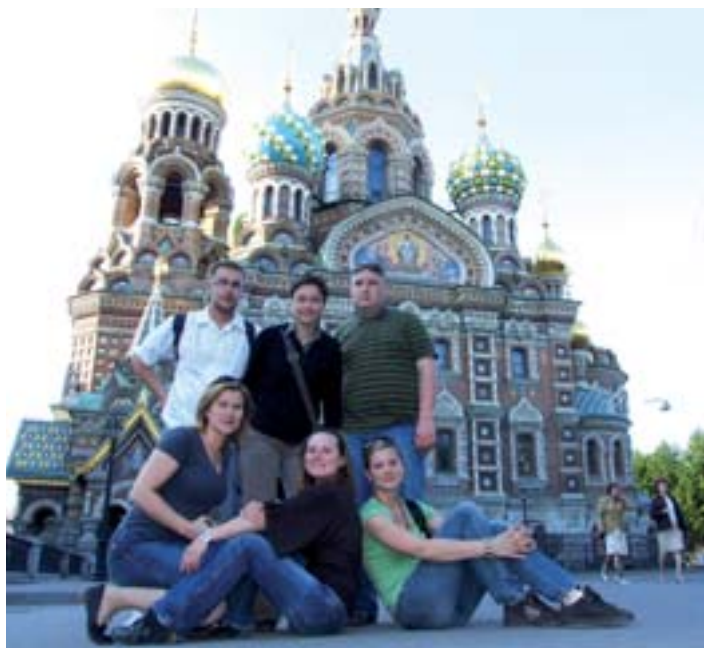
Pierwsze zajęcia. Pani Maria Niemczyk, lektorka języka rosyjskiego na naszej uczelni, zaprowadziła nas do sali, gdzie znajdowały się drzwi zamykane poprzez wciśnięcie gąbki w futrynę. Nasz „priepadawiciel” profesor Liebjediew krótko opowiedział nam o uniwersytecie. Po czterogodzinnych, nieco męczących zajęciach wybraliśmy się do Kazańskiego Soboru, a następnie na bardzo interesującą wycieczkę po kanałach Petersburga i rzece Newie. Pełni wrażenia po obejrzeniu najwspanialszych zakątków miasta wróciliśmy do akademika, gdzie wreszcie poznaliśmy jego mieszkańców. To prawdziwa wieża Babel – studenci z Uzbekistanu, Estonii, Finlandii, Niemiec, Turkmenistanu i oczywiście z Rosji.

17 czerwca

Po zajęciach skierowaliśmy się do Twierdzy Piotropawłowskiej, najstarszej budowli miasta. Oprócz tego, że była ona obiektem obronnym pełniła także funkcję więzienia. Przetrzymanywano w niej więźniów politycznych, między innymi Fiodora Dostojewskiego i Lwa Trockiego. Na terenie twierdzy znajduje się także Sobór Piotra i Pawła, w którym zostali pochowani władcy Rosji od Piotra Wielkiego do Mikołaja II. W drodze powrotnej obejrze-



Aurora



Cerkiew na Krwi

liśmy egzotyczny budynek meczetu. Następnie przeszliśmy przez Pola Marsowe, na których płonie wieczny ogień upamiętniający ofiary wojny. W pobliżu znajduje się najpiękniejsza, w opinii większości grupy, budowla Petersburga, czyli Cerkiew na Krwi. Sobór został wzniesiony w miejscu, gdzie z rąk zamachowca zginął car reformator Aleksander II. Wewnątrz zachowano nawet fragmenty bruku, na którym wykrwawił się władca. Sama świątynia wzorowana jest na Cerkwi Wasyla Błogosławionego w Moskwie.

18 czerwca

Tego dnia swoje kroki skierowaliśmy do Pałacu Letniego Piotra I, pierwszego murowanego budynku Petersburga. Jest on jednopiętrowy, wyjątkowo skromny jak na rosyjskie warunki. Zwiedzający mają okazję przejść przez gabinet i sypialnię cara, zakład tokarski, jadalnię i kuchnię. Na pierwszym piętrze mieszczą się pokoje carskiej żony, sala tronowa i pokój dziecięcy. Pałac otoczony jest Ogrodem Letnim, którego zaprojektowanie zostało zlecone francuskiemu architektowi. Wzorem ogrodów w Wersalu wzdłuż alejek umieszczono liczne popiersia postaci mitologicznych i historycznych (m.in. popiersie Jana III Sobieskiego i królowej Marysienki). Ciekawym obiektem Ogrodu Letniego jest także okazały pomnik najwybitniejszego rosyjskiego bajkopisarza Iwana Kryłowa. Jest on wykonany z brązu, cokół pomnika zdobią zwierzęce postaci z bajek Kryłowa. Tego dnia także, podążając śladami Piotra Wielkiego, udaliśmy się do muzeum znanego pod nazwą Kunstkamera. Oprócz bogatych zbiorów etnograficznych mieści się tutaj także sprowadzona z Holandii bogata kolekcja eksponatów anatomicznych, w której przeważają zdeformowane płody ludzkie i zwierzęce.



20 czerwca

Udaliśmy się do Ławry Aleksandra Newskiego wzniesionej z inicjatywy Piotra Wielkiego dla upamiętnienia zwycięstwa Aleksandra Newskiego nad Szwedami w XIII wieku. W 1547 r. cerkiew prawosławna kanonizowała Aleksandra Newskiego. Od 1724 r. w Ławrze znajdują się relikwie świętego, wcześniej przechowywane we Włodzimierzu. Na terenie obiektu sakralnego mieści się klasztor, kilka cerkwi oraz cmentarz, na którym pochowano wielu wybitnych Rosjan, m.in. Fiodora Dostojewskiego i Piotra Czajkowskiego.

Newski Prospekt jest najokazalszą ulicą Petersburga. Wzdłuż prospektu mieści się wiele historycznych budowli, m.in. Sobór Kazański przypominający bazylikę św. Piotra w Rzymie. Na przeciwko świątyni znajduje się zbudowany w stylu modernistycznym Dom Książki, zwieńczony szklanym globusem. Dalej dochodzi się do kolejnego secesyjnego budynku z początku XX wieku. Są to delikatesy Jelisiejewów. Zajmują one parter budynku, a na jego wyższych piętrach mieści się Teatr Komedii. Po drugiej stronie Newskiego Prospektu znajduje się Teatr Aleksandryjski, a na skwerze przed nim – pomnik Katarzyny II.

Idąc w stronę Ławry Aleksandra Newskiego, przechodzi się przez most Aniczkowski z czterema pięknymi rzezbami z cyklu „Ujarmianie konia przez człowieka”. Nie sposób wymienić wszystkich ciekawych architektonicznie obiektów przy Newskim Prospekcie.

21-22 czerwca

Weekend poświęciliśmy na zwiedzanie carskich rezydencji pod Petersburgiem. Zaczęliśmy od Carskiego Sioła. Jest to zespół pałacowy, którego budowę rozpoczęła małżonka Piotra Wielkiego caryca Katarzyna I. Następnie córka Katarzyny, caryca Elżbieta zleciła rozbudowę pałacu, dzięki czemu powstała 300-metrowa fasada zdobiona kolumnami i atlasami, utrzymana w kolorze błękitu, bieli i złota. Za panowania Katarzyny II dobudowano Galerię Cameroną, utrzymaną w stylu klasycystycznym salę z kolumnami zdobionymi popiersiami antycznych filozofów, władców i poetów. Inną wartą uwagi salą w rezydencji jest rekonstrukcja Bursztynowej Komnaty, wyko-



Pomnik Piotra I



Zespół pałacowy Carskie Sioło

nana na 300-lecie Petersburga. Los oryginalnej komnaty pozostaje nieznany od czasów II wojny światowej. Pałac łączy się z budynkiem Carskosielskiego Liceum, założonej w 1811 r. elitarnej szkoły dla chłopców. Jej uczniem był m.in. Aleksander Puszkina, dlatego przed budynkiem liceum znajduje się pomnik młodego Puszkina. Carskie Sioło wiąże się także z postacią cara Mikołaja II, ponieważ właśnie tutaj był on przetrzymywany z rodziną po rewolucji lutowej. Następną rezydencją odwiedzoną przez nas tego dnia był Pawłowski. W 1777 r. dla uczczenia narodzin wnuka, przyszłego cara Aleksandra I, caryca Katarzyna II podarowała swojemu synowi Pawłowi posiadłość nad rzeką Słowianką. Zaprojektowanie pałacu i parku zlecono ulubionemu architektowi Katarzyny II, Charlesowi Cameronowi. Jednak jak na carskie warunki pałac jest bardzo skromny. Rezydencja usytuowana jest w angielskim parku z licznym świątyniami dumania i posągami.

Jednak najbardziej okazałą posiadłością jest Peterhof, wybudowany nad samym brzegiem Zatoki Fińskiej. Budowę kompleksu rozpoczęto jeszcze za panowania Piotra Wielkiego, który miał swój duży wkład w projekt pałacu i niektórych fontann. Właśnie fontanny robią na zwiedzających największe wrażenie, uważane są za arcydzieła architektury i hydrotechniki. Najbardziej imponująca jest Wielka Kaskada, upamiętniająca zwycięstwo Rosji nad Szwecją. Zdobí ją 37 złożonych posągów z brązu, 64 fontanny i 142 wodotryski. Woda do nich jest doprowadzana z oddalonych o 22 km Wzgórz Ropszyńskich, a następnie spływa do Zatoki Fińskiej.

23 czerwca

Mówiąc o Petersburgu, należy wspomnieć o Pałacu Zimowym i mieszczącym się w nim Ermitażu. Pałac zbudowany jest nad brzegiem Newy. Jako pierwsza zamieszkała w nim Katarzyna II, a następnie kolejni władcy Rosji. Na placu przed pałacem rozegrały się dramatyczne sceny Krwawej Niedzieli, gdy robotnicy ruszyli do cara Mikołaja II z pokojowymi postulatami reform, a car nakazał otworzyć ogień do demonstrantów. Te wydarzenia uważane są za bezpośrednią przyczynę rewolucji 1905 roku.

Bogate zbiory Ermitażu, który zaliczany jest do największych muzeów świata, zapoczątkował Piotr Wielki, dokonując zakupu dzieła Rembrandta „Dawid i Jonatan”. Natomiast za panowania Katarzyny II kolekcja powiększyła się o obrazy m.in. Poussina, Watteau, Rubensa, Tytjana i Rafaela. W 1852 r. Mikołaj I udostępnił zbiory Ermitażu szerokiej publiczności. Obecnie muzeum posiada 3 miliony eksponatów, więc tylko niewielka ich część jest eksponowana.

Petersburg to miasto, które zachwycą od pierwszych minut. To magiczne miejsce na ziemi skupia w sobie wszystko, co najciekawsze, historię, która rzutowała na dzieje połowy świata, literaturę, którą zna każdy, jedno z największych zbiorów muzealnych, porównywalne ze zbiorami w Luwrze, a także większość architektonicznych stylów, obecnych w całej Europie, tylko że na rosyjską, czyli „balszoj” skalę. Polecam odwiedzenie tego miasta każdemu, kto interesuje się historią Europy lub jest miłośnikiem literatury Dostojewskiego.

Nasi absolwenci Iwona Szykiewicz

Wykształcenie podstawą sukcesu w IBM Ireland



Studia są ważnym etapem w życiu każdego młodego człowieka, a ich ukończenie jest istotnym wydarzeniem. Wielokrotnie powraca się myślami do czasów studenckich, które kojarzą się tak z nauką, i zdobywaniem doświadczenia, jak i z zabawą. Lata studiów mocno rzutują na przyszłość – pomagają kształtować dalsze losy lub to utrudniają. Ponadto studia różnicują absolwentów. Od poziomu edukacji zależy kolejny etap życia.

Duże znaczenie mają decyzje podejmowane w trakcie studiów, zwłaszcza te w sferze życia zawodowego.

Część absolwentów zauważa, że studia się kończą, a część nie. Jedni absolwenci czują się nieswojo i niepewnie w nowej roli, obawiają się kolejnych dni i decyzji, drudzy natomiast odnoszą wrażenie, jakby życie dopiero rozpoczynało się „na dobre”, i czują się szczęśliwi, że są panami swojego losu. To, jakie odczucia towarzyszą nam w momencie otrzymania dyplomu studiów wyższych, zależy od uczelni, którą wybraliśmy, osób, jakie spotkałimy, nabranego doświadczenia, a także od siły charakteru, jaką albo mamy, albo wykształcimy, oraz od otwartości na świat i gotowości na zmiany i na podejmowanie wyzwań.

Zdecydowanie zaliczam swoją osobę do tych absolwentów, którzy czują, że wraz z dyplomem otrzymali „klucze do świata i przyzwolenie na jego zdobycie”. A dzieje się tak w wyniku obiektywnego spojrzenia na pięcioletni okres studiów i osiągnięcia: uzupełniony indeks, przyjęta praca dyplomowa, dobrze oceniona obrona magisterska, a przy tym odbyte kursy, uczestnictwo w konferencjach, członkostwo w organizacjach studenckich i wykonane projekty, które przywołują wspomnienia stanowiące zastrzyk energii oraz dodające wiary w siebie, tak potrzebnej na kolejnych zakrętach życia.

Studia i ich ukończenie sprawiły, że pewniej patrzę w przyszłość. Poszukuję kolejnych wyzwań i możliwości realizowania moich aspiracji. Na kolejnych etapach życia wiele mądrych osób pobudziło mnie do osiągania następnych, coraz wyższych poziomów rozwoju i nauki. Natomiast

dzięki wrodzonym cechom charakteru stałam się kandydatką do miana „kobiety sukcesu”. Myślę, że stanowi to tylko kwestię czasu. Od dłuższego czasu pracuję dla IBM Server Group w Irlandii. W firmie zawsze byłam doceniana, a obecnie (dzięki zdobytemu dyplomowi) jestem kandydatką do awansu. Odbieram to nie tylko jako powód do radości, ale traktuję jako wyzwanie i początek kolejnej przygody w moim życiu. I kto by pomyślał kilkanaście lat temu, że moje losy (dziewczyny z prowincji) tak się potoczą...

Moje wchodzenie w świat

Dziś wiem, że pozycja, którą osiągnęłam, jest głównie wynikiem współpracy z moimi rodzicami i nauczycielami. To oni prowokowali mnie do działań. Zwłaszcza dla moich nauczycieli stanowiłam podatny grunt do przekazywania wiedzy, gdyż zawsze należałam do dzieci, które były żądne „czegoś więcej”, które chciały być ponadprzeciętne. Zarówno w szkole podstawowej, liceum, jak i na studiach wyższych trafiałam na osoby, które stawały się moimi sprzymierzeńcami. Poprzez dobre relacje, określenie zasad, odnalezioną nić porozumienia i wkład pracy każde z nas dążyło do swoich celów i urzeczywistniało ambicje. Rodzice stworzyli mi właściwe warunki do wzrastania, natomiast nauczyciele zajęli się rozwojem

moich talentów i pokonywaniem słabości. Zachęcali mnie do udziału w zajęciach pozalekcyjnych i konkursach.

Z czasem zauważyłam, że włożony trud oraz zainteresowania przynoszą owoce i wskazują kolejne ścieżki. Dzięki uczestnictwu w konkursie historycznym „Losy żołnierza polskiego i walka o niepodległość w latach 1904-1922” i pokonaniu kolejnych jego etapów zostałam zwolniona z egzaminów do szkoły średniej, a przy okazji po raz pierwszy odwiedziłam Legnicę, Wrocław i Warszawę. To wówczas przestałam uważać, że młodzież „z miasta” jest „nie do pokonania”. W pierwszej klasie liceum wyprzedziłam wszystkich maturzystów w konkursie historycznym. Ponieważ wybrałam liceum ekonomiczne, przywiązywałam więcej wagi do przedmiotów specjalistycznych. Chciałam pójść w ślady mamy, która na początku lat 90-tych prowadziła sklep. Jako 7-letnia dziewczynka uczyłam się „robienia biznesów”. Towarzyszyłam rodzicom podczas wyjazdów po towar, obsługiwałam klientów, pomagałam w inwentaryzacji itd. Już wtedy zaczęto nazywać mnie „kierowniczką”. W zasadzie czułam się w tej roli jak ryba

STUDIA I ICH UKOŃCZENIE SPRAWIŁY,
ŻE PEWNIEJ PATRZĘ W PRZYSZŁOŚĆ.
POSZUKUJĘ KOLEJNYCH WYZWAŃ I
MOŻLIWOŚCI REALIZOWANIA MOICH ASPIRACJI

w wodzie i zastanawiałam się, po co mi szkoła... Dziś jestem zadowolona, że znalazłam wytłumaczenie tych wątpliwości. W szkole średniej odbyłam cenną praktykę w dziale controllingu w Bolesławieckiej Fabryce Materiałów Medycznych „Polfi”, a także prowadziłam własne przedsiębiorstwo handlowe w firmie symulacyjnej „Ceramik”. Nauczyłam się dobrze rachunkowości, finansów i ekonomii. Były to dziedziny, które uznałam za priorytetowe. Chętnie pomagałam kolegom, dla których rachunkowość była czarną magią. Księgowanie było dla mnie hobby, nic zatem dziwnego, że dałam się namówić na kolejne współzawodnictwo. Ostatecznie zajęłam II miejsce w Międzywojewódzkim Konkursie Rachunkowości w 2000 r., a w następnych latach zdobyłam wyróżnienia w etapach okręgowych Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej. O mały włos na Akademię Ekonomiczną dostałabym się bez egzaminów. Z obecnej perspektywy postrzegam okres szkolny jako „łowienie okazów i umieszczanie ich w akwarium” – miejscu, w którym panują specjalne warunki. W szkole czułam, że znajduję się pod szczególną opieką i nadzorem. Było to dla mnie zarówno szczęście, jak i nieszczęście. Beztroskie dzieciństwo skończyło się na rzecz nauki i dążenia do sukcesów. Również od tego momentu nieustannym moim towarzyszem był stres wynikający z perfekcjonizmu oraz z zazdrości mniej ambitnych kolegów. Nie zmieniło to jednak moją postawę.

Nie zmieniło to jednak moją postawę. Nadal poszukiwałam autorytetów i przykładów do naśladowania. Stawiałam sobie poprzeczkę wysoko i mimo że byłam dość nieśmiałą nastolatką, zdecydowałam się na pewne szaleństwo, do którego namówiła mnie wychowawczyni z internatu. Wystartowałam w eliminacjach konkursu Miss Polski 2001. Ogromną frajdę sprawiały mi pokazy sukni ślubnych i najnowsze kolekcje Madonny, jednak po kolejnym etapie eliminacji zdecydowałam się wrócić na stare tory i zadbać o rozwój intelektualny.

W szkole nauczyłam się konsekwencji, odpowiedzialności i pracowitości. Tam też poznawałam ludzi i dowiadywałam się o możliwościach działania. A mimo to jako wzorowa uczennica, otrzymująca w latach 2000/01 oraz 2001/02 stypendium Prezesa Rady Ministrów, i jako najlepsza absolwentka liceum wciąż obawiałam się podjąć studia w Akademii Ekonomicznej. Traktowałam przeprowadzkę do Wrocławia jako wielkie wyzwanie – tutaj wszystko sama musiałam zaczynać od nowa i liczyć tylko na siebie, nikt ze znajomych nie zdecydował się na studia we Wrocławiu. Na szczęście chciałam przejść „szkołę życia”, a jednocześnie miałam zaufanie do własnej osoby i listę sukcesów na swoim koncie.

W pierwszym okresie studiów byłam nastawiona głównie

na naukę, ale dzięki temu, że poznałam wiele różnych osób, stwierdziłam, iż do prawdziwego sukcesu potrzebna jest nie tylko rzetelna wiedza zawodowa, ale i wiedza ogólna, obycie, uczestnictwo w wydarzeniach kulturalnych, orientacja w wydarzeniach politycznych, a także otwartość na świat, życzliwość, umiejętność kontaktowania się z innymi. Zaszczycem dla mnie i moich bliskich było umieszczenie mojego nazwiska w rankingu „Najlepsi z Najlepszych”. Traktowałam jednak to wyróżnienie głównie jako uznanie za wyniki w nauce.

Za większy sukces uznaję mój wkład w prace Naukowego Koła Przedsiębiorczości „Lider”. Nie wystarczały mi relacje z kolegami nawiązane podczas zajęć czy w akademiku. Poszukiwałam osób o wysokich aspiracjach, podobnych zainteresowaniach i pomysłach jak moje. Znalazłam ich wśród członków koła.

Przygoda z Naukowym Kołem Przedsiębiorczości „Lider”

W pierwszym semestrze studiów zaaklimatyzowałam się w nowych warunkach. W tym też czasie odkryłam, że zajęcia dydaktyczne nie są dla mnie wystarczające. Potrzebowałam odmiennej formy studiowania, w której dominowałaby samodzielność, a nie odtwórczość. Takie możliwości dało mi koło naukowe, które dopiero powsta-

wało i nie miało sztywnej struktury. Relacje między członkami były luźne, dzięki czemu mogłam wpływać na jego losy i realizować własne zamysły zbieżne z jego misją. W kole spotkałam osoby pragnące założyć własne

przedsiębiorstwa. Byli to głównie studenci V roku zarządzania i marketingu, pełni entuzjazmu, pozytywnego myślenia i pomysłów. Bardzo spodobało mi się ich podejście do tego, co będą robić po studiach, i branie całkowitej odpowiedzialności za kształtowanie własnego życia. Imponował mi również brak konkurencji między nimi. Byli bardziej skupieni na wspólnym działaniu i poszukiwaniu rozwiązań problemów. Dzięki temu swobodnie wymienialiśmy poglądy, co z kolei przyczyniło się do wzrostu inteligencji zbiorowej oraz nawiązania trwałych przyjaźni i dobierania partnerów (nie tylko biznesowych).

Koło naukowe dało mi możliwości rozwoju: zaczęłam uczyć się przez zabawę, połączyłam „przyjemne z pożytecznym”, przygotowując np. wykłady dla licealistów. Poszukiwałam impulsów, które przekształcałam w działania, wyzwalałam towarzyszące mi emocje i wprowadzałam je w czyn, odkrywałam braki i uzupełniałam je. Podjęłam się takich inicjatyw jak:

- organizacja konferencji pt. „Nowe wyzwania dla małego biznesu”,
- udział w konkursie „Studenci dla Przedsiębiorczości” SIFE 2003,

KOŁO NAUKOWE DAŁO MI MOŻLIWOŚCI ROZWOJU: ZACZĘŁAM UCZYĆ SIĘ PRZEZ ZABAWĘ, POŁĄCZYŁAM „PRZYJEMNE Z POŻYTECZNYM”, PRZYGOTOWUJĄC NP. WYKŁADY DLA LICEALISTÓW

- przygotowanie występu „Fire Show” podczas Ekono-
maliów.

Skuteczność mojego działania doprowadziła do tego, że zostałam jednogłośnie wybrana (zaledwie po roku członkostwa) prezesem koła. Wraz z zaszczytem poczułam dodatkowy przypływ energii, który pomógł mi w wyłonieniu studentów mających wpływ na kolejne sukcesy naszej organizacji. Największym z nich było zajęcie trzeciego miejsca w ogólnopolskiej edycji konkursu „Studenci dla Przedsiębiorczości”.

Mój zespół stał się przykładem do naśladowania nie tylko dla pokonanych drużyn, ale także dla młodszych członków „Lidera”. Teraz to oni kontynuują nasze dzieło i dążą do pokonania wszystkich uczelni ekonomicznych w Polsce, aby wyjechać na finał światowy.

W wyniku współpracy ze Studenckim Forum Business Centre Club w listopadzie 2004 r. zostałam zaproszona do reprezentowania koła „Lider” podczas VI Dolnośląskiego Forum Gospo-

darczo-Politycznego w Krzyżowej. Wzięłam aktywny udział w debacie „Kapitał społeczny Dolnego Śląska” oraz w obradach grupy problemowej „Młodzi szansą dla Dolnego Śląska”. Jako reprezentantka koła współpracowałam z biurem promocji uczelni i na prośbę jego kierownika uczestniczyłam w Targach Edukacyjnych TARED 2004, a podczas „dni otwartych” mini wykładem zachęcałam maturzystów do podejmowania studiów na Akademii Ekonomicznej.

Powierzenie mi funkcji prezesa koła dało mi, oprócz wystąpień publicznych, szansę na rozwijanie cech kierowniczych. W wyniku wyraźnego wśród studentów zainteresowania działalnością koła podjęłam decyzję o jego restrukturyzacji. Odtąd wyodrębnione grupy tematyczne były bardziej skuteczne i wykazały się większą kreatywnością, a poszczególne projekty były jednoznacznie kojarzone z zaangażowanymi w nie osobami. Moja rola w samym kole sprowadziła się natomiast do dzielenia się doświadczeniem, motywowania i wspierania uczestników. Nadzorowałam organizację konferencji wyjazdowej pod hasłem „Świat w zasięgu ręki”, dofinansowanej przez prorektora ds. dydaktyki prof. Stefana Wrzosa ze względu na innowacyjność i zawartość merytoryczną. Uczestniczyłam w badaniu naukowym, dzięki któremu powstała ankieta mająca za zadanie odpowiedzieć na pytanie: „W jakim stopniu studenci Akademii Ekonomicznej są przedsiębiorczy?”. Następnie zespołowo zaprezentowaliśmy jej wyniki podczas Konferencji Rozwoju Przedsiębiorczości „Menadżeria” w maju 2005 r. Prezentacja odbyła się również

podczas zebrania Katedry Teorii Organizacji i Zarządzania, z którą utrzymywałam stały kontakt.

Moim priorytetem jako prezesa koła było tworzenie klimatu współpracy i uczenia się przez zabawę. Zarażałam aktywnością i pracowitością. Kładłam nacisk na wyjazdy integracyjne połączone ze szkoleniami. Wiedziałam bowiem, że takie działania wyzwolą kreatywność i odwagę do realizacji pomysłów, a ostatecznie zwiększą prawdopodobieństwo ich powodzenia. Radzę studentom zwłaszcza pierwszego roku, aby zdecydowali się na przygodę z organizacjami studenckimi lub kołami naukowymi. Dzięki „Liderowi” poznawałam własną osobę, kształtowałam osobowość, rozwijałam zainteresowania i identyfikowałam obszary, w których chciałam się jeszcze doskonalić. Dzięki tej świadomości uczestniczyłam w szkoleniach, które były

mi potrzebne. Dodatkowo miałam okazję poznać trenerów z Polski, Niemiec i Stanów Zjednoczonych. Natomiast pracując w Studenckim Forum BCC nawiązałam trwałe przyjaźnie

i miałam możliwość włączenia się w prace przygotowawcze do konferencji inaugurującej II edycję konkursu „Twoja wizja rozwoju przedsiębiorczości”.

Dzięki członkostwu w Kole Naukowym Rachunkowości Zarządczej „Controller” skupiłam się na wiedzy fachowej, przygotowując prezentacje merytoryczne, a także na zdolnościach analitycznych poprzez rozwiązywanie case study. Uczestniczyłam w warsztatach podatkowych organizowanych przez KPMG, a w ramach nawiązanej współpracy z kołem zostałam również zaproszona na prezentację ich raportu pt. „Wrocław – dlaczego warto?” połączoną z dyskusją z prezydentem miasta panem Rafałem Dutkiewiczem. Dzięki tej organizacji studenckiej lepiej poznałam zawód controllera i zdecydowałam się na wybór seminarium magisterskiego.

Seminarium oknem na świat

Jako studentka 6 semestru odbyłam wstępną rozmowę z prof. Andrzejem Kardaszem – miała ona na celu sprecyzowanie moich zainteresowań oraz ocenę osobowości. Seminarium magisterskie w Katedrze Controllingu nie polega tylko na cotygodniowych spotkaniach ukierunkowanych na przygotowanie do pisania pracy dyplomowej. Decyzja o współpracy z prof. Kardaszem wiąże się z zaangażowaniem w pracę katedry. Seminarzyści żyją jej wydarzeniami, przez co mają możliwość zdobywania nowych doświadczeń i poszerzania swoich horyzontów. Przystąpienie do seminarium magisterskiego prof. Kardasza ma jednak swoją cenę: obarczone jest dużym ryzykiem, gdyż

RADZĘ STUDENTOM ZWŁASZCZA PIERWSZEGO ROKU, ABY ZDECYDOWALI SIĘ NA PRZYGODĘ Z ORGANIZACJAMI STUDENCKIMI LUB KOŁAMI NAUKOWYMI

nie każdy student jest w stanie podołać temu wyzwaniu i stawianym wymaganiom. Jednak dla wytrwałych nagroda jest duża: ogromny rozwój osobowości i poznanie wielu problemów naukowych.

Moja przygoda na seminarium zaczęła się dość niepozornie. Polegała na poznaniu studentów z Fachhochschule w Mainz – stypendystów programu Socrates – oraz na wyjeździe wraz z nimi w maju 2005 r. do Legnickiej Strefy Ekonomicznej, aby spotkać się z przedstawicielem zarządu polkowickiego przedsiębiorstwa SITECH. Mieliliśmy możliwość obserwowania procesu produkcyjnego stelaży do siedzeń samochodowych, poznania charakteru pracy w dziale controllingu i porozmawiania o sposobach zarządzania kosztami. Przy okazji pobytu w Polkowicach odwiedziliśmy przedsiębiorstwo Hörman Serwis Polska, w którym gościła nas jedna z seminarzystek prof. Kardasza. Tam zapoznaliśmy się z profilem działalności firmy oraz zwiedziliśmy cały wydział utrzymania ruchu.

Kolejnym pomysłem prof. Kardasza było sprawdzenie swoich podopiecznych w warunkach niemieckich. Dzięki utrzymywanej od lat współpracy Katedry Controllingu z uczelniami niemieckimi otrzymaliśmy zaproszenie do wizyty na uniwersytetach oraz w przedsiębiorstwach w Moguncji, Bingen oraz Stuttgartcie. Nie była to zwykła, dziesięciodniowa wycieczka, ale ciężka praca. Uczestniczyliśmy w dyskusjach z profesorami, studentami i przedstawicielami świata biznesu. Wielkim wyzwaniem było dla mnie zdobycie wiedzy do przygotowywanej

w języku angielskim prezentacji pt. „Dolny Śląsk – raj dla inwestycji zagranicznych” oraz wygłoszenie jej w taki sposób, aby zrobić wrażenie m.in. na właścicielu przedsiębiorstwa ICONAG i przedstawicielce Ministerstwa Gospodarki i Transportu, Rolnictwa i Uprawy Winorośli Niemiec. Zainteresowanie tematem, zadawane pytania i robione notatki mogą świadczyć o tym, że potraktowano mnie jako eksperta w zakresie inwestycji. Równie wielkim przeżyciem było całonocne rozwiązywanie case study w siedzibie Zarządu Kolei Regionalnych oraz przygotowanie takich odpowiedzi, które zadowolilyby samego prezesa. Wydaje się, że zaskoczyliśmy go swoimi pomysłami, poprosił bowiem swoją asystentkę o zapamiętanie kilku rozwiązań. Nie da się ukryć, że dyskusje podczas obiadów i kolacji z osobistościami, które nas zapraszały, były prowadzone na wysokim poziomie merytorycznym.

Rektorowi University of Applied Science Mainz szczególnie podobało się nasze zaangażowanie w sprawy uczelni oraz świadomość wyboru dróg rozwoju intelektualnego. Największe jednak wrażenie zrobiliśmy na fundacji DAAD, która doceniając wkład w kształtowanie pozytywnych relacji polsko-niemieckich, przyznała nam stypendium i

postawiła nasze sprawozdanie jako wzór dla kolejnych wnioskodawców.

Sukcesy odniesione w Niemczech były wystarczającym argumentem dla prof. Kardasza, aby włączyć mnie do pracy nad kolejnym projektem. Zaangażowałam się w organizowanie konferencji międzynarodowej COEUR 2006. Kolejna edycja konferencji „Competence in EuroPreneurship” odbywała się bowiem we Wrocławiu. Zjednoczyłam zespół i dawałam mu impulsy do działania. Sama natomiast nawiązałam współpracę z podmiotami, które wsparły konferencję merytorycznie oraz finansowo, tj. z Ernst&Young oraz Open Finance. Część prac wykonywałam „na odległość”, gdyż podczas wakacji pracowałam w IBM Server Group w Dublinie. Dzięki dobrym relacjom z przełożonym nie miałam problemu z otrzymaniem urlopu i przyjazdem do Polski, aby uczestniczyć w najważniejszym dniu konferencji. Wtedy też stwierdziłam, że organizowanie konferencji będę mogła wykorzystać jako element mojej pracy magisterskiej. Bacznie więc obserwowałam porażki i sukcesy konferencji oraz porównywałam ją do konferencji, które współorganizowałam w ramach członkostwa w kołach i organizacjach studenckich.

Wszystkie powyższe wydarzenia, w wyniku których nawiązałam cenne kontakty i nauczyłam się wielu rzeczy,

sprawiły, że poczułam się prawdziwą Europejką. Zdecydowałam się na semestr studiów w Fachhochschule w Mainz. Dostałam zgodę, aby odbyć je jeszcze w 10. semestrze. Była to szansa, której nie mogłam zmarnować!

Włożyłam więc wiele energii w przygotowania do wyjazdu. W październiku, listopadzie i grudniu przede wszystkim pisałam pracę magisterską. Uczestniczyłam też w kolejnej konferencji wyjazdowej koła „Lider”, a na ferie zimowe wyjechałam na zasłużony wypoczynek do Kalifornii. Miesięczny pobyt w Stanach Zjednoczonych przygotował mnie fizycznie i psychicznie do studiowania w twardej, niemieckiej rzeczywistości.

Misja „Socrates/Erasmus”

Ostatnie cztery i pół miesiąca moich studiów spędziłam w Fachhochschule w Mainz w Niemczech. W tym czasie odżyły we mnie wspomnienia z cztero i półletniego okresu studiów. Na szczęście obca mi była gorączka poszukiwania pracy i stres, który towarzyszył studentom z mojego rocznika w Polsce. Poczułam, że zostało mi dane w prezencie „drugie życie studenckie” i postanowiłam przeżyć je jeszcze ciekawiej i w bardziej niezapomniany sposób. Wyjazd na studia w ramach programu Socrates/Erasmus był „biletem wstępu na przyspieszony kurs przygotowania zawodowego i rozwoju osobowości”. Na studiowanie za granicą patrzę dziś jak na szkołę życia, dzięki której udało

SUKCESY ODNIESIONE W NIEMCZACH
BYŁY WYSTARCZAJĄCYM
ARGUMENTEM DLA PROFESORA
KARDASZA, ABY WŁĄCZYĆ MNIE DO PRACY
NAD KOLEJNYM PROJEKTEM.

mi się zebrać cenne doświadczenia i przeżyć niezapomniane przygody, mające ogromny wpływ na moje dalsze losy. Wróciłam do Polski zmieniona, przede wszystkim intelektualnie. Zdecydowanie wzrósł poziom mojej pewności siebie i mojego poczucia szczęścia. Cóż tak istotnego wydarzyło się w Niemczech, że uchyliły się przede mną drzwi do sukcesu?

Otóż wielokrotnie spotykałam się z profesorami i studentami z różnych krajów. Miałam możliwość nawiązywać znajomości z ludźmi z Hiszpanii, Szwecji, Włoch, Grecji, Argentyny, Tajlandii, Węgier, Czech, Litwy, Holandii, Korei, Francji, Bułgarii, a nawet z Argentyny i Australii. Dzięki zorganizowanemu przez organizację studencką AStA spotkaniu integracyjnemu połączonemu z kolacją, grami i pięciogodzinnym rejsem nocą po Renie nawiązałam ze studentami trwałe więzi. Wspólnie wyjeżdżaliśmy na wycieczki do Heidelbergu, Wiesbaden, do zamków nad Renem, do Bonn i Frankfurtu.

Dzięki wspólnej zabawie łatwo nawiązywaliśmy i utrzymywaliśmy znajomości. A okazji było wiele. Organizacja AStA zorganizowała *pot luck dinner*, podczas którego próbowaliśmy naszych narodowych dań. Dzięki pysznemu bigosowi stałam się popularna. Moimi zdolnościami kulinarnymi wykazałam się również podczas *Sommerfest*. Wraz z koleżanką otrzymałyśmy *stand* i pozwolenie na sprzedaż bigosu. Sukces był impulsem do podjęcia kolejnej próby. Razem z kolegą z Hiszpanii zorganizowałyśmy w pubie imprezę pożegnalną pod hasłem „Polish-Spanish Summer Party”. Jak to ma miejsce w pracy grupowej wybraliśmy szefa i podzieliłiśmy obowiązki. Miałam prowadzić akcję marketingową, zrobić zakupy, przygotować pub i prowadzić bar. Zabawa okazała się bardzo opłacalna dla organizatorów i bardzo przyjemna dla niespodziewanie licznie przybyłych gości.

Podczas pobytu w Niemczech organizowaliśmy w naszych pokojach seanse filmowe, które były pretekstem do prowadzenia ciekawych dyskusji i szlifowania języków. Oprócz tego uczestniczyłam w warsztatach Café Lingua¹, podczas których miałam bezpośredni kontakt z *native speakerami*. Dzięki przyjemnej atmosferze przy kawie i słodyczkach zauważałam natychmiastowe postępy w nauce i od tego czasu płynnie posługuję się niemieckim oraz angielskim. Zmotywowało mnie to do uczestniczenia w „poważnych” wydarzeniach na uczelni, takich jak seminaria, konferencje i workshopy.

Dzięki nawiązanym już w Polsce kontaktom ze studentami niemieckimi oraz z kadrą dydaktyczną FH Mainz byłam zapraszana do udziału w interesujących wydarzeniach, które organizował lub współorganizował Instytut Zachowań Przedsiębiorczych. Między innymi podczas Internationale Woche na FH Mainz² zaproszono mnie do dyskusji z profesorami i przedstawicielami biznesu na temat uczenia kreatywności biznesowej na uniwersytetach europejskich. Dzięki aktywnemu uczestnictwu w tej debacie zostałam wyróżniona propozycją praktyki w instytucie. Pracowałam w nim nad projektem „COEUR – Business Creativity Module”, w którym uczestniczy też nasza uczelnia³. Z jednej strony obserwowałam podejście Niemców do pracy, a z drugiej pokazywałam, jak pewne zadania

można wykonać lepiej. Jako uczestnik, organizator i obserwator konferencji COEUR 2006 zostałam uznana za osobę kompetentną do zaprezentowania

istoty konferencji przed studentami niemieckimi, aby zachęcić ich do udziału w jej kolejnej edycji w Lizbonie⁴. W instytucie zdobyłam uznanie, czego dowodem są wystawione referencje oraz utrzymywany kontakt ze współpracownikami.

Praktyka ta wzmocniła mnie i stała się drogowskazem do kolejnego wyzwania. Udało mi się jednym listem elektronicznym przekonać właściciela niemieckiego przedsiębiorstwa KEMWEB.TV do współpracy. Zaskoczyło mnie zwłaszcza to, że natychmiast uzyskałam od niego odpowiedź. Czułam się przygotowana do podjęcia nowych zadań. Chciałam „pokazać klasę i zdolności”, a to powodowało, że każdego dnia starałam się być profesjonalistką, mimo że profil działalności był dla mnie nowy (produkcja spotów reklamowych). A jednak książka, którą dostałam w prezencie, oraz bardzo dobre referencje udowodniły, że spełniłam oczekiwania niemieckiego pracodawcy. Zaskoczyłam swoim przywiązaniem uwagi do szczegółów, profesjonalnym korzystaniem z komputera oraz tym, że byłam duszą zespołu.

Bardzo dobre oceny, trwałe znajomości, świetne rekomendacje i cały bagaż wspomnień oraz doświadczeń zdobyty podczas semestru studiów w Niemczech pchnęły mnie w kierunku kolejnych wyzwań. Wracając z Moguncji odniosłam wrażenie, że właśnie „wrzuciłam piąty bieg”. Aby nie tracić entuzjazmu, zdecydowałam się na ponowny wyjazd do Dublina, tym razem nie żeby pracować w wakacje, ale żeby awansować w IBM Ireland.

NA STUDIOWANIE ZA GRANICĄ PATRZĘ DZIŚ
JAK NA SZKOŁĘ ŻYCIA, DZIĘKI KTÓREJ
UDAŁO MI SIĘ ZEBRAĆ CENNE DOŚWIAD-
CZENIA I PRZEŻYĆ NIEZAPOMNIANE PRZYGODY,
MAJĄCE OGROMNY WPŁYW NA MOJE DALSZY LOSY

Rozwijanie skrzydeł w IBM Server Group w Irlandii IBM niczym przystanek Alaska

Pierwszy raz pojechałam do Irlandii w 2005 r. Przede wszystkim po to, aby nauczyć się języka angielskiego. Szkoła oraz rozmowy z rodziną, u której mieszkałam, miały wyraźny wpływ na poprawę moich umiejętności językowych. I jak to zazwyczaj w moim życiu było – zapragnęłam „czegoś więcej”. Postanowiłam trochę popracować. Podpisałam dwumiesięczny kontrakt na pracę w dziale reklamacji IBM Server Group w Dublinie. Byłam odpowiedzialna za identyfikację zwracanych produktów i ocenę jakości wybranych komponentów. Spodobał mi się charakter pracy oraz to, że zespół tworzyły osoby pochodzące z różnych krajów. Moja praca zyskała uznanie, bo zostałam zaproszona do współpracy podczas kolejnych wakacji. Propozycję oczywiście przyjął, gdyż praca w IBM sprawiała mi przyjemność oraz umożliwiała realizację marzeń. Ponadto w IBM mogłam wykorzystać umiejętności zdobyte w kole naukowym „Lider” jako trener nowych pracowników. Powierzone mi zadanie przekonało mnie o konieczności starania się o stałe zatrudnienie w firmie po ukończeniu studiów. Po powrocie z Moguncji, ale jeszcze przed obroną pracy magisterskiej na naszej uczelni, wróciłam (tak jak to sobie założyłam) do pracy w IBM w Irlandii. Jako zaufanemu pracownikowi powierzono mi nowy zakres obowiązków, w związku z czym miałam większy kontakt z przełożonym.

Bez problemów otrzymałam urlop niezbędny na obronę pracy magisterskiej, na którą moi współpracownicy i ja z niecierpliwością czekaliśmy. Niezwykle miłe było zapewnienie o trzymaniu kciuków przez samych szefów oraz wiele telefonów i maili z zapytaniem o wynik egzaminu. Obecnie, tym razem jako absolwentka Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, wracam do środowiska, które mnie oczekuje i daje szansę „na rozwinięcie skrzydeł”.

* * *

Z całą odpowiedzialnością opowiadałam się za hasłem „chcieć to móc”. Nie zgadzam się z tymi, którzy mają odwagę twierdzić, że życie w Polsce nie stwarza szansy rozwoju. Trzeba wiedzieć, czego się chce, opowiedzieć się za tym i konsekwentnie dążyć do wyznaczonego celu.

Członkostwo Polski w Unii Europejskiej i obecność w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego oraz potencjał naszej uczelni sprawiają, że w pełni możemy realizować nasze aspiracje. Na europejskim rynku pracy absolwenci uczelni zarówno niemieckich, brytyjskich, jak i polskich mają takie same szanse przekonywać do siebie przyszłych pracodaw-

ców. W IBM Ireland nie miałam krewnych ani znajomych. Tylko przygotowanie do życia sprawiło, że zostałam przyjęta i uznana w międzynarodowym zespole. Kto wie, czy nie zostanę wkrótce liderem w strukturze IBM Polska?

W szkole i na studiach odnosiłam sukcesy w nauce i byłam stawiana za przykład, jednak nigdy nie uczestniczyłam w tzw. wyścigu szczurów. Według mnie właśnie to stanowi podstawę mojego życiowego sukcesu. Stawiam sobie cele, a ich osiąganie daje radość, wzmacnia oraz motywuje do podejmowania kolejnych, coraz trudniejszych wyzwań. Poznając siebie stwierdziłam, że choć przyjazd do Wrocławia w 2002 r. był dla mnie wyzwaniem, to teraz świat się na nim nie kończy. Zdobyta we Wrocławiu wiedza i doświadczenie niewątpliwie stanowią podstawę mojego zawodowego sukcesu i pomagają mi pewniej patrzeć na moją przyszłość w Europie.

Iwona Szylkiewicz jest absolwentką Wydziału ZIF, rocznik 2006/2007.



Przedseminaryjny wyjazd do Polkowic

¹ Więcej patrz Szylkiewicz I., *Studenci z pasją*, „Nasza Akademia” 2006, nr 1 (31), s. 54–57.

² Więcej na ten temat: S. Müller, K. Kalpidis, *Cafélingual – Kommunikation zwischen Bedürfnis und Notwendig*, Jahrbuch 2007-2008, Fachhochschule Mainz, s. 88-89.

³ Więcej na ten temat: H. Bicknell, *International Week*, Jahrbuch 2007-2008, Fachhochschule Mainz, s. 26-27.

⁴ M. Eickhoff, S. Müller, *Ein Rohdiamant nimmt Form an: Das COEUR Business Creativity Module geht im Winter erstmals Online*, Jahrbuch 2007-2008, Fachhochschule Mainz, s. 38–39.

⁵ Zob. M. Żmudzin, *Stajemy się przedsiębiorcami we wspólnej Europie*, „Nasza Akademia” 2007, nr 4, s. 74-77.

Wyprawa życzliwości

Maciek Olbert

Dwadzieścia siedem tysięcy kilometrów. Siedemdziesiąt dwa dni. Dwójka przyjaciół, studentów stosunków międzynarodowych na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu. Oto przepis na udane wakacje, czyli kilka słów o wyprawie życzliwości.

28 czerwca 2008 r. z wrocławskiego dworca PKP rozpoczęliśmy naszą podróż. Pożegnanie było bardzo wzruszające. Peron wypełnił się naszymi przyjaciółmi, przedstawicielami Urzędu Miejskiego Wrocławia i Uniwersytetu Ekonomicznego, a także nieznajomymi, z którymi wypiliśmy szampana, wznosząc toast za udaną podróż.

Najważniejsze, że życzliwość nie pojawiła się tylko

w nazwie wyprawy, ale i wszędzie tam,

gdzie byliśmy my i nasza maskotka

talizman: krasnal Życzliwek. Ludzie

cieszyli się z rozpowszechniania

idei „bycia życzliwym” każdego

dnia i w każdym miejscu. Na

noclegi podczas całej pod-

róży wydaliśmy jedynie 220

zł, wszystko za sprawą

ludzkiej gościnności. Przy

okazji chciałbym Państwu

polecić serwisy internetowe, dzięki którym nasza

podróż może być na

prawdę „za jeden uśmiech”

(www.hospitalityclub.org,

www.couchsurfing.com). Pod-

czas takich noclegów możemy

poznać kraj od zupełnie innej

strony, poznać życie tradycyjnej ro-

dziny. My mieszkaliśmy m.in. w domu syna

mongolskiego polityka, w hippisowskiej komunie,

w apartamencie w najbogatszej dzielnicy Seulu, w sali ka-

techetycznej klasztoru i dziesiątki razy w studenckich

mieszkaniach. Wielokrotnie nie byliśmy jedynymi gośćmi

z HC lub CS, co pozwalało na kontakty z Amerykanami,



Francuzami, Meksykanami czy Australijczykami. Tacy ludzie stanowią często niezastąpioną bazę informacji i rad, z których często korzystaliśmy. Niedaleko Irkucka,

w miejscowości Talcy, byliśmy na koncercie

polskiego zespołu, grającego polską mu-

zykę dawną. Było to niesamowite

uczucie – słuchać na żywo śpiewu

w ojczystym języku ponad

6000 km od domu.

Założeniem wyprawy było

dotarcie do Chin, a przede

wszystkim do Pekinu, w

czasie trwania igrzysk olim-

pijskich. Musieliśmy jed-

nak zmienić trasę i Chiny

zamieniliśmy na Koreę

Południową, kraj zdecydo-

wanie rzadziej odwiedzany

przez turystów. Główne po-

wody? Trudności z otrzyma-

niem wizy i ogrom turystów

podczas olimpiady – to sprawiło, że

postawiliśmy na Seul, Busan, Kjongdzu

i Sokczo, bo właśnie te miasta odwiedzi-

liśmy w Korei Płd. Do Korei doflynęliśmy pro-

mem z Władywostoku (700 zł w dwie strony).

Jednym z najciekawszych punktów dnia było zawsze,

oprócz zwiedzania zabytków, jedzenie(!) – niemal w

każdym miejscu inne, w końcu chcieliśmy spróbować

wszystkiego! Ciekawe kulinarne „smaczki” pojawiły się tuż

po przekroczeniu kolejną transsyberyjską Uralu. Na pero-

nach podczas postojów, trwających od dziesięciu minut

do pół godziny – kilka razy na dzień – mogliśmy kupić od

„babuszek” przeróżne smakołyki, takie jak: pirożki (coś w

rodzaju naszych pączków, ale z mięsem, kapustą lub ziem-

niakami), bliny (naleśniki, najczęściej z twarogiem), goto-

wane raki, cedrowe szyszki w czekoladzie, wareniki

(pierogi). Jest to niesłychanie wygodne, ponieważ nie

trzeba brać ze sobą wielkiej liczby konserw i zupek instant,

skoro za rozsądną sumę podczas dłuższego postoju można

kupić posiłek. Nad Bajkałem grzechem jest nie spróbować

fantastycznych szaszłyków, a przede wszystkim wędzo-

Trasa obejmowała duże miasta, takie jak: Wrocław, Lwów, Kijów, Moskwa, Niżny Nowgorod, Jekatynburg, Nowosybirsk, Irkuck, Ułan-Ude, Czita, Władywostok, Sokczo, Seul, Pusan, Kjongdzu, UłanBator, Kara-Korum, Moskwa, Petersburg, Wilno, Warszawa, Wrocław. Jechał z nami dość nietypowy uczestnik. 80-centymetrowy krasnal Życzliwek, подарowany przez Biuro Promocji Miasta. Krasnale uwielbiają podróżować, a szczególnie, kiedy mają misję, a taką jest niewątpliwie bycie ambasadorem życzliwości na świecie. Patronat honorowy nad wyprawą objął Marek Kamiński, wybitny polski podróżnik, prof. Bogusław Fiedor, rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, oraz Urząd Miejski Wrocławia. Dokładną relację z wyprawy można przeczytać na stronie: www.wyprawazyczliwosci.pl.



nego omuła. Władywostok to wielki port, jednak częściej od ryb dane nam było jeść... chińszczyznę (ponieważ była tańsza). Korea Południowa, pomimo zjedzonych tam dzieśiątek tradycyjnych dań, kojarzy mi się szczególnie z kim-czi (marynowana kapusta, ostro-kwaśna) popijany jinnro (tradycyjny koreański napój alkoholowy), gotowanymi larwami sprzedawanymi na ulicy i sushi dostępnym w każdym hipermarkecie za śmiesznie małe kwoty. Mongolia – tu dość łatwo określić kuchnię, bo ta oparta jest głównie na baraninie przygotowywanej na milion różnych sposobów. Na pewno niezapomnianym przeżyciem było zjedzenie suszonego, siedmioletniego mięsa, wypicie kilku kubków wielbłądziejego mleka i kumysu (napój alkoholowy na bazie mleka). Najbardziej zdziwiły nas mongolskie herbaty (Mon-



golian tea – mleko z ryżem, osolone, z dodatkiem masła, oraz dumping tea – osolona woda z tłuszczem).

Często po powrocie słyszałem od znajomych pytanie: jak tam jest?

W Rosji? Bezkres Bajkału, piękne lasy Syberii, zadbane centra wielkich miast, urok małych wiosek, szczególnie tych zapomnianych, gdzieś na uboczu. Sami Rosjanie mówią – kto piękna nie widział, ten w Rosji nie był. Oczywiście to samo możemy powiedzieć o prawie każdym innym kraju, ale część prawdy z pewnością w tym jest – wystarczy spojrzeć na samą Moskwę czy na Petersburg, na złote kopuły prawosławnych cerkwi, na szerokie rzeki i mosty zawieszane nad nimi. Ludzie odnoszą się do Polaków bardzo sympatycznie, nie spotkaliśmy się z żadnymi zaczepkami czy krytyką. Zawsze byliśmy „braćmi Słowianami”, najczęściej padały pytania dotyczące zarobków i możliwości podjęcia pracy czy studiów w Polsce. Dowodem na pozytywne nastawienie Rosjan do Polaków był m.in. pierwszy toast – za przyjaźń między narodami. O rosyjskich toastach można by napisać całą książkę – jest to naprawdę piękna tradycja.

W Korei Południowej? Nowoczesność – to pierwsze skojarzenie. Nie byłem jeszcze w kraju tak przyjaznym człowiekowi, także niepełnosprawnemu; kraju zupełnie pozbawionym barier architektonicznych. Tu autobusy komunikacji miejskiej mkną między przystankami ponad 100 km/h, sieć metra pozwala na szybkie dotarcie do każdego zakątka miasta, taksówki są tanie (1 dol./km, brak opłaty za trzaśnięcie drzwiami). Kawiarenki internetowe zachwycają: ceną, jakością Internetu i komputerów oraz wystrojem. Koreańczycy są niezwykle życzliwi. Są to ludzie uczciwi, otwarci, chętnie pomagają obcym (często sami oferowali nam swoją pomoc, np. w oprowadzaniu po mieście), no i... kochają robić zdjęcia. Co chwilę ktoś z najnowszym modelem lustrzanki biegł w naszą stronę, aby sfotografować



wać się z nami. Byliśmy zdziwieni, jak łatwo można było „złapać stopa” – najdłużej czekaliśmy półtorej minuty, najczęściej zatrzymywał się pierwszy lub drugi samochód. **Określenie, które najlepiej opisuje Mongolię**, to pustka. Kraj trzykrotnie większy od Polski zamieszkuje 2,5 mln ludzi (sic!). Mongolia jest najrzadziej zaludnionym państwem na świecie. Trudno napotkać tam drogi asfaltowe, ale to dodaje temu krajowi uroku. Tak jak białe namioty – jurty, miejsce zamieszkania 70% Mongołów. Wrażenie robią również zwierzęta na stepie: wielbłądy, konie Prze-walskiego, jaszczurki, skorpiony, a także sama słynna Wyżyna Gobi. Co ciekawe, w Mongolii możemy kupić mnóstwo polskich produktów, od sałatek, przez wafelki i czekolady, po soki marchwiowe. Są one dostępne prawie w każdym sklepie spożywczym, inna sprawa, że często są przeterminowane.

Co warto przywieźć z tych krajów? Z Rosji – matrioski, militaria, porcelanę. Z Korei – ubrania, elektronikę (jest o wiele tańsza niż w Polsce), jedwabne kimona. Z Mongolii – płyty z muzyką, kaszmirową odzież, skórzane portfele. Z każdego kraju wspomnienia i dziesiątki fotografii – bo do nich się wraca najchętniej.

Wyprawa Życzliwości została zawieszona 6 września, bo wtedy wróciliśmy do kraju. Kolejna już w najbliższe wakacje. Wiemy, że warto spełniać marzenia. Podejmując wyzwania, stajemy się silniejsi, mądrzejsi i zdobywamy niezwykle cenne doświadczenia. To dla nas szczególnie ważne. Życzymy też sobie i innym podróżnikom, aby spotykali na swojej drodze życia tylko życzliwych ludzi. Bo tak naprawdę... podróżować, to żyć.

Już wkrótce zdjęcia z wyprawy znajdą się na wystawie w budynku Z na terenie Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.



Z COEUR-em w sercu Burgundii

Marta Wojcierowska, studentka IV roku

W dniach 8-12 września 2008 r. odbyła się piąta już konferencja „Competence in EuroPreneurship” COEUR 2008, tym razem w sercu Burgundii. W konferencji brali udział studenci, z sześciu europejskich uczelni: Czech – Vysoka Skola Financni a Spravni z Pragi, Francji – Burgundy School of Business Dijon, Niemiec – University of Applied Sciences Mainz, Szkocji – The Robert Gordon University Aberdeen, Portugalii – Instituto Superior de Ciencias do Trabalho e da Empresa ISCTE Lizbon oraz z Polski – Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. Są to uczelnie, które razem realizują europejski projekt Business Creativity Module – Competence in EuroPreneurship (<http://www.coeur-module.eu>).

Uczelnię naszą reprezentowali seminarzyści Katedry Controllingu w osobach: Aleksandra Drabarek, Anna Gajewska, Magdalena Motylska, Marta Wojcierowska, Mateusz Haber i Adrian Mariański. W tak dalekiej podróży nie byliśmy osamotnieni, mieliśmy wsparcie ze strony prof. Andrzeja Kardasza i dr. Tomasza Dyczkowskiego.

Więcej nt. biznesowej kreatywności studentów i zdobytych przez nich doświadczeniach napiszemy w następnym numerze pisma.



Konferencje

Marcin Wierzbiński

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA „METODY IŁOŚCIOWE W RACHUNKOWOŚCI I FINANSACH”

Wrocław, 29-30 maja 2008 r.

W 2006 r. nasza uczelnia nawiązała współpracę z Ukraińskim Państwowym Uniwersytetem Finansów i Handlu Międzynarodowego w Kijowie. Jej zakres jest wielopłaszczyznowy i obejmuje różne sfery życia naukowego oraz dydaktycznego, m.in. corocznie są organizowane konferencje naukowe, jak również odbywa się wymiana studentów i wykładowców. Ze strony wrocławskiego Uniwersytetu Ekonomicznego za organizację konferencji odpowiada Katedra Rachunku Kosztów i Rachunkowości Zarządczej. Zakres tematyczny konferencji obejmował m.in. metody ilościowe w rachunkowości, w zarządzaniu finansami przedsiębiorstw, w zarządzaniu ryzykiem, wycenę przedsiębiorstw, rynki i instrumenty finansowe. Konferencja odbywała się w języku angielskim. Referaty wygłosili m.in.:

- prof. Ruslan Motoryn: *Measures of flows and stocks in financial accounts of government*,
- mgr Nataliya Shmorgun: *Short – term financing in Ukraine*,
- dr Tetyana Slozko: *Cost estimation problems of objects*,
- dr Olga Sharapa: *The quantitative analysis of small business in Ukraine and the experience of the adjoining states*,
- mgr Victotia Taran: *Index as instrument for valuation of condition and developing of stock market* z Ukraińskiego Państwowego Uniwersytetu Finansów i Handlu Międzynarodowego w Kijowie.

Referentami z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu byli:

- prof. Mirosława Kwiecień: *Behavioral Accounting*,
- dr Piotr Bednarek: *Fairness and independence of project auditors financed by structural funds*,
- dr Magdalena Chmielowiec-Lewczuk: *Strategic cost management in insurance company*,
- dr Bartłomiej Nita: *Non-financial performance measurement in the context of management accounting. Review of the past and current state-of-the-art*,
- dr Marta Nowak: *Human resources costs variability analysis*,
- dr Maria Nieplowicz i Rudolf Tlolk (Klinikum des

Landkreises Löbau-Zittau): *Health care unit's costs due to choice of anesthesia*.

Konferencję zakończył uroczysty bankiet, podczas którego wymieniano opinie i dyskutowano na temat wygłoszonych tez. Następnego dnia goście z Ukrainy poznali najpiękniejsze zakątki Wrocławia oraz jego historię.

Współpraca pomiędzy Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu i Ukraińskim Państwowym Uniwersytetem Finansów i Handlu Międzynarodowego w Kijowie będzie kontynuowana w 2009 r.; zaplanowano m.in. kolejną międzynarodową konferencję, która tym razem odbędzie się w Odessie, w maju, a także wymianę studentów.

Dr Marcin Wierzbiński jest koordynatorem ds. współpracy Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu i Ukraińskiego Państwowego Uniwersytetu Finansów i Handlu Międzynarodowego w Kijowie.

INTERNATIONAL CONFERENCE „ECONOMIC TRANSFORMATION OF CENTRAL AND EASTERN EUROPEAN COUNTRIES”

Vilnius, Lithuania, September 19-20, 2008

16 maja br. gościliśmy na naszej uczelni przedstawicieli Wydziału Ekonomii Uniwersytetu w Wilnie – prof. Birut Galinien, dziekana Wydziału Ekonomii, prof. Vaclovasa Lakisa, kierownika Katedry Rachunkowości i Audytu, oraz prof. Povilasa Gylysa, kierownika Katedry Teorii Ekonomii. Celem spotkania było podjęcie działań związanych z poszerzeniem zakresu współpracy między naszymi uczelniami. Efektem zaangażowania pracowników Uniwersytetu Wileńskiego i wrocławskiego Uniwersytetu Ekonomicznego była mię-





dzynarodowa konferencja, którą zorganizowano w Wilnie. We wrześniu 2008 r. blisko 30-osobowa grupa wrocławskich naukowców prezentowała swoje dokonania na konferencji pt. „Economic Transformation of Central and Eastern European Countries”.

Wśród uczestników konferencji byli przedstawiciele katedr Wydziału Nauk Ekonomicznych, Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów oraz Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki. Możliwość wystąpień przed międzynarodową reprezentacją mieli zarówno doświadczeni naukowcy, jak i młodzi uczestnicy konferencji – doktorzy i doktoranci z naszej uczelni. Spektrum tematyczne prezentowanych referatów było zróżnicowane. Wykład wstępny pt. *Consequences of Some Employment Related Policies for National Wealth of a Transition Economy* przedstawił prof. Lech Kurowski. Uczestnicy konferencji przysłuchiwali się wystąpieniom prezentowanym w 5 sesjach tematycznych. W sesji I pt. „Pojęciowe problemy transformacji w krajach Europy Centralnej i Wschodniej” (*Conceptual Transformation Problems in Central and Eastern European Countries*) efekty swojej pracy przedstawili: prof. Maria Piotrowska, prof. Marian Noga, dr Małgorzata Hałas, dr Rafał Jakubowski, dr Paweł Kuśmierczyk, dr Jerzy Stelmach, i mgr Radosław Kurach. II sesja pt. „Globalizacja i ekonomiczne problemy rozwoju w krajach Europy Centralnej i Wschodniej” (*Globalization and Economic Development Problems in Central and Eastern European Countries*) pozwoliła zaprezentować opinię dotyczącą ubezpieczeń na rynku polskim w związku z trendami globalizacyjnymi. Uczestnikami sesji były m.in. dr Ilona Kwiecień i dr Ewa Poprawska, dr Grażyna Koźniewska, dr Magdalena Stawicka, dr Iwona Ładysz, Anna Jędrzychowska i mgr Małgorzata Świątek.

III sesja, zatytułowana „Transformacja w zarządzaniu” (*Transformation of Management*), pozwoliła przedstawić głos w sprawie prof. Bogusławowi Fiedorowi, dr. Bartłomiejowi Nicie, dr. Piotrowi Bednarkowi, dr. Pawłowi Kuśmierczakowi, dr. Marii Nowak, dr. Edycie Tabaszew-

skiej, dr. Mai Prudzienicy i dr. Dariuszowi Wawrzyniakowi. IV sesja nosiła tytuł „Polityka ekonomiczna i społeczna w krajach Europy Centralnej i Wschodniej” (*Economic and Social Policy in Central and Eastern European Countries*). Wśród prelegentów byli: prof. Andrzej Graczyk, dr Tomasz Słowski, dr inż. Alicja Pultowicz i dr Marta Broda. W sesji V pt. „Finanse publiczne i prywatne” (*Private and Public Finance*) uczestniczyli dr Dariusz Garczyński, dr Ewa Kania, dr Zofia Łekawa, dr Patrycja Kowalczyk, dr Karolina Daszyńska-Żygadło, dr Zbigniew Mogiła, mgr Katarzyna Kostyk-Siekierska i dr Joanna Koczar.

Możliwość konfrontacji opinii z przedstawicielami państw, które dopiero kilkanaście lat uczestniczą w gospodarce rynkowej i porównanie ich z opiniami wieloletnich jej uczestników (przedstawicieli Hiszpanii, Stanów Zjednoczonych Ameryki) dały możliwość szerokich dyskusji i porównawczych analiz.

Organizatorzy konferencji po całonocnych obradach zaproponowali uczestnikom turystyczne atrakcje. Po pięknym zabytkowym Wilnie oprowadzała uczestników litewska przewodniczka, w języku polskim opowiadając o historii Litwy i Wilna, pokazując poloniki, ale też z wielkim patriotyzmem podkreślając litewskość tych ziem. Za panowania książąt litewskich: Giedymina, Olgierda i Witolda, Litwa wyrosła na potężny, bogaty kraj, którego ziemie rozciągały się od Morza Bałtyckiego po Morze Czarne. Wilno jest niesłychanie ważne dla Litwinów: tu kształtowała się ich państwowość.

Miasto to dla Litwina ma takie znaczenie, jak dla Polaka Gniezno lub Kraków. O świetności grodu nad Wilią (Neris) i Wilenką (Vilnia) świadczy kilkadziesiąt zabytkowych, przeważnie barokowych kościołów, wspaniałe magnackie rezydencje i mieszczańskie kamieniczki. Nasza wycieczka po Wilnie rozpoczęła się od zwiedzania okolicy katedry św. Stanisława i pomnika księcia Giedymina, twórcy Wielkiego Księstwa Litewskiego, który przeniósł stolicę z Trok do Wilna i wznosił tu drewniany zamek na Górze Zamkowej. Wędrowaliśmy po uliczkach, po których stąpali Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki, bracia Śniadeccy, Ignacy Kraszewski, Wojciech Bogusławski, Stanisław Moniuszko i Czesław Miłosz. Byliśmy na Rossie, cmentarzu będącym skarbnicą pamiątek polskich w Wilnie, z Mauzoleum Marszałka, grobami z nazwiskami twórców polskiej kultury. Zwiedzaliśmy także w Trokach wspaniałe zrekonstruowany zamek wielkich książąt litewskich położony na jeziornej wyspie.

Konferencja programowo, warsztatowo i logistycznie była dopracowana z detalami. Bardzo dziękujemy naszym gospodarzom z Uniwersytetu Wileńskiego za twórcze dyskusje, serdeczną opiekę, za zaangażowanie, przygotowanie atrakcyjnych wycieczek, dzięki którym mogliśmy poznać litewską sztukę i architekturę.

Organizację kolejnej konferencji powierzono prof. Marii



Piotrowskiej. W przyszłym roku, w drugiej połowie września będziemy gościć naukowców z Uniwersytetu w Wilnie na konferencji „The Global Challenges and the European Union Policies – Consequences for the New Member States”.

Podróż do Wilna zmusza do refleksji. Pokazuje meandry polskich dziejów, polską kulturę na Wschodzie, z której dzisiaj czerpią nasi bracia Litwini, co wciąż niepotrzebnie budzi nasze pretensje i żale. Kulturowe bogactwo tego miasta jest następstwem naturalnych procesów dziejowych. Dzisiaj, będąc we wspólnocie państw europejskich, powinniśmy się cieszyć z dorobku poprzednich pokoleń, wybitnych postaci, które tak jak Litwini przywykliśmy uważać za rodaków.

W trakcie pobytu na konferencji poprosiliśmy prof. Povilasa Gylysa o rozmowę.

***Povilas Gylys** litewski ekonomista i polityk, minister spraw zagranicznych w latach 1992-1996, profesor, doktor habilitowany nauk ekonomicznych, kieruje Katedrą Ekonomii Teoretycznej na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Wileńskiego. W latach 1992-2000 przez dwie kadencje sprawował mandat posła na Sejm.*

Jak społeczeństwo litewskie odnosi się do zmian związanych z wejściem ich kraju do Unii Europejskiej?

Until now we've had a very strong pro-European attitude. Our Euro-skeptics are not well organized. I think that those people who are Euro realists understand that joining "a family" can sometimes be difficult and although the attitude towards the European Union is a bit different now than at the beginning of our membership, we are still very positive. Perhaps nowadays we have more anti-American sentiments than European which is connected with the war in Iraq.

Domyślam się, że studenci litewscy masowo korzystają z możliwości wyjazdu na uczelnie zagraniczne?

I don't know the percentage but I think it is on the increase. I'll say something surprising. Although going abroad to study is good for an individual I don't agree it is equally good for the nation. The level of education on state universities in Lithuania is quite high. In the meantime when young people go abroad they get married there and their spouse, if he or she is not Lithuanian, doesn't want to come to live here. However, there are also very positive

situations when young scientists having Lithuanian roots but living abroad keep their close contacts with their motherland. I personally know such a case of a Lithuanian who lives in Switzerland. We exchange our views concerning science. I think we get to know a lot of interesting information from each other. He is very interested in political and economic processes going on in our country.

Mówiąc o gospodarce. Jakiej jej dziedziny rozwijają się na Litwie najszybciej?

I would like to say that unfortunately the newest technologies do not develop as fast as we would like. Textile, chemistry – these are branches which in Lithuania traditionally develop the fastest. We also have small but very good firms which work in the field of genetics. Being a small state Lithuania has to cooperate with some countries, mainly: Sweden, Denmark and Germany.

A przed jakimi głównymi problemami ekonomicznymi stoi obecnie Litwa?

We need stability of our currency. We have very small budget. Public sector generates low percentage of Gross National Product. Lithuanian decision makers sometimes don't understand how to cure all the problems that we face. In my opinion public sector will be an obstacle for the further development of private sector because they must complement each other. They need each other. Private enterprises need public schools and universities. On the other hand universities need material goods: paper, computers and so on. If the balance is broken insecurity appears which is the main problem. But public sector in Lithuania is on stagnation, teachers, officials are very low paid. As a result well educated people don't want to take up these professions.

Zdjęcia z konferencji zamieściliśmy także na okładce pisma





Dariusz Wawrzyniak

KONFERENCJA NAUKOWA „WROFIN2008 BANKOWOŚĆ DETALICZNA – IDEE, MODELE, PROCESY”

Wrocław, 16-17 października 2008 r.



„WROfin2008 Bankowość detaliczna – idee, modele, procesy” – pod taką nazwą odbyła się w dniach 16 i 17 października we Wrocławiu konferencja poświęcona współczesnym problemom bankowości detalicznej w Polsce. Konferencja została zorganizowana z inicjatywy prof. zw. dra hab. Andrzeja Gospodarowicza przez Bank Zachodni WBK SA, IBM Polska oraz Katedrę Bankowości Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Dwudniowe spotkanie cieszyło się z bardzo dużym zainteresowaniem, wzięło w nim bowiem udział prawie 150 osób reprezentujących największe polskie banki, firmy zajmujące się wdrożeniami systemów informatycznych w instytucjach finansowych oraz środowiska akademickie.

Tematyka konferencji obejmowała najciekawsze problemy dzisiejszej bankowości detalicznej w Polsce, a zwłaszcza:

- analizy bieżącej sytuacji sektora bankowości detalicznej,
- tendencje w bankowości detalicznej oraz rozwój oferty produktowej,
- modele biznesowe i organizacyjne działalności bankowej,
- działalność kredytową – trendy, zmiany, nowości,
- rozwiązania informatyczne wspierające działalność banku detalicznego.

Oczywiście zarówno dyskusje plenarne, jak i kuluarowe nie ograniczały się jedynie do wymienionych powyżej zagadnień.

Konferencję otworzył JM Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor. W słowie wstępnym podkreślił szczególną wagę problematyki bankowości detalicznej w kontekście bieżącej sytuacji na rynkach finansowych – wątek ten był oczywiście w naturalny sposób kontynuowany przez większość prelegentów. Następnie głos zabrał jeden z gości honorowych konferencji – prezes Związku Banków Polskich Krzysztof Pietraszkiewicz. Tematem jego wystąpienia były bariery rozwoju bankowości detalicznej. W charakterystyczny dla siebie, niezwykle ciekawy sposób przedstawił najnowszą historię krajowego rynku bankowości detalicznej, jego stan obecny oraz perspektywy rozwoju. Wiele miejsca poświęcił także tytułowemu barierom, wskazując między innymi na ograniczenia cywilizacyjne, kulturowe, makroekonomiczne, gospodarcze, prawne, technologiczne, infrastrukturalne, reputacyjne oraz marketingowe. Kontynuacją wystąpienie prezesa Krzysztofa Pietraszkiewicza był panel dyskusyjny z udziałem prezesa Banku Zachodniego WBK SA Mateusza Morawieckiego oraz prezesa ING Banku Śląskiego SA Brunona Bartkiewicza. Dyskusja prowadzona przez prezesa Krzysztofa Pietraszkiewicza koncentrowała się wokół bieżącej sytuacji banków działających w naszym kraju oraz roli Związku Banków Polskich w dynamizowaniu procesów rozwoju rynku bankowości detalicznej. Podkreślona została bardzo dobra jakość oferty produktowej polskich banków oraz stale niewielki – w porównaniu z krajami europejskimi – udział naszego społeczeństwa w rynku produktów i usług bankowych. Zakończeniem pierwszej sesji konferencji było wystąpienie prof. zw. dr hab. Małgorzaty Zaleskiej – prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W wystąpieniu zatytułowanym „Uwarunkowania rozwoju produktów depozytowych w Polsce w aspekcie działalności BFG” autorka przedstawiła główne tendencje na rynku oszczędności detalicznych w Polsce oraz wyniki badań sondażowych dotyczących korzystania z produktów bankowych, znajomości problematyki bezpieczeństwa depozytów oraz świadomości roli, jaką spełnia Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Prezes Małgorzata Zaleska mówiła także o przesłankach zintegrowanego systemu gwarantowania depozytów i rekompensat w ramach Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Sesję drugą otworzył jej moderator Dariusz Śliwowski – dyrektor i lider sektora finansowego IBM Polska, a wypełnili ją bardzo ciekawymi i aktualnymi wystąpieniami przedstawicieli najważniejszych instytucji polskiego systemu bankowego. Adam Tochmański – dyrektor Departamentu Systemu Płatniczego Narodowego Banku Polskiego – przedstawił prezentację opisującą jednolity obszar płatności w euro – SEPA. Krzysztof Broda – zastępca dyrektora Pionu Nadzoru Bankowego Komisji Nadzoru Finansowego – wygłosił referat zatytułowany „Sytuacja sektora banko-

wego w I półroczu 2008”. Remigiusz Kaszubski – dyrektor Związku Banków Polskich – przedstawił zaś prezentację zatytułowaną „Tendencje i perspektywy rozwoju bankowości detalicznej”. Wszystkie te wystąpienia koncentrowały się wokół problematyki najbliższych perspektyw polskiego sektora bankowego zarówno w kontekście



Profesor Wojciech Grzegorzczak

bieżącej sytuacji na rynkach finansowych, naszego wejścia do strefy euro, jak i w kontekście konieczności zmian w świadomości ekonomicznej społeczeństwa.

Sesję popołudniową pierwszego dnia konferencji rozpoczęła słowem wstępnym Dorota Poniatowska-Mańczak – dyrektor Banku Zachodniego WBK SA, a jako pierwszy wystąpił w tej sesji Maciej Reluga – główny ekonomista Banku Zachodniego WBK SA. W swoim interesującym i jednocześnie ubarwionym humorystycznymi akcentami wystąpieniu przedstawił wpływ sytuacji na rynkach światowych na gospodarkę i sektor bankowy w Polsce. Wielość danych liczbowych profesjonalnie interpretowanych przez prelegenta wyjątkowo zainteresowała konferencyjną publiczność. Nie mniej interesujące były kolejne wystąpienia. Dr Krzysztof Markowski – prezes Biura Informacji Kredytowej – przybliżył zakres funkcjonowania reprezentowanej przez siebie instytucji oraz przedstawił także szerszy kontekst problematyki wykorzystywania zewnętrznych baz danych w procesie oceny zdolności kredytowej klienta detalicznego. Prof. dr hab. Józef Myrczek – prezes Banku Spółdzielczego w Katowicach – w swym wystąpieniu omówił natomiast problemy funkcjonowania banków spółdzielczych na rynku detalicznych usług finansowych. Prezentowane przez prelegenta informacje były śledzone z wielką uwagą przez konferencyjną publiczność, jako że profesjonalnie przedstawione prezentacje dotyczące bieżących problemów bankowości spółdzielczej w Polsce nie są częstym zjawiskiem podczas konferencji bankowych. Ostatnim prelegentem pierwszego dnia był Piotr Darwaj (AS Country Leader Poland, IBM Global Business Services). Wystąpieniem zatytułowanym „Event driven marketing campaign solutions”, w interesujący sposób przedsta-

wiającym nowe metody marketingu produktów bankowych, zakończył obrady pierwszego dnia. Niecałe dwie godziny później uczestnicy konferencji spotkali się ponownie, tym razem w mniej formalnych okolicznościach – na uroczystej kolacji zorganizowanej w Piwnicy Świdnickiej.

Drugiego dnia obrady rozpoczęły się jednak punktualnie i przy porównywalnej do poprzedniego dnia wysokiej frekwencji. Jako pierwszy wystąpił dr Szymon Mercik z Banku Zachodniego WBK SA. Przedstawił on prezentację zatytułowaną „Zarządzanie ryzykiem i CRM – zintegrowane podejście do klienta”. Mimo relatywnie wczesnej pory wzbudziła ona żywą reakcję słuchaczy. Prof. dr hab. Wojciech Grzegorzczak z Uniwersytetu Łódzkiego przedstawił prezentację zatytułowaną „Proces działań marketingowych banku i jego efektywność”, wskazując na możliwości analizy i oceny marketingu bankowego. Prof. dr hab. Janina Harasim z Akademii Ekonomicznej w Katowicach przybliżyła zagadnienia związane z zastosowaniami umów franchizowych w bankowości w ramach referatu „Rola franchisingu w systemach dystrybucji detalicznych usług bankowych”. Znakomitym podsumowaniem pierwszej części obrad drugiego dnia konferencji było natomiast wystąpienie prof. dra hab. Stanisława Flejterskiego z Uniwersytetu Szczecińskiego zatytułowane „Próba oceny bankowości detalicznej w Polsce – główne dylematy i wyzwania”.

Ostatnią odsłonę konferencji rozpoczął prof. dr hab. Witold Chmielarz z Uniwersytetu Warszawskiego prezentacją „Metody oceny elektronicznych usług bankowych dla klientów indywidualnych w Polsce”. Prelegent przedstawił najnowsze wyniki swoich ciekawych badań, porównując jednocześnie różne metody badawcze, co szczególnie zainteresowało przedstawicieli praktyki bankowej. Granice nowoczesności bankowych systemów informatycznych przybliżył natomiast Bogdan Pilawski z Banku Zachod-



niego WBK SA, koncentrując się na zagadnieniach związanych z *Cloud Computing*. Praktyczne problemy implementacji zastosowań informatyki w bankowości zaprezentował Michał Mazur z Signity SA w referacie „Integracja sfery biznesowej i technicznej poprzez zastosowanie

zaawansowanych narzędzi do modelowania procesów”. Wojciech Sass – Partner and Managing Director BCG – przedstawił natomiast swoje rozważania dotyczące bieżącej sytuacji na rynkach finansowych, prezentując wystąpienie zatytułowane „Jak zachować się w obliczu kryzysu płynności”. Ostatnim aktem konferencji był referat dr Beaty Świeckiej z Uniwersytetu Szczecińskiego zatytułowany „Nadmierne zadłużenie i niewypłacalność gospodarstw domowych w Polsce”. Pomimo nadchodzących z hallu kuszących zapachów ostatniego konferencyjnego lunchu dyskusja nad referatem trwała bardzo długo.

Obrady zakończył prowadzący ich ostatnią odsłonę prof. zw. dr hab. Andrzej Gospodarowicz, wskazując na niezwykle istotny aspekt konferencji, którym była nieczęsta w dzisiejszej konferencyjnej rzeczywistości konfrontacja (w pozytywnym tego słowa znaczeniu) opinii i koncepcji praktyki bankowej z wynikami badań środowisk akademickich. Prorektor ds. nauki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu podziękował wszystkim prelegentom za niezwykle interesujące wystąpienia, a uczestnikom za aktywny udział w obradach, informując jednocześnie, że wybrane teksty referatów – po uzyskaniu pozytywnych recenzji – zostaną opublikowane w przyszłym roku w Pracach Naukowych Uniwersytetu Ekonomicznego. Profesor Andrzej Gospodarowicz serdecznie podziękował także Dorocie Poniatowskiej-Mańczak – dyrektorowi Banku Zachodniego WBK SA oraz Dariuszowi Śliwowskiemu – liderowi sektora finansowego IBM Polska, których ogromne zaangażowanie w prace organizacyjne przyczyniło się do sukcesu konferencji.

Wnioski z konferencyjnych prezentacji oraz dyskusji z pewnością procentować będą przez najbliższy rok i staną się podstawą obrad konferencji WROfin2009, na którą niniejszym serdecznie zaprasza autor tekstu. (<http://wrofin.pl/>)

Tomasz Lesiów

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA CHŁODNICZA „PROJEKTOWANIE I EKSPLOATACJA PRZYJAZNYCH ŚRODOWISKU SYSTEMÓW CHŁODNICZYCH I KLIMATYZACYJNYCH”

Poznań, 15-17 października 2008 r.

Pod auspicjami Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa (MICH) odbyła się w Poznaniu międzynarodowa konferencja, w której uczestniczyło ok. 70 osób. Konferencja zbiegła się w czasie ze 100-leciem Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa i 100-leciem chłodnictwa. Zakres konferencji obejmował tematykę trzech komisji MICH:

B1 – dotyczyła procesów ciepłno-przepływowych w chłodnictwie i klimatyzacji,

B2 – dotyczyła energetycznie efektywnych systemów i urządzeń chłodniczych,

C2 – dotyczyła zapewnienia jakości i bezpieczeństwa chłodzonej i mrożonej żywności.

Referaty pierwszych dwóch sekcji miały szerokie spektrum tematyczne – od rozważań teoretycznych, przez prace eksperymentalne, do zastosowań praktycznych, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów ekologicznych. Referaty wygłoszone w ramach Komisji C2 dotyczyły następujących tematów: jakości i bezpieczeństwa żywności mrożonej i chłodzonej w świetle przepisów unijnych, wpływu rozwoju technologicznego na powstawanie zagrożeń bakteryjnych – np. zagrożeniem dla organizmu człowieka są bakterie *Legionella pneumophila* (miejszem ich namnażania są chłodnicze systemy klimatyzacyjne, pomieszczenia o wysokiej wilgotności i inne) oraz *Listeria monocytogenes* (źródłem zakażenia gotowego produktu może być użyty surowiec, nieodpowiedni stan higieniczny procesu produkcji lub brak higieny pracowników oraz wzajemne zakażenie się produktów w czasie przechowywania w sklepach i domach konsumentów). Dyskutowano także na temat nowatorskiego modelu systemu HACCP wykorzystującego szacowanie ryzyka mikrobiologicznego (QMRA – Quantitative Microbial Risk Assessment) dla zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego chłodzonych produktów drobiowych oraz o zwalczaniu czynników chorobotwórczych w ramach ogólnoeuropejskiego podejścia do poprawy jakości żywności i bezpieczeństwa mrożonych produktów mięsnych.

Na temat zastosowania aktywnych i inteligentnych opakowań w przechowywaniu niskotemperaturowym produktów spożywczych mówili w swoich wystąpieniach prof. Tomasz Lesiów z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu i prof. Y. Xiong z Kentucky University w USA.

Podsumowując konferencję, można stwierdzić, że połączenie typowo technicznych aspektów chłodnictwa i klimatyzacji z problematyką zapewnienia jakości i bezpieczeństwa chłodzonej i mrożonej żywności jest jak najbardziej właściwe ze względu na możliwość kompleksowego ujęcia problemu. Dzięki temu projektanci i konstruktorzy, mając informacje zwrotne od użytkowników, mogą nie tylko doskonalic swoje projekty, ale także poznać nie zidentyfikowane przez nich dotąd potrzeby, które mogą stanowić źródło inspiracji i owocować kolejnymi projektami. Natomiast wymiana informacji między kadrą naukową branży technicznej a kadrami zajmującymi się bezpieczeństwem żywności pozwala również na wzajemne poznanie potrzeb i ograniczeń. Na podkreślenie zasługuje fakt, że prezentowane wyniki badań w większości wypadków były realizowane zespołowo w różnych ośrodkach badawczych.

Obradom towarzyszył bogaty program turystyczny, zwiedzano m.in. Katedrę w Gnieźnie, Biskupin, Muzeum

Archeologiczne i zabytki Starego Miasta w Poznaniu, browar Kompanii Spirytusowej w Poznaniu. Integracja wysiłków badawczych wielu osób z różnych ośrodków i dziedzin wokół interdyscyplinarnych projektów skutkowałą powodzeniem, jakim cieszyły się obrady tej konferencji.

Stanisław Nowosielski

KONFERENCJA NAUKOWA „PODEJŚCIE PROCESOWE W ORGANIZACJACH”

Piechowice, 19-21 października 2008 r.

Katedra Zarządzania Procesami Gospodarczymi Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu zorganizowała konferencję naukową poświęconą ważnej obecnie problematyce procesów gospodarczych. Głównym celem merytorycznym konferencji była prezentacja opracowań naukowych i doniesień z praktyki oraz podjęcie na ich podstawie dyskusji, a także wymiana poglądów nad orientacją procesową w zarządzaniu organizacjami różnego typu. Dodatkowym motywem zorganizowania konferencji była chęć uczczenia piątej rocznicy utworzenia katedry. Na zaproszenie organizatorów odpowiedziało blisko 60 pracowników nauki z różnych uczelni krajowych (licznie reprezentowane były m.in. Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uniwersytet Gdański, SGH w Warszawie). Czynny udział w konferencji wzięli również pracownicy Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Obecni też byli przedstawiciele praktyki, gdyż organizatorom konferencji zależało na referatach prezentujących oryginalne wyniki badań naukowych oraz doświadczenia praktyczne w podanych obszarach tematycznych. Konferencję otworzył prof. zw. dr hab. Jarosław Witkowski, prorektor ds. współpracy z zagranicą, który przekazał jej uczestnikom życzenia od JM Rektora prof. zw. dr hab. Bogusława Fiedora. W ramach tytułowej problematyki zaprezentowano łącznie 24 referaty z następujących obszarów:

- podejście procesowe w różnych koncepcjach i metodach zarządzania,
- metody doskonalenia procesów – założenia ideowe a praktyka zastosowania,
- technologie informatyczne w zarządzaniu procesami,
- zarządzanie procesami w łańcuchach i sieciach logistycznych,
- organizacja procesowa – problemy projektowania i wdrażania.

Referat wprowadzający nt. „Orientacja procesowa w różnych koncepcjach i modelach zarządzania łańcuchem dostaw” wygłosił prof. J. Witkowski. Poszczególne sesjom przewodniczyli: prof. Hanna Adamkiewicz-Drwiłło i



prof. Piotr Grajewski z Uniwersytetu Gdańskiego, prof. Stanisław Krawczyk i prof. Jarosław Witkowski z UE we Wrocławiu, a także prof. Szymon Cyfert z AE w Poznaniu. W uznaniu sprawnego przewodniczenia sesjom otrzymali oni okazjonalne gadżety od firmy ZPB Kaczmarek. Dwudniowym obradom towarzyszyła żywa i owocna dyskusja, zarówno na sali, jak i w kularach, w czasie przerw na kawę i uroczystego wieczoru. W związku z przyjętym trybem publikowania przysłanych referatów dopiero po konferencji, uczestnicy otrzymali przed konferencją streszczenia wszystkich nadesłanych referatów, a także skrypt opracowany przez pracowników katedry pt. „Procesy i projekty logistyczne” pod redakcją Stanisława Nowosielskiego, wydany w 2008 r. przez uczelniane Wydawnictwo.

Nie zabrakło też chwil relaksu. W przerwie obrad pierwszego dnia pogoda dopisała i część uczestników wybrała się na pieszą wędrowkę do wodospadu Szklarki, a inni skorzystali ze zdrowotnego dobrodziejstwa SPA oferowanego przez Hotel LAS.

W części podsumowującej konferencję, w odpowiedzi na liczne prośby jej uczestników, organizatorzy wyrazili chęć zorganizowania kolejnych konferencji z tego zakresu, które odbywałyby się w cyklu dwuletnim.

Organizatorzy, mile zaskoczeni dużym zainteresowaniem konferencją, dziękują wszystkim jej uczestnikom za przybycie i aktywny współudział w przeprowadzeniu konferencji.

Magdalena Protas

TRZY DNI Z WIEDZĄ IV OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA KÓŁ NAUKOWYCH „NOWOCZESNE KONCEPCJE ZARZĄDZANIA – ZARZĄDZANIE WIEDZĄ”

Koniec października to tradycyjnie czas, kiedy Studenckie Koło Naukowe „Q-mam” pod kierunkiem dr inż. Edyty Tabaszewskiej organizuje konferencję z cyklu „Nowoczesne koncepcje zarządzania”. Tegoroczna edycja poświęcona była zarządzaniu wiedzą. W dniach 23-25 października 2008 r. w Sosnowce Górnej obradowali przedstawiciele studenckich kół naukowych



Uczestnicy konferencji

działających na uczelniach wyższych całego kraju, pracownicy naukowcy i opiekunowie kół oraz przedstawiciele świata biznesu. Najważniejszymi gośćmi spotkania byli oczywiście studenci – członkowie kół naukowych: Studenckiego Koła Naukowego „Manager” z Politechniki Warszawskiej, Studenckiego Koła Naukowego Analiz Rynkowych z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Koła Naukowego Zarządzania Produkcją i Konsultingu z Politechniki Łódzkiej. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu reprezentowały: Koło Naukowe Zarządzania i Przedsiębiorczości „Meritum”, Koło Naukowe Przedsiębiorczości „Lider”, Koło Naukowe „Economicus” oraz Koło Naukowe Krajów Wschodnioazjatyckich „Kaizen”. Konferencję wsparły nie tylko finansowo, ale i merytorycznie następujące firmy: wałbrzyski Oddział EnergiaPro Grupa Tauron SA, KGHM Polska Miedź SA, Gambit – Lubawka Sp. z o.o., Clarena Polska Sp. z o.o., Dolnośląska Izba Gospodarcza z siedzibą we Wrocławiu oraz Kancelaria Doradztwa Podatkowego A.F.O. z Wrocławia.

Konferencja podzielona była na sesje tematyczne, traktujące m.in. o praktyce funkcjonowania systemów zarządzania wiedzą, znaczeniu wiedzy w zarządzaniu przedsiębiorstwem czy o instrumentach zarządzania wiedzą. Poszczególne sesje prowadzili przedstawiciele kół naukowych biorących udział w spotkaniu.

Tradycją cyklu konferencji stały się obrady poświęcone działalności i współpracy studenckich kół naukowych, które kończą trzydniowe spotkanie. Ostatniego dnia sesję poprowadziła Anna Protas, prezes Studenckiego Koła Naukowego Zarządzania Jakością „Q-mam”. Studenci dyskutowali m.in. o formach promocji swoich kół, strategiach

pozyskiwania nowych członków i pomysłach na najbliższy rok akademicki.

Nowością w tej edycji była sesja praktyków, podczas której rozmawiano o współpracy pomiędzy światem nauki i biznesu. Dyskusję poprowadziła dr Anna Baraniecka z Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Udział w panelu wzięli również pracownicy naukowcy Uniwersytetu Ekonomicznego i innych uczelni oraz oczywiście studenci uczestniczący w konferencji. Pytania, jakie postawiono przedstawicielom zaproszonych firm, dotyczyły przede wszystkim możliwości kooperacji w dziedzinie badań naukowych pomiędzy uczelniami wyższymi a przedsiębiorstwami, praktyk studenckich, oceny programów nauczania z punktu widzenia potrzeb firm. Sesja ta, zdaniem wszystkich uczestników, powinna na stałe wejść do programu konferencji – zapewniła ona bowiem możliwość wymiany myśli i poglądów pomiędzy studentami, przedsiębiorcami i wykładowcami. Należy podkreślić, że okazja do tego typu spotkań zdarza się niezwykle rzadko.

Po obradach można było pozwolić sobie na chwilę odpoczynku. Pierwszego dnia uczestnicy spędzili wieczór w chatce zbójnickiej, gdzie przy ciepłym posiłku wymieniali opinie i zacieśniali znajomości. Nazajutrz wszyscy bawili się przy karaoke. Również w tym roku organizatorzy zaprosili uczestników na wycieczkę do kapliczki św. Anny i na spacer po okolicznych lasach. Na szczęście pogoda dopisała i po powrocie można było kontynuować obrady z nowym zapasem energii.



Organizatorzy konferencji: SKN „Q-mam” z opiekunem – dr inż. Edytą Tabaszewską (druga z lewej)

Podobnie jak w zeszłym roku, również tym razem uczestnicy mogli wytypować najlepsze, ich zdaniem, wystąpienie. Pierwsze miejsce zajęli Zbigniew Woźniak i Magdalena Wróbel za referat „Budowanie kapitału wiedzy – wpływ Uniwersytetu Dziecięcego oraz innych form aktywności pozalekcyjnej na sylwetki przyszłych menedżerów”. Drugim i trzecim miejscem nagrodzono odpowiednio referaty: „Wpływ postaw uczniowskich na

rozwój kariery menedżerskiej” autorstwa Anny Czerniak i Aurelii Świąder oraz „Polskie podejście do japońskiej filozofii zarządzania” Marka Krasińskiego. Referat Z. Woźniaka i M. Wróbel zostanie opublikowany w periodyku „Problemy Jakości”. Nagrody w konkursie ufundowali sponsorzy konferencji – Kancelaria Doradztwa Podatkowego A.F.O. i CLARENA POLSKA. Organizatorzy uhonorowali autorów najlepszych referatów statuetką Krasnala Ekonomka, który od niedawna jest symbolem Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Zainteresowanych problemami poruszonymi na konferencji odsyłamy do publikacji „Nowoczesne koncepcje zarządzania – zarządzanie wiedzą” pod redakcją Edyty Tabaszewskiej, wydanej przez Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

W przyszłym roku Studenckie Koło Naukowe „Q-mam” planuje kontynuację cyklu. Tematem piątej z kolei konferencji będzie relacja między zarządzaniem wiedzą a innymi koncepcjami zarządzania – warunki i bariery współistnienia, możliwości implementacji itp. Wielu uczestników już zapowiedziało swój przyjazd. O poprzednich edycjach konferencji można się dowiedzieć na stronie internetowej www.q-mam.ue.wroc.pl.

Zbigniew Piepiora

V EDYCJA KONFERENCJI NAUKOWEJ „WSPÓŁCZESNE PROBLEMY POLITYKI EKONOMICZNEJ”

W dniach 12-14 listopada 2008 r. w Karpaczu odbyła się V edycja Konferencji Naukowej nt. współczesnych problemów polityki ekonomicznej. Zorganizowały ją wspólnie Katedra Gospodarki Przestrzennej i Administracji Samorządowej Wydziału Nauk Ekonomicznych, Katedra Gospodarki Przestrzennej oraz Katedra Ekonomii i Polityki Ekonomicznej Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Przemówienie inauguracyjne wygłosił prof. dr hab. Zbigniew Przybyła, witając gości i uroczyście otwierając obrady. Na konferencji dyskutowano o takich obszarach polityki gospodarczej, jak np. polityka wzrostu gospodarczego, polityka inwestycyjna, pieniężna, budżetowa, zatrudnienia, ale także o zagadnieniach związanych z polityką regionalną, lokalną a także integracją europejską. Sesje prowadzili profesorowie Krystian Heffner, Elżbieta Kryńska, Zbigniew Przybyła, Andrzej Rączaszek.

Konferencja ugruntowała ustalenia i opinie własne autorów. Umożliwiła wymianę poglądów i najnowszych dorobku przedstawicieli środowiska naukowego podejmujących badania poświęcone współczesnym problemom

polityki ekonomicznej, której efektem jest piąty tom recenzowanego rocznika „Współczesne problemy polityki ekonomicznej”. W imieniu organizatorów już dziś zapraszam na kolejną edycję konferencji w przyszłym roku.

Bożena Klimczak

KONFERENCJA NAUKOWA „EKONOMIA INSTYTUCJONALNA W POLSCE – DOŚWIADCZENIA I PRZYSZŁOŚĆ”

17-18 listopada 2008 r.



Dzięki staraniom pracowników Katedry Mikroekonomii i Ekonomii Instytucjonalnej odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa z udziałem gości zagranicznych. Celem organizatorów konferencji, przygotowanej pod patronatem JM Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego we

Wrocławiu, prof. dr hab. Bogusława Fiedora, było doprowadzenie do spotkania przedstawicieli tych zespołów badawczych w Polsce, które „weszy w nurt” ekonomii instytucjonalnej, a zwłaszcza nowej ekonomii instytucjonalnej. Konferencja miała być forum wymiany doświadczeń badawczych i dydaktycznych oraz dyskusji nad przyszłymi kierunkami badań polskiej gospodarki z perspektywy instytucjonalnej.

W konferencji uczestniczyli badacze z ośrodków warszawskiego, poznańskiego, toruńskiego, łódzkiego i wrocławskiego. Z ważnych powodów nie mogli przybyć na konferencję przedstawiciele ośrodka krakowskiego. Wśród referentów obecni byli wybitni badacze z kręgu ekonomii instytucjonalnej, autorzy znanych i cytowanych



publikacji naukowych: prof. dr hab. Marian Gorynia, prof. dr hab. Marek Ratajczak i prof. dr hab. Wacław Jarmołowicz z Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, prof. dr hab. Bogusław Fiedor z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, prof. dr hab. Janina Godłów-Legiędź, prof.



dr hab. Stanisław Rudolf i prof. dr hab. Wacław Stankiewicz z Uniwersytetu Łódzkiego, prof. dr hab. Barbara Polszakiewicz z Uniwersytetu Toruńskiego oraz prof. dr hab. Jerzy Wilkin z Uniwersytetu Warszawskiego. Licznie przybyli przedstawiciele ośrodka wrocławskiego, prof. dr hab. Witold Kwaśnicki, prof. dr hab. Jędrzej Chumiński, prof. dr hab. Marian Noga, prof. dr hab. Maria Piotrowska oraz zespół Katedry Mikroekonomii i Ekonomii Instytucjonalnej. Profesorowie przybyli na konferencję wraz ze swoimi współpracownikami, co stworzyło możliwość nie tylko dyskusji naukowej, ale również poznania się i zainteresowania specjalizacją naukową poszczególnych ośrodków. Ze szczególną atencją zostali przyjęci goście zagraniczni. Prof. dr Jochen Schuman, doktor *honoris causa* naszej uczelni, wielce zasłużony dla rozwoju ekonomii jako autor podręcznika pt. *Grundzüge der mikroökonomischen Theorie*, organizator sympozjów naukowych Uniwersytetu w Münster i wrocławskiej Akademii Ekonomicznej wygłosił referat o znaczeniu tradycji religijnych w procesie kształtowania się instytucji rynku. Prof. dr Zygmunt Tkocz, wieloletni profesor Uniwersytetu w Odense i wypróbowany przyjaciel Katedry Mikroekonomii, uczestnik projektu TEMPUS, wystąpił z referatem pt. „Demokracja, rynek a zachowania społeczne”.

Ekonomia instytucjonalna zaczęła się wyodrębniać z głównego nurtu ekonomii już na przełomie XIX i XX wieku, jednak szybki rozwój badań naukowych, który doprowadził do powstania konkretnego programu badawczego, jakim jest nowa ekonomia instytucjonalna, datowany jest na lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte XX wieku. Drobek badaczy tego nurtu został uhonorowany Nagrodami Nobla dla Ronalda Coase’a i Douglasa Northa. Nowa ekonomia instytucjonalna uzyskała impuls badawczy w związku z transformacją systemów politycznych i gospo-

darczych w Europie Środkowej i Wschodniej. Ronald Coase napisał w 1992 r.: „wartość włączenia czynników instytucjonalnych do korpusu głównego nurtu ekonomii stała się jasna w świetle ostatnich wydarzeń w Europie Wschodniej”. Zdanie to sygnalizuje również jeden z podstawowych problemów nowej ekonomii instytucjonalnej: czy staje się ona odrębną dziedziną nauki, czy stanowi nowy nurt badawczy w ramach ekonomii neoklasycznej? Ten dylemat był przedmiotem kilku referatów. Prof. dr hab. Janina Godłów-Legiędź w tytule swego referatu postawiła pytanie: czy nowa ekonomia instytucjonalna jest neoklasyczna, prof. dr hab. Marek Ratajczak pytał, czy wszyscy jesteśmy instytucjonalistami.

Przejście do gospodarki rynkowej w Polsce, a zwłaszcza budowanie nowych instytucji państwa, było przedmiotem referatów prof. dr hab. Bogusława Fiedora, prof. dr hab. Witolda Kwaśnickiego, prof. dr hab. Mariana Nogi, prof. dr. Zygmunta Tkocza i prof. dr hab. Jerzego Wilkina. W referatach tych Autorów starły się odmienne poglądy na temat funkcji państwa w gospodarce rynkowej i narzędzi wykonywania tych funkcji. Podjęty został ważny wątek naukowy, związany z pytaniem o źródła instytucji formalnych i nieformalnych oraz ze sposobami wyjaśnienia biegu zmian instytucjonalnych, tzw. *path dependence* (w referatach prof. dr. h.c. Jochena Schumanna, prof. dr hab. Jędrzeja Chumińskiego, prof. dr hab. Barbary Polszakiewicz, prof. dr hab. Bożeny Klimczak). Stawiano w nich nie tylko pytania dotyczące historii instytucji, ale przede wszystkim poszukiwano w zmianie instytucjonalnej czynników wpływających na przyszłość gospodarki w średnim okresie. Część uczestników konferencji prezentowała prowadzone badania, w których istotny był aspekt instytucjonalny. Analizę bezrobocia instytucjonalnego przedstawił prof. dr hab. Wacław Jarmołowicz. Badania dotyczące ubóstwa i zna-

czenia instytucji dla redukowania ubóstwa zreferowała prof. dr hab. Maria Piotrowska. Dr Bożena Borkowska omówiła wyniki swoich obserwacji dotyczących roli instytucji formalnych dla efektywnej regulacji monopolu naturalnych. Pracownicy Katedry Mikroekonomii i Ekonomii Instytucjonalnej: dr Grażyna Wrzeszcz-Kamińska, dr Irena Rumianowska, dr Jolanta Szapiel i dr Mikołaj Klimczak, zaprezentowali wyniki badań grup interesu i znaczenie tych grup w tworzeniu się instytucji w okresie przejścia do gospodarki rynkowej w Polsce oraz w Unii Europejskiej. Uczestnicy konferencji ocenili, iż w ośrodku wrocławskim kształtuje się grupa badaczy podejmujących trudny i kontrowersyjny problem wpływu grup interesu i grup nacisku na proces zmiany instytucjonalnej w Polsce.

Przedstawivszy główne pola dyskusji, wspomnę ponadto, iż skromne ramy czasowe nie pozwoliły na bardziej szczegółowe omówienie innych aspektów badawczych poruszanych w referatach, a zwłaszcza problemów metodologicznych, dotyczących interdyscyplinarności badań nad instytucjami i nowych narzędzi badawczych, np. eksperymentów oraz wątku ewolucyjnego.

Zainteresowanych nową ekonomią instytucjonalną zapraszam do lektury publikacji pokonferencyjnej, którą przygotowuje Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego. Pragnę podziękować swoim Współpracownikom, którzy organizowali konferencję, zwłaszcza dr Grażynie Wrzeszcz-Kamińskiej, oraz wyrazić wdzięczność JM Rektorowi, prof. dr. hab. Bogusławowi Fiedorowi, i prorektorowi, prof. dr. hab. Andrzejowi Gospodarowiczowi, za cenną pomoc w udostępnieniu sali i pokoi gościnnych, dzięki której uczestnicy konferencji nie ponieśli kosztów jej zorganizowania. Bez tego wsparcia uczestnictwo wybitnych przedstawicieli nowej ekonomii instytucjonalnej stanęłoby pod znakiem zapytania.

Krystyna Mazurek-Łopacińska

KONFERENCJA „STANDARDY JAKOŚCI KSZTAŁCENIA W WYŻSZYM SZKOLNICTWIE EKONOMICZNYM”

21 listopada 2008 r.

Na uczelni prowadzone są, m.in. pod opieką prof. Krystyny Mazurek-Łopacińskiej, pełnomocnika rektora ds. zapewniania jakości kształcenia, prace nad stworzeniem wewnętrznego systemu zapewnienia jakości. W celu podjęcia dyskusji w gronie władz uczelni, pracowników katedr i studentów o problemach tworzenia i realizacji standardów jakości kształcenia na uczelniach ekonomicznych, a szczególnie na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, prof. Krystyna Mazurek-Łopacińska zorganizowała konferencję dydaktyczną. JM Rektor prof. Bogusław Fiedor, otwierając spotkanie, podkreślił, iż jakość kształcenia jest priorytetem w strategii rozwoju naszej



uczelni. Ambicją Uniwersytetu Ekonomicznego jest uczestnictwo w tworzeniu Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, nasza oferta dydaktyczna musi więc spełniać wysokie kryteria jakościowe, aby być ofertą konkurencyjną na rynku usług edukacyjnych.

Na konferencji wystąpili eksperci bolońscy prof. dr hab. Janusz Pawlikowski i dr Maria Misiewicz, a także prorektorzy, dziekani i prodziekani reprezentujący wszystkie wydziały oraz liczna grupa pracowników naukowych uczelni i studenci działający w Samorządzie Studentów.

Program konferencji obejmował wystąpienie prof. Janusza Pawlikowskiego na temat zapewniania jakości kształcenia w szkole wyższej. W imieniu prof. Danuty Strahl (wiceprzewodniczącej Państwowej Komisji Akredytacyjnej) wystąpiła dr Maja Jedlińska z tematem „Efekty kształcenia w świetle wymogów akredytacyjnych”.

Odbyła się także dyskusja panelowa nt. problemów tworzenia i realizacji standardów jakości kształcenia na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu.

W dalszej części konferencji wystąpiła dr Maria Misiewicz, która mówiła o „ECTS i Diploma Supplement w polskim prawie edukacyjnym”, prof. Krystyna Mazurek-Łopacińska i dr Magdalena Sobocińska przedstawiły wyniki badań na temat „Jakość kształcenia w świetle opinii absolwentów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”.

Burzliwą dyskusję wywołało wystąpienie eksperta bolońskiego prof. Janusza Pawlikowskiego, który mówił o kierunkach tworzenia Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego i wynikających z tego wyzwaniach dla polskich uczelni. Wśród celów do osiągnięcia wskazał przede wszystkim kształcenie na wysokim poziomie na potrzeby europejskiego i krajowych rynków pracy, promowanie mobilności studentów i pracowników oraz wspieranie kształcenia ustawicznego (*life-long-learning*). Krytycznie ocenił poziom kształcenia na polskich uczelniach, podkreślając m.in. przewagę „akademickości” systemu oraz występowanie przestarzałego modelu kariery naukowej. Wskazał na konieczność gruntownej reformy systemu



szkolnictwa wyższego w Polsce, ukierunkowanej na stworzenie spójnego i elastycznego systemu edukacji o wysokiej jakości, zorientowanego na efekty kształcenia studenta. O tym, jakie efekty ma osiągnąć absolwent uczelni powinien, zdaniem profesora Pawlikowskiego, decydować rynek pracy, gdyż najważniejszy jest poziom zatrudnienia absolwentów. To stwierdzenie, jak również krytyczna ocena oferty polskich uczelni wzbudziły dyskusję, w której wypowiedzieli się m.in. prof. Aniela Styś, prof. Grażyna Światowy, prof. Mirosława Kwiecień, prof. Stanisław Styś, prof. Krystyna Mazurek-Łopacińska, prof. Zdzisław Jasiński, prof. Adam Kubów, prof. Stanisław Nowosielski i prof. Stefan Wrzosek. Profesor Pawlikowski podziękował za dyskusję, która wskazała na dużą złożoność problemu kształtowania dydaktyki w realiach zjednoczonej Europy.

Druga prezentacja konferencyjna dotyczyła nowego podejścia do procesu kształcenia, tj. przez pryzmat efektów kształcenia. Dr Maja Jedlińska, prodziekan ds. studiów stacjonarnych Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze, opierając się na materiałach przygotowanych przez prof. Danutę Strahl, mówiła o opiniach Państwowej Komisji Akredytacyjnej oceniającej proces dydaktyczny i efekty kształcenia. Troska o efekty kształcenia wymaga podejmowania w uczelni dyscyplinujących działań regulowanych wewnętrznym systemem jakości. Centralną częścią konferencji była dyskusja panelowa dotycząca standardów jakości kształcenia. Dyskutowano m.in. na temat przesłanek tworzenia standardów jakości kształcenia, założeń i zasad polityki jakości kształcenia, problemów związanych z tworzeniem i realizacją standardów dydaktycznych oraz o podmiotach uczestniczących w zapewnianiu jakości kształcenia.

Przewodnicząc dyskusji, prof. Krystyna Mazurek-Łopacińska stwierdziła, że kluczową rolę w określaniu polityki ja-

kości kształcenia odgrywa misja i strategia uczelni, a cele polityki jakości powinny być spójne z koncepcją kształcenia na poziomie I (licencjackim), II (magisterskim) i III (doktorskim). Standard jakości kształcenia można określić jako pożądany poziom i sposób, w jaki przekazywanie wiedzy, kształtowanie postaw i umiejętności spełnia oczekiwania odbiorców. Podstawowym odniesieniem w opracowywaniu tych standardów są założenia przygotowane przez Europejskie Stowarzyszenie na rzecz Jakości Kształcenia zaakceptowane na konferencji ministrów w Bergen (19-20 maja 2005 r.). Przyjęto wówczas dwa dokumenty dotyczące standardów jakości kształcenia oraz ramowej struktury kwalifikacji Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego. Szczegółowe standardy jakości kształcenia dla poszczególnych kierunków studiów opracowują grupy ekspertów powołane przez właściwe komisje akredytacyjne. Standardy te mają istotne znaczenie w budowie wewnętrznego systemu zapewniania jakości.

Stosowanie standardów jakości kształcenia w opinii prof. Bogusława Fiedora zmniejsza ryzyko niskiej jakości, zwiększa konkurencyjność oferty, dyscyplinuje pracowników i wspiera racjonalne działania. Mówiła o tym także dr Maja Jedlińska, podkreślając, że standaryzacja ułatwia walkę z błędami i eliminuje „błądzenie”.

Profesor Jerzy Niemczyk, prodziekan ds. rozwoju i promocji Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów, zauważył, iż stosowanie standardów pozwala porównywać oferty dydaktyczne w przekroju różnych szkół, co w konsekwencji powinno prowadzić do zwiększenia wydajności systemu edukacji. W opinii prof. Jerzego Niemczyka standaryzacja kształcenia może być rozpatrywana w kategorii szans i zagrożeń z punktu widzenia uczelni zyskującej absolwentów studiów I stopnia innych uczelni, mających możliwość kontynuowania studiów na II stopniu w naszej, i tracącej studentów, gdy nasi studenci skorzystają z ofert

innych uczelni. Dlatego tak ważna jest orientacja na programy dobrze przygotowujące absolwentów do wejścia na rynek pracy.

Profesor Andrzej Graczyk, dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych, wskazał na kilka funkcji standardów jakości kształcenia, tj.:

- informacyjną (w odniesieniu do studentów, pracowników, otoczenia zewnętrznego),
- organizacyjną (pozwala ujednolicić formy i metody kształcenia oraz sposób przedstawiania treści kształcenia),
- kontrolną (pozwala na porównywanie efektów z założeniami i celami oraz na analizę i ocenę postępów w zakresie zapewniania jakości kształcenia).

W opinii prof. Stefana Wrzosa, prorektora ds. dydaktyki, prawdziwą podstawą wysokiej jakości kształcenia powinno być zetknięcie właściwych postaw studenta i nauczyciela oraz ich wielkich możliwości. Student powinien mieć chłonny umysł, wielką ciekawość i świadomość własnych długofalowych potrzeb. Nauczyciel winien posiadać wartościową wiedzę, być zaangażowany, otwarty na współpracę i po ludzku – życzliwy.

W trakcie dyskusji zastanawiano się także, czy standaryzacja ogranicza indywidualny rozwój studentów o szczególnych, ponadstandardowych predyspozycjach i zainteresowaniach. Debata na temat tworzenia oferty dydaktycznej i treści kształcenia (tworzenie specjalności, planów, programów, sylabusów), metod prowadzenia zajęć wykładowych i ćwiczeniowych, systemu oceniania studentów (tzw. orientacja na efekty kształcenia), ewaluacji procesu kształcenia (a w tym formy monitorowania zajęć dydaktycznych i monitorowanie na rynku pracy efektów kształcenia), na temat wymagań merytorycznych i formalnych wobec promotorów i recenzentów prac dyplomowych oraz profilu absolwenta i jego struktury kwalifikacji dostarczyła wielu ciekawych opinii i interpretacji, ważnych z punktu widzenia budowy wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia.

W drugiej części konferencji wystąpiła dr Maria Misiewicz. Podjęła próbę oceny realizacji zasad procesu bolońskiego, zwłaszcza z punktu widzenia stosowania takich jego instrumentów, jak system ECTS oraz suplement do dyplomu. Stwierdziła, że opracowane w 1989 r. dla unijnego programu „Erasmus” procedury mobilności studentów oraz punktowy system transferu osiągnięć studenta – system ECTS (European Credit Transfer System) okazały się, po dziesięciu latach ich stosowania, instrumentami doskonale porządkującymi i rozszerzającymi mobilność studentów. System ECTS, prawidłowo wdrożony i stosowany zgodnie z określonymi procedurami i opracowanymi dokumentami, znakomicie spełnia przypisaną mu funkcję narzędzia

wspierającego uznawalność akademicką. Ekspert boloński, dr Maria Misiewicz, przywołała ustawę z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, w której już uwzględniono wdrażanie w polskim szkolnictwie założeń procesu bolońskiego. Podkreślała jednak, że zapisy zarówno w ustawie, jak i wydanych do niej aktach wykonawczych nie oddają w pełni idei procesu bolońskiego.

Ostatnie wystąpienie konferencyjne było poświęcone prezentacji wyników badań opinii absolwentów naszej uczelni o ofercie kształcenia, zdobytych umiejętnościach oraz szansach na rynku pracy. Badania zrealizowano w ramach projektu pt. „Badanie wizerunku Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” kierowanego przez prof. Krystynę Mazurek-Łopacińską. Wyniki badań prezentowane przez dr Magdalenę Sobocińską spotkały się z dużym zainteresowaniem uczestników konferencji, były bowiem weryfikacją i oceną procesu kształcenia realizowanego na naszej uczelni z perspektywy absolwenta.

Kończąc konferencję, prof. K. Mazurek-Łopacińska podziękowała uczestnikom za zaangażowanie i interesujące wypowiedzi, zapowiedziała też kolejne dyskusje konferencyjne w trosce o jakość kształcenia na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu.

Prof. dr hab. Krystyna Mazurek-Łopacińska, kierownik Katedry Badań Marketingowych, pełni funkcję pełnomocnika rektora ds. zapewniania jakości kształcenia, jest przewodniczącą Komisji Akredytacyjnej FPAKE.

SEMINARIUM DLA REDAKTORÓW GAZET AKADEMICKICH

Szkoła Główna Handlowa i Uniwersytet Warszawski gościły w dniach 23-24 października 2008 r. redaktorów gazet akademickich. Organizacją zjazdu zajęły się redakcje pism „Gazeta SGH” i „Gazeta uniwersytecka” we współpracy z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji. Patronat nad konferencją objęło Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich. Głównym tematem obrad podczas seminarium był proces boloński, o którym mówili eksperci bolońscy: prof. Ewa Chmielecka, dr Maria Misiewicz, prof. Stanisław Chwirot i prof. Tomasz Saryusz-Wolski. Dyskutowano o celach procesu bolońskiego, argumentach za jego wprowadzeniem, o konieczności zmiany struktury kształcenia z jednolitej na dwu-, trzystopniową, o zasadach tworzenia przejrzystej mapy kwalifikacji (dyplomów i certyfikatów wydawanych w Europie), o nowym konkursie na certyfikaty ECTS label i DS label.

Profesor Ewa Chmielecka mówiła o jednolitych strukturach kwalifikacji absolwentów dla Europejskiego Obszaru Szkol-

nictwa Wyższego (EOSW). Harmonizacja krajowych systemów edukacji wyższej w celu zapewnienia ich kompatybilności i porównywalności nie jest ujednoliceniem dyplomów i programów kształcenia, a jedynie poszukiwaniem wspólnych punktów odniesienia pozwalających na interpretację pewnych pojęć. Elementem spinającym, dającym możliwość porównań są tzw. deskryptory genericzne kwalifikacji, na które składają się następujące aspekty kształcenia (zgodnie z rekomendacjami z Bergen przyjmuje się tzw. deskryptory dublińskie przygotowane dla trzech cykli kształcenia):

- wiedza i rozumienie,
- stosowanie wiedzy i rozumienia w praktyce,
- formułowanie sądów,
- umiejętności komunikacyjne,
- umiejętności uczenia się.

Deskryptory nie określają żadnych treści, nie są minimami programowymi, nie odnoszą się do żadnego obszaru wiedzy. Potwierdzają ogólne kompetencje absolwenta odpowiadające fundamentalnym celom kształcenia wyższego. Ilustracją charakteru deskryptorów mogą być przykładowe efekty kształcenia dla trzech głównych cykli kształcenia, np. dla deskryptora w systemie szkockim pod nazwą zastosowanie wiedzy w praktyce proponuje się:

- absolwent BA: stosuje wiedzę w znanym praktycznym kontekście, używa podstawowych rutynowych praktyk, [...] w sytuacji o nierutynowych elementach [...] planuje użycie umiejętności w określonych sytuacjach, dostosowuje je w razie potrzeby,
- absolwent MA: pracuje w wielu kontekstach [...], radzi sobie w sytuacjach nieprzewidywalnych, używa wybranych podstawowych technik i umiejętności [...], a także niektórych technik na poziomie zaawansowanym i specjalistycznym, praktykuje rutynowe metody badawcze,
- absolwent studiów doktoranckich: planuje i przeprowadza projekt badawczy, używa i udoskonala wiele technik [...] na poziomie zaawansowanym i specjalistycznym, wykazuje oryginalność i kreatywność w tworzeniu i stosowaniu nowej wiedzy.

Profesor Tomasz Saryusz-Wolski wyjaśniał, na czym polega proces boloński. Podkreślał, że są to przemiany w szkolnictwie wyższym przy wykorzystaniu bogactwa i różnorodności doświadczeń krajów europejskich. Jego istotą jest przejście od systemu zorientowanego na nauczyciela do systemu zorientowanego na studenta, przejście od systemu nauczania do systemu uczenia się i przygotowania do włączenia się w proces uczenia się przez całe życie. Programy muszą więc uwzględniać potrzeby uczącego się, uczelnia jest miejscem uczenia się i miejscem samodzielnej pracy studenta, a nauczyciel akademicki ma mu w tym pomagać. Kadra akademicka ma tak organizować proces dydaktyczny, aby pomóc studentowi osiągnąć efekty

kształcenia zapisane w programie studiów, a więc: co student ma wiedzieć i rozumieć, jakie ma mieć umiejętności i postawy. Studiowanie to uczenie się przez rozwiązywanie problemów, opracowywanie projektów. Bardzo istotne jest, aby obok kompetencji specyficznych dla danej dziedziny studiów zapewnić rozwój kompetencji ogólnych, decydujących o zdolności do wykonywania pracy.

Profesor Stanisław Chwirot w swoich wypowiedziach położył akcent na korzyści płynące z podziału studiów na etapy, motywując je dynamiką zmian na rynku pracy. Dziś bowiem dyplom uczelni nie jest gwarancją posiadanych kwalifikacji, zapewniających zawodowy sukces w ciągu wielu lat. Kluczowe dla utrzymania się na rynku jest zdobywanie nowych umiejętności (stąd idea *life long learning*). Celem studiów nie powinno być tylko przygotowanie do uprawiania konkretnego zawodu, ale zapewnienie wiedzy i wykształcenie umiejętności przydatnych w procesie uczenia się przez całe życie, by adaptować się do zmieniających się warunków i wymagań rynku pracy, np. absolwent studiów filologicznych może pracować jako tłumacz czy nauczyciel oraz jako dziennikarz, pracownik firmy wydawniczej itp.

Do zmian lepiej przygotowuje system oferujący krótsze cykle kształcenia, otwarty na mobilność pionową i poziomą, otwarty na zmiany dyscyplin i charakteru (profilu) kształcenia, zdolny do integracji w całej gamie dodatkowych i zróżnicowanych form.

Ekspert boloński dr Maria Misiewicz podkreślała, że wprowadzaniu zmian w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego towarzyszy troska o zachowanie jak największej różnorodności w europejskiej edukacji, uszanowanie tradycji i kultury poszczególnych krajów oraz autonomii uczelni. Przypomniała o czterech podstawowych celach edukacji wyższej w ramach EOSW. Są to:

- dostosowanie kształcenia do zmieniających się potrzeb dynamicznie poszerzającego się rynku pracy,
- rozwój i podtrzymanie podstaw wiedzy zaawansowanej,
- przygotowanie absolwenta do bycia aktywnym obywatelem w demokratycznym społeczeństwie,
- dbałość o rozwój osobowy studenta.

Cele te określone są na szczycie centralnym – europejskim, ale ich realizacja zachodzi na poziomie uczelni. Efekty osiągnięcia tych celów zależą więc od ich znajomości, zrozumienia oraz zaangażowania społeczności akademickiej w proces reformowania edukacji wyższej.

Doktor Maria Misiewicz zachęcała do udziału w konkursie na certyfikaty ECTS Label i DS Label (aplikacja do 15 stycznia 2009 r.; szczegóły na stronie Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji: www.frse.org.pl).

PREZENTACJA PROJEKTU „UNIWERSYTET EKONOMICZNY WE WROCŁAWIU KUŹNIA KADR MENEDŻERSKICH DLA OPARTEJ NA WIEDZY GOSPODARKI”

12 grudnia 2008 r.

Nasza uczelnia uzyskała środki na realizację projektu pt. *Uniwersytet Ekonomiczny kuźnią kadr menedżerskich dla opartej na wiedzy gospodarki*. Jest on współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz z budżetu Państwa w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, 2007-2013, Priorytet IV: szkolnictwo wyższe i nauka, poddziałanie 4.1.1.



Menedżer projektu dr inż. Dorota Kwiatkowska-Ciotucha

Projekt o wartości blisko 5 mln zł adresowany jest do studentów Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, pracowników naukowych i administracyjnych oraz potencjalnych słuchaczy studiów podyplomowych. Będzie realizowany w latach 2008–2010. Całe przedsięwzięcie koordynuje prof. Józef Dziechciarz, dziekan Wydziału Zarządzania, Informatyki i Finansów. Menedżerem projektu jest dr inż. Dorota Kwiatkowska-Ciotucha, adiunkt w Katedrze Prognoz i Analiz Gospodarczych. Ścisłe współpracuje z dr inż. Urszulą Załuską będącą adiunktem w Katedrze Prognoz i Analiz Gospodarczych. Obie panie od roku są ekspertami Ministerstwa Rozwoju Regionalnego w zakresie Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w obszarze szkolnictwa wyższego, edukacji, adaptacyjności przedsiębiorstw oraz projektów ponadnarodowych.

Konferencję promującą projekt prowadziła dr inż. Urszula Załuska. Zebrany uczestnikom zaprezentowano cztery obszary, w których realizowana jest idea budowy potencjału rozwojowego Uniwersytetu Ekonomicznego przez rozszerzanie i wzbogacanie oferty edukacyjnej oraz podniesienie jej jakości. Zadania do realizacji w ramach projektu przypisano do 4 komponentów, w których realizuje się lub planuje przeprowadzenie następujących działań: Komponent 1 – *unowocześnienie i wzbogacenie oferty edukacyjnej uczelni*

zadania:

- inwentaryzacja zasobów i możliwości uczelni w zakresie oferty dydaktycznej, badawczej i wdrożeniowej,
- realizacja międzywydziałowych studiów podyplomowych,
- realizacja programów wyrównawczych dla studentów I roku z zakresu matematyki i fizyki,
- wdrożenie e-learningowych zajęć dydaktycznych w ramach studiów podyplomowych i programów wyrównawczych.

Komponent 2 – *współpraca uczelni z pracodawcami*

zadania:

- wdrożenie systemu staży i praktyk studenckich
- rozwój uczelnianego Biura Karier i Promocji Zawodowej
- zacieśnienie współpracy uczelni z pracodawcami

Komponent 3 – *podnoszenie kompetencji kadry uczelni*

zadania:

- podniesienie kompetencji kluczowych i dydaktycznych kadry akademickiej,
- podniesienie kompetencji kierowniczej kadry administracyjnej,
- wdrożenie procedur profesjonalnej obsługi osób niepełnosprawnych.

Komponent 4 – *podnoszenie jakości zarządzania uczelnią*

zadanie:

- podniesienie jakości zarządzania uczelnią (wprowadzenie systemu zarządzania kwesturą)

W kończącym konferencję wystąpieniu dr inż. Dorota Kwiatkowska-Ciotucha zachęcała pracowników dydaktycznych i pracowników kierownictwa administracji uczelni do korzystania z oferty szkoleniowej projektu, a także do zgłaszania tematyki na kolejne kursy i szkolenia. Więcej na temat projektu na stronie internetowej uczelni: <http://projektue.ue.wroc.pl>; biuro znajduje się w budynku L, pok.17, tel. 71 36 80 857, email: projektue@ue.wroc.pl





F e l i e t o n y

Bożena Klimczak

MAGICZNE SŁOWO: STYL

Kolejne magiczne słowo, o którym chcę napisać, nasunęło mi się po lekturze poprzedniego numeru „Portalu”. Redakcja zamieściła w nim tekst pt. *Logorewolucjoniści*. Dotyczył on petycji, którą znaczne grono studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych skierowało do JM Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, prof. dr. hab. Bogusława Fiedora, w sprawie nowego logo. Podpisujący się pod petycją, w tym także ja, mieli na względzie marketingowe znaczenie logo dla naszej uczelni. Szybko rozpoznawalne znaki graficzne mają współcześnie ogromne znaczenie. Wystarczy przypomnieć niezwykle trafne plastycznie ujęcie nazwy związku zawodowego Solidarność lub ekspresyjny, czytelny pod względem stylistycznym plakat wyborczy kandydata na prezydenta Stanów Zjednoczonych Baracka Obamy. Petycja dotyczyła tych aspektów logo naszej uczelni, które trudno byłoby nazwać stylowymi i ekspresyjnymi.

Co oznacza magiczne słowo styl? W encyklopediach i słownikach można znaleźć wiele jego definicji. Style są w muzyce, literaturze, plastyce, kierowaniu, a nawet w życiu. Służą do wyodrębnienia cech charakteryzujących indywidualność pewnych wypowiedzi, kompozycji muzycznych i innych dzieł sztuki, a także dotyczą sposobu podejmowania decyzji, sposobu dyskusowania, a nawet sposobu ubierania się i tzw. sposobu bycia. W języku potocznym mówimy, że ktoś postępuje w dobrym, wielkim itp. stylu, co wyraża uznanie dla wysokiego poziomu czynów, zachowań, wypowiedzi czy dokonań danej osoby. Odwrotnie, mówimy o braku stylu, złym lub marnym stylu, jeżeli nie oceniamy wysoko sposobu bycia, wypowiedzi i innych aktywności osoby.

Styl stwarza możliwość wyrażenia opinii o jakimś dziele, np. o logo naszej uczelni, lub o czyjejs wypowiedzi, np. o tekście pt. *Logorewolucjoniści*.

Spuszczam zasłonę milczenia na nieszczęsne logo, przyjmując, że *de gustibus non est disputandum*. Nie zmienia to jednak mojej opinii, że może ono budzić mylne skojarzenia z Unią Europejską i że nie zawiera głębokiego znaczenia uniwersytetu. Wystarczy je porównać z logo Wydawnictwa Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Twierdząc nadal, że logo nie ma stylu i ekspresji wyróżniających graficznie Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu.

Zajmę natomiast uwagę Czytelników stylem wypowiedzi Autora tekstu pt. *Logorewolucjoniści*. Po pierwsze, Autor nie ujawnił swojego nazwiska, lecz ukrył się pod pseudonimem Johann Kosower. Pytanie, czy to jest dobry styl, kieruję między innymi do Redakcji „Portalu”. Do dobrego stylu należy odpowiedzialność za wypowiedź, a w tym przypadku Autor schował się, co umożliwia bycie nieodpowiedzialnym. Po drugie, Autor przypisuje osobom, które podpisały i skierowały do JM Rektora petycję w sprawie logo, nieczne intencje wywoływania rokoszu na uczelni i rewolucyjnego wymuszania zmiany logo. Przypomnę zatem, że rewolucjoniści nie piszą petycji, lecz stosują przemoc. Zarzut ten jest zatem chybiony. Po trzecie, Johann Kosower twierdzi, że petycjonariusze powinni zająć się znacznie bardziej ważnymi dla uczelni sprawami, takimi jak sprzedaż wiązana podręcznika lub plagiaty, kierując je do komisji do spraw etyki.

Zgadzam się z Johannem Kosowerem, że są to niebłahe sprawy, które niezależnie od tego, czy logo jest mniej czy bardziej udane, mogą psuć wizerunek Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Zadziwiające jest, że Autor *Logorewolucjonistów* nie wie, że nasz Uniwersytet nie posiada komisji do spraw etyki, o powołanie której bezskutecznie zabiegałam w Senacie poprzedniej kadencji. Znowu stawiam pytanie, czy dobry styl polega na wypowiedzianiu się o sprawach, które nie zostały dostatecznie poznane? Czy dobry styl polega na imputowaniu nieuzasadnionych intencji?

Podsumowania nie będzie. Zainteresowanych odsyłam do lektury tekstu Johanna Kosowera pt. *Logorewolucjoniści*.

Odpowiedź na głos polemiczny
Johann Kosower

MAGICZNE SŁOWO: MERYTORYKA

W czasach, gdy wszelka polemika publiczna przyjmuje, niestety, standardy wyznaczone przez polityków, a polemika w nauce też ma się niewiele lepiej, z dużą satysfakcją przyjąć należy każdy głos, który w rzeczowy i wyważony sposób podejmuje dyskusję z poglądami ważnymi dla jakiegoś środowiska. Tak też odebrałem polemikę ze swoim tekstem „Logorewolucjoniści”, zamieszczonym w poprzednim wydaniu kwartalnika „Portal”, łaskawie udostępnioną mi przez redakcję. Wyrażam także głęboką wdzięczność Pani Profesor Bożenie Klimczak za podjęcie rękawicy w obronie im-

ponderabiliów. Wypada wyrazić satysfakcję, że taka dyskusja może się pojawić w naszym środowisku, i nadzieję, że i inni przyłączą się do publicznego dyskutowania na temat standardów naszego kampusowego życia.

Wszelako – po parokrotnej lekturze polemiki – doszedłem do wniosku, że w większości spraw się zgadzamy, a obszarów polemicznym jest niewiele, tak więc, dla jasności obrazu widzianego przez Czytelnika, przyjrzyjmy się wspólnie tematom, które skłoniły Szanowną Polemistkę do sięgnięcia po klawiaturę ;-).

Nadal więc dzielić nas będzie opinia co do urody i funkcjonalności nowego logo uczelni, ale z pewnością łączy nas łacińska sentencja o gustach, z którymi się nie dyskutuje. W obronie nowego logo dodam tylko, że:

- skojarzenia z Unią Europejską nie są taką najgorszą rekomendacją;
- uniwersyteckość logo dostrzegam w otwierających się na kształt uczonej księgi literkach UE;
- artysta, które je dla naszej uczelni wyprodukował – Grzegorz Janiszewski – ma na koncie „reformę” logo dla Politechniki Wrocławskiej, które po zmianie w 2005 r. ma się dobrze.

Co dobre dla Politechniki, nie musi być dobre dla nas – ktoś powie, ale wolę jednak zaufać koncepcji artysty mającego doświadczenie w tym, co robi...

Zadziwił mnie zarzut skierowany do redakcji „Portalu”, że przyjęła do druku tekst podpisany pseudonimem. Jakby fakt, że autor może być niewysokim, rzyżym blondynem przed habilitacją na Wydziale ZIF, o nazwisku Jasiek Kowalski, cokolwiek zmieniał w opisywanych sprawach... Jedną z ładniejszych tradycji polskiej felietonistyki jest posługiwanie się pseudonimem; niektóre z nich urosły do rangi legend, jak choćby Bywalec, Spektator, Hamilton czy Wrocławscy. Dopominanie się od autora nazwiska, by mógł ponieść odpowiedzialność, przypomina trochę metodę: dajcie mi człowieka, a paragraf się znajdzie... Wydawało mi się, że wymieniamy poglądy, a nie wizytówki. Mam nadzieję, że nie takie towarzyszyły Pani Profesor intencje, toteż proszę pozwolić mi pozostać schowanym za tym niemiecko-bałkańsko-żydowskim pseudonimem, użytym nie bez kozery...

Tych, których określiłem jako „logorewolucjonistów”, nie posądzam – rzecz jasna – o chęć wzniecania zamieszek w kampusie. Krasnal Ekonomek mógłby tego nie wytrzymać. Określeniem tym chciałem obśmiać zapał i energię włożoną w walkę o pewną sprawę, gdy energii tej i zapału zabrakło w walce o sprawy znacznie dla uczelni poważniejsze. Żałuję, że ta nieskomplikowana metafora nie przebiła się do świadomości wszystkich Czytelników. I wreszcie sprawa – w moim przekonaniu – najważniejsza, która wynika z tej polemiki. Tak, wiem o braku Komisji ds. Etyki w naszym Senacie. Wiem też o próbach Mojej Polemistki, by do powołania takiej komisji doprowadzić. Zwrot, że przytoczę: „...nie słyhać było ani o wniosku do senackiej komisji etyki w sprawie zapobiegliwego kolegi-

naukowca...” właśnie na brak takowej komisji miał zwrócić uwagę, ale znów metafora okazała się nieczytelna... mea culpa. Tak, łączę się z Panią Profesor w pragnieniu powołania takiej komisji i publicznie potwierdzam potrzebę jej istnienia. Szanuję wysiłki Pani Profesor w tej sprawie. To nie Pani Profesor powinna odpowiadać na ten wyrzut. Może się tego wspólnie doczekamy.

Krzysztof Jajuga

NAGRODA NOBLA Z EKONOMII W 2008 ROKU



13 października 2008 r. ogłoszono przyznanie tegorocznej Nagrody Nobla z dziedziny nauk ekonomicznych. W tym roku otrzymał ją uczoney ze Stanów Zjednoczonych, Paul Krugman (Princeton University), za – jak stwierdza oficjalny komunikat (tłumaczenie –

K.J.) - „analizę prawidłowości w handlu oraz lokalizacji działalności gospodarczej”.

Przypomnijmy, że w 1968 r. szwedzki bank centralny (Sveriges Riksbank) podjął decyzję o ustanowieniu Nagrody Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych. Oficjalna nazwa nagrody brzmi:

Nagroda Banku Szwecji w dziedzinie nauk ekonomicznych imienia Alfreda Nobla – The Bank of Sweden Prize in Economic Sciences in Memory of Alfred Nobel.

Nagroda ta finansowana jest przez Bank Szwecji, wynosi 10 mln koron szwedzkich (w dniu 2.12.2008 r. kurs wynosił 1 euro = 10,53 koron szwedzkich). Przyznawana jest przez Królewską Szwedzką Akademię Nauk, podobnie jak Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki i chemii.

Procedura przyznawania nagrody jest dwuetapowa:

Od lutego do września każdego roku zgłaszane są propozycje osób nominowanych do nagrody. Do zgłaszania tych propozycji uprawnieni są:

- członkowie krajowi i zagraniczni Królewskiej Szwedzkiej Akademii Nauk;
- członkowie Komitetu Nagrody im. Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych;
- dotychczasowi laureaci tej nagrody;
- profesorowie zatrudnieni na stałe w wydziałach ekonomicznych uniwersytetów w Szwecji, Danii, Norwegii, Finlandii i Islandii;
- kierownicy katedr z dziedziny nauk ekonomicznych z co najmniej sześciu różnych uniwersytetów z różnych krajów, które to katedry wybierane są każdego roku przez Królewską Szwedzką Akademię Nauk;

- inni uczeni, którzy mogą być wybrani przez Królewską Szwedzką Akademię Nauk.

Jak się okazuje, co roku nominacje do nagrody zgłasza niemal 250 osób, a liczba nominowanych osób wynosi ok. 100. Następnie kilkusobowy Komitet Nagrody rozpatruje kandydatury i po wybraniu najlepszych kandydatów spośród nominowanych zleca uczonym o międzynarodowej sławie wykonanie recenzji dorobku tych kandydatów. Na podstawie tych recenzji przygotowywany jest raport, w którym Komitet Nagrody rekomenduje do nagrody najpoważniejszych kandydatów (ewentualnie kandydata).

Decyzję o przyznaniu nagrody podejmuje Królewska Szwedzka Akademia Nauk na posiedzeniu w październiku (zwykle jest to pierwsza dekada miesiąca).

Nagroda Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych została przyznana po raz pierwszy w 1969 r. Od tej pory do roku 2008 nagrodę przyznano 40 razy, łączna zaś liczba laureatów wynosi 62. Spośród tych osób żyje 37 profesorów, z których najstarszy to laureat z 1991 r. Ronald Coase (ur. w 1910 r.), najmłodszy zaś jest laureat z 2008 r. Paul Krugman (ur. w 1953 r.). Jako ciekawostkę warto przytoczyć fakt, iż jeden z laureatów prof. Reinhard Selten, laureat z 1994 r.) urodził się we Wrocławiu. Jest on doktorem honorowym (*doctor honoris causa*) naszej uczelni.

Warto przeanalizować „strukturę geograficzną” laureatów. Przy tym z uwagi na to, iż część laureatów ma narodowość różną od obywatelstwa, niektórzy podwójne obywatelstwo, jeszcze inni zaś osiągnięć dokonywali w innym kraju niż kraj ojczysty, przedstawiono tu strukturę według krajów, gdzie mieszczą się uniwersytety, w których pracowali lub z którymi byli związani laureaci w momencie otrzymania nagrody. Oto ta struktura:

- Stany Zjednoczone – 47 osób;
- Wielka Brytania – 6 osób;
- Szwecja, Norwegia – po 2 osoby;
- Holandia, Francja, Rosja, Niemcy, Izrael – po 1 osobie.

Powyższa lista jest bardzo wymowna i świadczy o przynależności dominacji nauki amerykańskiej (a właściwie angloamerykańskiej) w dziedzinie ekonomii. Podkreślimy tu jeszcze raz, iż niektórzy laureaci „amerykańscy” pochodzą z krajów europejskich, jednak przeważająca część ich życia naukowego związana jest ze Stanami Zjednoczonymi.

Warto przeanalizować również strukturę uczelni, na których pracowali lub pracują laureaci, gdyż w momencie ogłoszenia nagrody podawana jest również uczelnia laureata. Podamy tu jedynie uniwersytety, które mają co najmniej 3 laureatów – są to uczelnie amerykańskie i jedna brytyjska:

- University of Chicago – 10 osób;
- Princeton University – 5 osób;
- Harvard University, Columbia University, University of California Berkeley, University of Cambridge – po 4 osoby;
- Massachusetts Institute of Technology (MIT) – 3 osoby.

Jak już wskazywaliśmy, tegoroczny noblista jest najmłodszy (55 lat) spośród żyjących laureatów. Jednak nie jest on rekordzistą, jeśli chodzi o wiek w momencie przyznania nagrody, gdyż Kenneth Arrow otrzymał nagrodę w wieku 51 lat, Robert Merton zaś w wieku 53 lat.

Paul Krugman jest znany nie tylko ze swoich osiągnięć uhonorowanych nagrodą. Jest on autorem wielu podręczników, a także felietonistą gazety „New York Times”. Jest też laureatem tzw. Medalu Johna Batesa Clarka, który otrzymał w 1991 r. Medal ten przyznawany jest przez American Economic Association co dwa lata dla amerykańskiego ekonomisty w wieku poniżej 40 roku życia za osiągnięcia naukowe. Warto dodać, że spośród osób, które otrzymały ten medal, niemal 40% to późniejsi laureaci Nagrody Nobla. Paul Krugman uważany jest za uczonogo, który w pewnym sensie zintegrował dwa obszary badawcze: handel międzynarodowy i geografii ekonomiczną. Uważa się go też za jednego z twórców tzw. nowej geografii ekonomicznej. W 1979 r. Paul Krugman w artykule *Increasing Returns, Monopolistic Competition, and International Trade* opublikowanym w „Journal of International Economics” zaproponował nowy model wymiany handlowej, przydatny w analizie handlu międzynarodowego. Model ten został rozszerzony w opublikowanym w 1980 r. w czasopiśmie „American Economic Review” artykule *Scale Economies, Product Differentiation, and the Pattern of Trade*. Proponowany model ma u podstaw dwie zasady: zwiększonej wielkości produkcji, dającej efekt skali, oraz zwiększonej różnorodności produkcji, dającej konsumentowi większą możliwość wyboru. Model ten wyjaśnia również fakt odnoszenia korzyści przez kraje produkujące podobne towary. Jest to nowa koncepcja przeciwna do głoszonej wcześniej teorii wymiany międzynarodowej wynikającej z przewagi konkurencyjnej.

W 1991 r. Paul Krugman w artykule *Increasing Returns and Economic Geography* opublikowanym w „Journal of Political Economy” zaproponował model „core-periphery”, w którym wyjaśniał efekt przyciągania ludności do centrów. Według Krugmana relacje między efektem skali i kosztami transportu wyjaśniają koncentrację lub decentralizację społeczności.

UDANA REKRUTACJA

W roku 2008 po raz pierwszy nad procesem rekrutacji, a w skali całego roku akademickiego nad procesem promocyjno-informacyjnym skierowanym do kandydatów czuwało Biuro Rekrutacji. Sądząc po liczbie studentów, którzy wybrali studia stacjonarne i niestacjonarne na naszej uczelni, decyzja o powołaniu biura okazała się trafiona.

„Niemalująca liczba studentów powinna zachęcać nas do stałego polepszania jakości kształcenia i warunków lokalo-

wych w odpowiedzialności za losy każdego studenta, który nam zaufał” – powiedział prof. Stefan Wrzosek, prorektor ds. dydaktycznych, podsumowując tegoroczną rekrutację. O powodzeniu jakim cieszy się Uniwersytet Ekonomiczny niech świadczą liczby. Na 1952 miejsca na studiach stacjonarnych wpłynęło 9042 podania. Limity wypełniono już w lipcu. Wyjątek stanowi Wydział GRiT, który uzupełnił rekrutację we wrześniu (patrz rozmowa z dziekanem). Warto podkreślić, że dla przytłaczającej większości kandydatów jesteśmy uczelnią „pierwszego wyboru”. Świadczy o tym nie tylko dynamika potwierdzania woli studiowania u nas po ogłoszeniu pierwszych limitów przyjęć, lecz także wysoka średnia ocen maturalnych kandydatów. Warto dodać, że na wrocławskie wydziały przyjmowaliśmy kandydatów z maturą rozszerzoną, przeliczając wyniki egzaminu dojrzałości w stosunku $1\% = 1$ punkt rekrutacyjny. Aby mieć szansę na przyjęcie na studia w naszej uczelni należało zdać maturę na minimum 60%.

Minimalna liczba punktów warunkująca przyjęcie na studia stacjonarne (1% na maturze = 1 punkt rekrutacyjny).

Wydział Nauk Ekonomicznych

kierunek ekonomia – 113,4 pkt

kierunek finanse i rachunkowość – 123 pkt

kierunek międzynarodowe stosunki gospodarcze – 136,6 pkt

kierunek zarządzanie – 123,2 pkt

Wydział Zarządzania, Informatyki i Finansów

kierunek finanse i rachunkowość – 120 pkt

kierunek informatyka i ekonometria – 80 pkt

kierunek zarządzanie – 118 pkt

Sukcesem zakończyła się również rekrutacja na studia niestacjonarne I i II stopnia we Wrocławiu i Jeleniej Górze. Na studia licencjackie (zaoczne i wieczorowe) przyjęliśmy 1183 osób (plan wynosił 1268), na studia magisterskie 2056 osób (plan 1128). Największym zainteresowaniem w przypadku studiów II stopnia cieszyły się dwa kierunki wydziału ZIF – zarządzanie (800 osób przyjętych) oraz finanse i rachunkowość (685 osób przyjętych).

Cieszy nas rosnące zainteresowanie studiami niestacjonarnymi na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, mimo rosnącej konkurencji szkół prywatnych. O jakości dyplomu naszej uczelni na rynku pracy świadczy zwłaszcza rekrutacja na studia drugiego stopnia (magisterskie), na które zanotowaliśmy wzrost liczby kandydatów w stosunku do roku ubiegłego. Bez przesady można powiedzieć, że ograniczają nas w tym przypadku tylko względy lokalowe.

Poprosiliśmy prof. zw. dr. hab. Marka Walesiaka, dziekana Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki, oraz prodziekana ds. studiów stacjonarnych i niestacjonarnych – dr. Maję Jedlińską i dr. Zygmunta Bobowskiego o ocenę tegorocznej rekrutacji.

Jak Wydział ocenia tegoroczną rekrutację na studia stacjonarne i niestacjonarne? Jakie były oczekiwania, jakie są wyniki?

Rekrutacja na studia stacjonarne i niestacjonarne przebiegała w dwóch fazach. W lipcu zakończyliśmy rekrutację

na studia stacjonarne na kierunku zarządzanie (cztery grupy). We wrześniu podczas drugiej fazy rekrutacji wypełniliśmy limity przyjęć na studia stacjonarne na kierunku ekonomia (pięć grup) oraz na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia w Jeleniej Górze (po trzy grupy na kierunku ekonomia i zarządzanie) i w ZOD w Bolesławcu na kierunku ekonomia (dwie grupy). Wyraźnie większe było zainteresowanie kandydatów naborem na I rok studiów drugiego stopnia. Uruchomiliśmy ostatecznie siedem grup zamiast planowanych pięciu. Nie udał się nabór na studia niestacjonarne w ZOD w Wałbrzychu (planowano uruchomienie dwóch grup). Obecne władze Wydziału były świadome tego, że nie uda się nabór w tym ośrodku zamiejscowym.

Biorąc pod uwagę realia: coraz większą ofertę edukacyjną w regionie, obniżanie się liczebności populacji obecnych dziesięcioletniaków, które będzie trwać do roku 2015, oraz zawsze obecny trend do wybierania dużych ośrodków jako miejsca studiów – oceniamy tegoroczną rekrutację zdecydowanie pozytywnie.

Nasuwać się pytania: ile z tych osób przejdzie pierwszy semestr, ile wycofa się jeszcze przed sesją egzaminacyjną? Pytania są tym bardziej zasadne, że jak wskazują obserwacje, trafia do nas wiele osób z elementarnymi brakami w zakresie podstaw matematyki i to może być barierą w kontynuacji studiów na uczelni ekonomicznej. Na razie, w porównaniu z ubiegłym rokiem, jest mniej rezygnacji.

Wyraźnie widoczny jest spadek zainteresowania studiami w uczelniach usytuowanych poza aglomeracjami (miasłami wojewódzkimi). Jak są pomysły na rozwiązanie problemu z rekrutacją na Wydział Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze. Czy odejście Wydziału GRiT od kształcenia wyraźniej ukierunkowanego na turystykę i gospodarkę regionalną nie było zbyt pochopne? Jakie działania Państwo zamierzają podjąć w przyszłości, aby uatrakcyjnić ofertę na studia na Wydziale?

Nie zgadzamy się z tezą zawartą w pytaniu o naszym odejściu od kształcenia ukierunkowanego na turystykę i gospodarkę regionalną. Nigdy w swojej historii Wydział nie odszedł od kształcenia ukierunkowanego na turystykę i gospodarkę regionalną. Na kierunku ekonomia prowadzimy specjalność gospodarka i administracja publiczna, na kierunku zarządzanie – zarządzanie gospodarką turystyczną i hotelarstwem. W historii Wydziału zmieniały się nazwy tych specjalności dostosowujące się do wymogów rynku edukacyjnego. Te dwie unikatowe specjalności mają mocną pozycję w ofercie dydaktycznej Wydziału.

Wydział Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze, podobnie jak inne wydziały Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, rozwija się. Od roku 1992 mamy uprawnienia doktoryzowania, a od 2006 roku prawa habilitowania w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia. Zwiększa się liczba pracowników naukowo-dydaktycznych oraz zdecydowanie poprawia się

jakość kadry naukowo-dydaktycznej. Zwiększa się też liczba katedr na Wydziale. Ten widoczny rozwój powoduje ciągłą potrzebę doskonalenia procesu dydaktycznego. Od roku akademickiego 2007/2008 rekrutacja na Wydziale przebiega w ramach dwóch kierunków: *ekonomia* (studia pierwszego i drugiego stopnia) i *zarządzanie* (tylko na studiach pierwszego stopnia). W niedługim czasie planuje się uruchomienie kierunku *zarządzanie* na studiach drugiego stopnia.

W przypadku studiów niestacjonarnych trudno mówić o spadku zainteresowania studiami w mniejszych ośrodkach. Względę finansowe (koszty dojazdów i pobytu) oraz względy praktyczne (np. zajęcia odbywające się również w piątki) decydują o wyborze miejsca studiów położonego jak najbliżej miejsca zamieszkania studentów. Istnieje wówczas możliwość dojazdów na zajęcia i powrotów do domu tego samego dnia, bez konieczności ponoszenia kosztów noclegów. Potwierdza to m.in. tegoroczna rekrutacja: kilku absolwentów naszego Wydziału podjęło studia drugiego stopnia na UE we Wrocławiu i po stwierdzeniu, z jakimi to się wiąże uciążliwościami, powróciło na studia w Jeleniej Górze.

Jesteśmy świadomi dominacji zainteresowania studiami stacjonarnymi w dużych ośrodkach – co prezentujemy już w odpowiedzi na pytanie pierwsze, jednak wydaje się nam, że dla osób o niższych dochodach, mieszkańców powiatu jeleniogórskiego i powiatów ościennych, miłośników gór i mniejszych miast będziemy zawsze atrakcyjni. Naszymi „ambasadorami” trafiającymi do szkół średnich są nasi studenci i to oni w czasie takich spotkań lub w Dniu Otwartych Drzwi najbardziej przekonująco mówią o walorach studiowania w Jeleniej Górze.

Broni nas jakość kształcenia, pozycja w rankingach, właściwa relacja liczby wykładowców do liczby studentów, bogata oferta kół naukowych i imprez fakultatywnych na Wydziale.

Anna Pluta

7. PROGRAM RAMOWY WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCY FINANSOWANIA BADAŃ, ROZWOJU TECHNOLOGICZNEGO I WDROŻEŃ (2007-2013)

Wśród najważniejszych celów Unii Europejskiej wskazuje się wzmocnienie bazy naukowej i technologicznej państw członkowskich, by zapewnić wysoki poziom konkurencyjności gospodarki europejskiej na arenie międzynarodowej. Aby zrealizować wskazane założenia, konieczne jest zachęcenie ośrodków badawczych, uczelni oraz przedsiębiorstw do prowadzenia badań, pracy nad rozwojem oraz do wdrażania nowych technologii. W tym celu powołano program finansowania badań naukowych i rozwoju technologicznego w Europie,

którego nazwa na lata 2007-2013 brzmi: 7. Program Ramowy (7. PR). Jest on realizowany przez programy szczegółowe: *cooperation* (współpraca – wspieranie ponadnarodowej współpracy naukowo-badawczej), *ideas* (pomysły – wsparcie badań inicjowanych przez naukowców), *people* (ludzie – ilościowe i jakościowe wzmocnienie potencjału ludzkiego, zachęcenie do mobilności międzysektorowej), *capacities* (możliwości – wspieranie głównych aspektów europejskiego potencjału w zakresie badań i rozwoju technologicznego oraz innowacji) z udziałem Wspólnotowego Centrum Badawczego – JRC. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego zachęca polskich naukowców, instytucje naukowo-badawcze oraz przedsiębiorstwa do uczestnictwa w konkursach ogłaszanych w ramach 7.PR. Aby usprawnić przepływ informacji i transfer wiedzy, MNiSW powołało w Polsce sieć punktów kontaktowych na czele z Krajowym Punktem Kontaktowym (www.kpk.gov.pl). Oprócz niego funkcjonują regionalne, branżowe i lokalne punkty kontaktowe. Na naszej uczelni od 2007 roku działa Lokalny Punkt Kontaktowy, który jest prowadzony przez Dział Obsługi Projektów Europejskich (budynek J, pokój 24). Wśród zadań LPK można wskazać: informowanie o 7.PR i jego promocję, doradztwo w trakcie przygotowywania wniosków, organizację konferencji i prowadzenie strony uczelnianej poświęconej wspomnianym zagadnieniom. Dodatkowo jest to miejsce, w którym można uzyskać dane ujednolicające informacje administracyjno-budżetowe zamieszczane we wnioskach (np. metodologię naliczania kosztów pośrednich). W każdy wtorek prowadzone są dyżury konsultacyjne przez dr hab. inż. Katarzynę Szołtysek, prof. UE w godzinach od 10-12 (budynek H, pokój 207) oraz Annę Plutę w godzinach od 16-17 (budynek J, sala 24). Lokalny Punkt Kontaktowy przy Uniwersytecie zrealizował już 6 konferencji. W roku 2008 odbyły się trzy. W trakcie pierwszej – „Granty dla naukowców” (18 kwietnia 2008) Dagmara Januszko-Pyzio, kierownik Działu Obsługi Projektów Europejskich (DOPE), wraz z Moniką Polińską z Centrum Informacji dla Naukowców informowały o źródłach finansowania kariery naukowej, mówiły o Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (FNP) oraz o 7. Programie Ramowym. Zainteresowanie możliwościami pozyskania stypendiów i grantów w ramach 7.PR przekonało DOPE, że warto zorganizować kolejną konferencję z udziałem Moniki Polińskiej. W drugiej konferencji, „Granty dla doktorów i doktorantów – 7.PR” (7 listopada 2008), uczestniczyło 110-ciu młodych naukowców z wrocławskich uczelni. Konferencję otworzył prof. zw. dr hab. Andrzej Gospodarowicz, prorektor ds. nauki, który zachęcał do korzystania z nowych możliwości finansowania prac badawczych oraz do mobilności naukowej. Z kolei profesor Katarzyna Szołtysek nakłaniała młodych naukowców do korzystania z oferty grantów promotor-skich, a Anna Pluta z DOPE informowała o programach

FNP. Dwa tygodnie później odbyła się kolejna konferencja, pn. „Biotechnologia i środowisko w Polsce oraz Unii Europejskiej. 7. Program Ramowy jako źródło finansowania badań” (21 listopada 2008), którą otworzył rektor prof. zw. dr hab. Bogusław Fiedor. Spotkanie zostało zorganizowane we współpracy z Instytutem Chemii i Technologii Żywności Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, reprezentowanym przez jego dyrektora – prof. dr. hab. inż. Tadeusza Miśkiewicza. Gościem specjalnym inicjatywy był prof. dr hab. Tomasz Twardowski z Państwowej Akademii Nauk, który wygłosił interesujący wykład na temat genetycznie modyfikowanych organizmów: „GMO – szanse i zagrożenia, czy też błąd zaniechania”, a następnie udzielał odpowiedzi na pytania zadawane przez słuchaczy. Prelegentami spotkania byli również prof. dr hab. Jerzy Hanuza – autor wykładu „Doświadczenia w zakresie realizacji projektów finansowanych w ramach PR i innych źródeł zewnętrznych”, dr inż. Marek Kramarz, który mówił o „Ochronie praw własności intelektualnej”, oraz przedstawicielka Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Ramowych – Bożena Podlaska, informująca o możliwościach finansowania z 7.PR badań z dziedziny biotechnologii. Szczególnym zainteresowaniem cieszyło się wystąpienie prof. dr. hab. inż. Tadeusza Miśkiewicza, który opowiadał o swoich doświadczeniach w realizacji projektów w ramach programów ramowych. Lokalny Punkt Kontaktowy planuje w 2009 roku organizację kolejnych konferencji dotyczących 7. PR.

Wszystkich zainteresowanych 7. Programem Ramowym zachęcamy do kontaktu z Działem Obsługi Projektów Europejskich oraz Krajowym Punktem Kontaktowym 7.PR. Zapraszamy również na strony internetowe DOPE – <http://www.ue.wroc.pl/wspolpraca>, KPK – www.kpk.gov.pl oraz CORDIS – http://cordis.europa.eu/home_pl.html

Wojciech Sokolnicki

UNIwersytet Się Amerykanizuje

Kiedy wiosną 2008 roku grupa przedstawicieli trzech szkół wyższych ze stanu Pensylwania w USA przyjechała na Uniwersytet Ekonomiczny na pierwszą konferencję poświęconą możliwościom przeniesienia amerykańskich doświadczeń na grunt polskich uczelni, mogło się wydawać, że jest to próba montowania dwunastocylindrowego silnika do bryczki konnej.

Organizatorem konferencji był Bill Minsker, niestrudzony apostoł zbliżenia między naszą uczelnią (miastem) a jego rodzinnym stanem Pensylwania. W porozumieniu z rektorem, prof. Bogusławem Fiedorem, zaprosił do



Rektorat z fontanną ufundowaną przez rocznik 1893

Wrocławia osoby z trzech amerykańskich uczelni: Shippensburg University, Penn State University i Juniata College, odpowiedzialne za kontakty z absolwentami, zbieranie funduszy w ramach fundacji, samorząd studencki. Gościem był również prezydent Shippensburg University dr William N. Ruud. Wizyta okazała się tak inspirująca, że rektor podjął decyzję o powołaniu na uczelni Biura ds. Absolwentów. Jego kierownikiem, w randze pełnomocnika rektora, został prof. Wiesław Wątroba z Katedry Socjologii i Polityki Społecznej, absolwent naszej uczelni, stypendysta University of California Los Angeles i London School of Economics, wielki znawca Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Jesienią 2008 r. prof. Wiesław Wątroba wraz z autorem tekstu spędzili pracowite dwa tygodnie na Uniwersytecie w Shippensburgu, poznając praktyczne rozwiązania dotyczące budowania łączności z absolwentami, z otoczeniem biznesowym i pomysły na zaangażowanie ich – nie tylko finansowe – w życie uczelni. Istotną częścią wizyty było również spotkanie w fundacji rozwoju uniwersytetu.

Więź z absolwentami buduje się w Stanach Zjednoczonych już od pierwszego roku studiów. Kampusy uczelniane leżą zazwyczaj na obrzeżach miast i są samowystarczalne. Wyglądają w zasadzie jak małe miasteczka liczące od 8 tys. (Shippensburg) do kilkuset tysięcy mieszkańców (University of California). Dysponują one imponującym zapleczem sportowym, kinami, teatrami, salami koncertowymi, sklepami i stołówkami. Przez cały okres nauki student może nie opuszczać kampusu. Bogate życie społeczno-kulturalne i sportowe nastawione jest na budowę więzi z uczelnią na całe życie. Każdy kończący studia jest automatycznie zapisywany do stowarzyszenia absolwentów i otrzymuje regularne informacje o życiu uczelni, zaproszenia na imprezy, prośby o wsparcie finansowe. Biuro Absolwentów działające na Uniwersytecie w Shippensburgu obsługuje na bieżąco 50 tys. absolwentów



Wjazd na kampus z murem ufundowanym przez rocznik 1976

Zdjęcia Wojciech Sokolnicki

i organizuje wspólnie ze Stowarzyszeniem Absolwentów dziesiątki większych i mniejszych imprez rocznie, w tym dwa najważniejsze wydarzenia – Zjazd Absolwentów (Homecoming Day) i Dzień Absolwenta. Biuro zarządza na bieżąco stroną internetową zawierającą interaktywną bazę absolwentów, przygotowuje materiały informacyjno-promocyjne, prowadzi rubrykę poświęconą absolwentom w kwartalniku uczelnianym. Biuro włącza się praktycznie we wszystkie imprezy uczelniane, na które zapraszani są absolwenci. Drugim, obok bliskich kontaktów z absolwentami, zjawiskiem odróżniającym uczelnie amerykańskie od europejskich jest forma zbierania pieniędzy od osób prywatnych i instytucji w celu wspomagania szkoły (fundraising). Tą działalnością na Uniwersytecie

Czym pachnie uniwersytet
Uniwersytet stanowy w Pensylvanii może się poszczycić specjalnie wymyślonymi perfumami nawiązującymi zapachem do uniwersyteckich barw oraz roślinności występującej na terenie kampusu. Stworzone specjalnie dla uczelni przez firmę Masik Collegiate Fragrances perfumy pachną wanilią, bzem, różami i paczulą, natomiast woda kolońska ma wyraźne nuty błękitnego cyprysu i tłuczonego pieprzu.



Sposób na uhonorowanie darczyńców

w Shippensburgu zajmuje się fundacja, zgodnie bowiem z prawem amerykańskim jako organizacja *non profit* jest ona zwolniona z podatków. Dysponuje majątkiem wartym 6 mln dolarów. Fundacja organizuje w ciągu roku dwie

duże zbiórki wiosną i jesienią. Specjalnie przeszkoleni studenci dzwonią do wszystkich absolwentów z prośbą o wsparcie finansowe. Także pracownicy fundacji odpowiedzialni za tzw. kluczowych absolwentów zabiegają o ich życzliwe wsparcie. Efektem tych działań jest kwota w wysokości ok. 2 mln dolarów wpływająca co roku na konto fundacji. Te pieniądze w całości służą uczelni – wspomagają fundusz remontowy i inwestycyjny, wspierają stypendiami studentów i finansują projekty dydaktyczne. Interesującą tradycją jest pozostawienie przez każdy opuszczający mury uczelni rocznik śladu po sobie w postaci obiektu, jak np. fontanny (rocznik 1893), bram wjazdowych na kampus (roczniki 1976 i 2004) czy wyposażenia sal dydaktycznych lub komputerowych. Wszystkie dary są udokumentowane i docenione.

Podczas pracy nad projektem działań Biura ds. Absolwentów na naszej uczelni pojawiały się wątpliwości co do tego, które rozwiązania i pomysły amerykańskie uda się przenieść na polski grunt. Czy dzielące nas różnice społeczne, kulturowe i, co tu dużo mówić, również finansowe nie są jednak zbyt wielkie? Nie dowiemy się tego, nie próbując.

Pierwszym zadaniem, które pragnie zrealizować prof. Wiesław Wątroba, jest zbudowanie aktualnej bazy absolwentów. Dzięki niej będzie można regularnie docierać do nich z informacją o uczelni i zachęcać do włączenia się w jej życie. Pomysłów na integrację jest wiele. Jednym z nich są coroczne zjazdy połączone z wręczeniem nagrody rektora dla absolwenta wyróżniającego się na określonym polu zawodowym czy społecznym, można też wyróżniać absolwentów w kolejne okrągłe rocznice ukończenia przez nich studiów. Dobrym pomysłem wydaje się udział absolwentów w promocji uczelni.

„Wielu naszych absolwentów odniosło sukces zawodowy i finansowy. Czemu nie przekonać ich do fundowania stypendiów swojego imienia dla określonych studentów (z danego regionu, w określonej dziedzinie itd.)” – mówi prof. Wiesław Wątroba. „Mogą oni również wspierać inwestycje uczelniane na wzór skweru 60-lecia przed budynkiem A, którego nowe oblicze zawdzięczmy hojności firmy Hewlett Packard (zatrudniającej notabene wielu naszych absolwentów)” – dodaje.

Baza absolwentów powinna być częścią większego projektu wykorzystującego interaktywny Internet. Na stronie WWW uczelni absolwenci mogliby nawiązać kontakt z kolegami sprzed lat, wymienić informacje, podzielić się sukcesem (portal społecznościowy), a także znaleźć pracownika czy pracę. Bank ofert pracy dostępny wyłącznie

dla absolwentów (pracodawców i pracobiorców) nie wydaje się zbyt trudny do zrealizowania.

Wiedzę i doświadczenie byłych studentów można wykorzystać w regularnych cyklach szkoleń, organizowanych i sygnowanych przez Biuro Karier, podnoszących kwalifikacje młodych absolwentów, pomagających im lepiej się odnaleźć na rynku pracy. Również w kwartalniku uczelnianym „Portal”, którego prenumeratę proponujemy absolwentom, znajdzie się dział im poświęcony i częściowo przez nich redagowany.

Przynależność do elitarnej grupy absolwentów podkreślają koszulki, czapki, kurtki i wszelkiego rodzaju gadżety z logo i hasłem uczelni. W każdym kampusie amerykańskim znajduje się sklep oferujący, obok podręczników, imponującą gamę upominków wizerunkowych. Jest to również, jak wszystko w USA, znaczne źródło przychodów (1 mln dolarów w ośmiotysięcznym kampusie na Uniwersytecie w Shippensburg). Samochody w USA nie mają z przodu tablic rejestracyjnych, jest więc to znakomite miejsce na tablicę pokazującą, jaką uczelnię skończył kierowca.

Dobiega końca proces rejestracji Fundacji Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Na początku 2009 r. Biuro ds. Absolwentów zwróci się za jej pośrednictwem do pracowników, absolwentów i przyjaciół uczelni o przekazanie 1% podatku na remont klubu Simplex, kultowego miejsca wielu pokoleń studentów, przekazanego ponownie w ręce Samorządu Studentów UE. Dobrym podziękowaniem dla darczyńców mogłoby być spotkanie przy lampce wina w odnowionym lokalu.

Wiosenna wizyta amerykańskich gości okazała się inspirująca również dla nich. W maju czeka nas kolejna odsłona konferencji poświęconej doświadczeniom amerykańskich uniwersytetów. Tym razem spodziewamy się 15 przyjaciół z oceanu. Mówi się o podpisaniu umów dotyczących wymiany studentów i kadry między Uniwersytetem w Shippensburgu i naszą uczelnią. Bill Minsker znalazł już nawet sponsora.



Stadion na kampusie Uniwersytetu Stanowego. Największy w USA



Impresje jesienne

Tomasz Dąbrowski

ZAPRASZAMY DO STUDIU WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I SPORTU

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu jest jednostką uczelni powołaną do prowadzenia zajęć dydaktycznych z wychowania fizycznego oraz zajęć sportowych, rekreacyjnych i rehabilitacyjnych dla studentów i pracowników. Studium dysponuje nowoczesną bazą sportową, na którą składają się dwie sale do gier sportowych (jedna z widownią na 130 osób), sala do aerobiku, sala wyposażona w ściankę wspinaczkową, siłownia, basen do pływania, basen do rehabilitacji i nauki pływania. Można również skorzystać z kawiarenki usytuowanej na pierwszym piętrze, w części administracyjnej naszego obiektu.

W trakcie roku akademickiego zajęcia w naszych obiektach odbywają się w godzinach od 6.45 do 22.30 od poniedziałku do piątku. W weekendy od 7.00 do 22.00. W tym czasie tygodniowo z obiektów SWFiS korzysta około 4500 (!) osób.

Obecnie studium oferuje zajęcia w ramach 19 dyscyplin sportowych. Należą do nich: aerobik, badminton, ćwiczenia siłowe, jazda konna, koszykówka, lekkoatletyka, narciarstwo, nurkowanie, piłka ręczna, piłka nożna, pływanie, siatkówka, snowboard, tenis stołowy, tenis ziemny, trójbój siłowy, turystyka rowerowa, unihokey i wspinaczka skałkowa. Dla studentów z wadami postawy, po wypadkach i schorzeniach, prowadzimy zajęcia rehabilitacyjne; odbywają się one dwa razy w tygodniu – składają się na nie gimnastyka i basen. Prowadzimy również gimnastykę przy muzyce dla pań, a we współpracy z KU AZS zajęcia korygujące wady postawy i skrzywienia boczne kręgosłupa dzieci oraz naukę pływania dla dzieci i dorosłych.

W zależności od dyscypliny sportowej zajęcia prowadzimy w grupach liczących od 12 do 22 studentów.



Mistrzostwa Europy w tenisie stołowym (Latina, Włochy). Od lewej stoją: Artur Stebiński, Grzegorz Rogóż, Rafał Michalak, Paweł Olejnik i trener mgr Tomasz Dąbrowski

Niesłabnącym zainteresowaniem studentów, w ramach zajęć obligatoryjnych, cieszą się aerobik oraz piłka nożna. Zdecydowanie wzrasta zainteresowanie sportami „elitarnymi” – tenisem ziemnym, jeździectwem, a także turystyką rowerową i narciarstwem.

W lutym 2008 roku, po 10-miesięcznym remoncie, uruchomiliśmy ponownie pływalnię. Po modernizacji dodatkowo została oddana do użytku sauna, która obecnie jest dostępna dla wszystkich osób korzystających komercyjnie z naszego basenu. Staramy się, aby w niedalekiej przyszłości zmodernizować szatnie i natryski pływalni. Na bieżąco realizujemy drobne remonty i unowocześniamy obiekty oraz dokonujemy wymiany niezbędnego sprzętu sportowego.

Uczelnia zatrudnia obecnie 2 trenerów I klasy, 12 trenerów II klasy i 4 instruktorów. Współpracuje z kilkoma specjalistami w wąskich specjalizacjach, takich jak: wspinaczka skałkowa, jeździectwo czy fizykoterapia. Specjalizacje pracowników wynikają bezpośrednio z ich zainteresowań i obejmują wszystkie dyscypliny, które proponujemy. Najnowszą dyscypliną wprowadzoną do naszej oferty jest nurkowanie. Pomimo sporego zainteresowania tą dyscypliną ze strony studentów, ze względu na znaczne koszty nie możemy zwiększyć liczby zajęć w tym zakresie.

Studium WFis wraz z AZS organizuje także zawody uczelniane i międzyuczelniane oraz Akademickie Mistrzostwa Polski, turnieje ogólnopolskie i międzynarodowe. W bieżącym roku akademickim, przy stale zwiększającym się zainteresowaniu tego rodzaju aktywnością ze strony studentów i pracowników uczelni, zaproponowaliśmy studentom rozgrywki uczelniane w piłce nożnej, siatkowej i koszykowej. Uczestniczy nich około 250 osób.

Przy Klubie Uczelnianym AZS działa profesjonalna sekcja tenisa stołowego. Zawodniczki i zawodnicy sekcji występują odpowiednio w ekstraklasie i pierwszej lidze państwowej.

Od roku akademickiego 2008/2009 prowadzimy zajęcia w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku według specjalnie przygotowanego w tym celu programu, który obejmuje m.in. naukę i doskonalenie pływania, gimnastykę przy muzyce czy gimnastykę zapobiegającą bólom kręgosłupa. Obecnie w zajęciach uczestniczy blisko 150 osób.

W trakcie roku akademickiego 2007/2008 studenci i pracownicy naszej uczelni startowali z sukcesami na arenie lokalnej – w Dolnośląskiej Lidze Międzyuczelnianej, krajowej – w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych, a także międzynarodowej – w Akademickich Mistrzostwach Europy.

W Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych (w typie akademickim) nasi studenci i pracownicy zdobyli w ubiegłym roku akademickim:

trzy złote medale:

- męska drużyna koszykówki (trener mgr Stanisław Wojtowicz),
- męska drużyna tenisa stołowego (trener mgr Tomasz Dąbrowski),
- indywidualnie Akademickim Mistrzem Polski w Jeździectwie w konkurencji skoki przez przeszkody w kategorii *profi* został Jacek Mierziński, student II roku Wydział ZIF,

dwa srebrne medale:

- drużyna żeńska w pływaniu (trener mgr Robert Działo),



Jacek Mierziński na Akademickich Mistrzostwach Polski w Warszawie



Koszykarze: 11-L.Stankiewicz, 9-T.Domino, 6-P. Bawolski, 10-P. Nowakowski, 3-P. Kowalczyk, 15-M. Koremba 4-M. Mleczko, 7-M. Lipiński, 5-N. Bohdziul, 8-M. Zagorski

- drużyna jeźdźców (trenerzy mgr Jolanta Scheuer i mgr Jacek Pękalski),

dwa brązowe medale:

- drużyna żeńska w narciarstwie alpejskim (trener mgr Magdalena Łosińska),
- drużyna w futsalu (trener mgr Przemysław Przyluski).

Należy jednak nadmienić o zmianie systemu rozgrywek Akademickich Mistrzostw Polski od roku akademickiego 2007/2008, albowiem od tego roku rywalizujemy ze wszystkimi uczelniami w Polsce. A zatem sukcesy naszych sportowców należy ocenić znacznie wyżej niż dotychczas. Ponadto drużyna męska tenisa stołowego w składzie: Artur Stebiński (II rok ZiF), Grzegorz Rogóż (V rok MSU) i mgr (Rafał Michalak), zdobywając złoty medal AMP i srebrny medal MPSZW, wywalczyła udział w Akademickich Mistrzostwach Europy we Włoszech, skąd przywiozła srebrny medal w grze mieszanej. W ogólnej klasyfikacji Mistrzostw Polski nasz uniwersytet zajął 34. miejsce w ogólnej liczbie 162 sklasyfikowanych uczelni. Wśród uczelni ekonomicznych zajęliśmy 7 miejsce w ogólnej liczbie 26 sklasyfikowanych.

Wszystkie sukcesy zostały osiągnięte dzięki zaangażowaniu pracowników i trenerów SWFiS, a także doskonałej współpracy z Klubem Uczelnianym AZS, a przede wszystkim dzięki wysiłkowi i staraniom studentów. Każdego roku Klub Uczelniany AZS organizuje Bal Sportowca, w trakcie którego nagradzani są sportowcy kończący studia na naszej uczelni.

Kierownikiem Studium Wychowania Fizycznego i Sportu od 1999 roku jest mgr Tomasz Dąbrowski.

Wszystkich chętnych do skorzystania z naszej oferty serdecznie zapraszamy!

Szczegółowe informacje na temat działalności sekcji innych zajęć prowadzonych w naszym obiekcie uzyskacie Państwo pod numerem telefonu 71 36 80 456 lub adresem internetowym <http://swf.ue.wroc.pl/>.

Maria Kassolik

„Krasnoludek – to istota baśniowa bardzo małego wzrostu, o dużej głowie, przedstawiana zwykle z długą brodą, w czerwonym stroju (stąd nazwa), uważana za dobrego ducha sprzyjającego ludziom”. Tak określają krasnoludka słowniki.

WROCŁAWSKIE KRASNALE, SKRZATY, KRASNOLUDKI – POCHODZENIE

Rysunki krasnali z Wrocławiem są związane od przeszło ćwierć wieku. Fama głosi, że pierwsze ich charakterystyczne, narysowane kreską sylwetki pojawiły się w stanie wojennym na Sępólnie i na Biskupinie. Odtąd widać je było w mieście na zamalowanych, nieprawomyślnych według ówczesnej władzy, napisach. Z czasem wizerunki krasnoludków powędrowały na ściany Łodzi i Warszawy. Potem przez ulice Wrocławia przetoczyły się marsze krasnali. Organizowała je „Pomarańczowa Alternatywa” i jej twórca Waldemar Frydrych („Major”), używający żartobliwego tytułu *komendant Twierdzy Wrocław*, oraz Wiesław Cupała. Te happeningi kończyły się najczęściej interwencją milicji i zatrzymywaniem protestujących za zakłócanie porządku publicznego. Marsz w mikołajowych czapkach i innych pomarańczowych akcesoriach w dniu 6 grudnia 1987 r. odnotowały media całego świata, a na happeningu krasnoludków pod hasłem *Rewolucja Krasnoludków* 1 czerwca 1988 r. stało się 15 000 osób.

Współcześnie

Po 1989 r. o krasnalach ucichło. Powróciły po roku 2000. W miejscu happeningów stanął pomnik Pomarańczowej Alternatywy przedstawiający krasnalą, potem odsłonięto na ścianie kamieniczki „Jaś” tabliczkę-szyld „Muzeum Krasnoludków”, upamiętniając tradycję związaną z krasnoludkami. W sierpniu 2005 r. – z inicjatywy miasta – pojawiły się pierwsze maleńkie figurki krasnali projektu Tomasza Moczka, absolwenta wrocławskiej ASP. Umieszczono je w centrum Wrocławia. „Szermierz” przy Uniwersytecie, „Rzeźnik” na Starych Jatkach, dwa „Syzyfki” na ul. Świdnickiej oraz „Pracz odrzański” przy moście Piaskowym zyskały wielką sympatię mieszkańców. Zaczęły pojawiać się następne – w sumie 30 figurek: śpią, mają przy sobie różne przedmioty, przycupnęły tu i ówdzie, wspinają się na słupy, latarnie. Bacznie obserwują, co się dzieje. Do nich dołączyły kolejne krasnoludki fundowane przez instytucje. Ile ich już jest, trudno policzyć. Niestety, zdarza się, że niektóre są kradzione lub padają ofiarą wandalizmu, mimo zabezpieczeń. Są atrakcją dla Wrocławian, turystów, można spacerować ich szlakiem, bawić się w poszukiwaczy. Mają wielbicieli, spisane opowieści, fontannę, kartki pocztowe ze swoimi wizerunkami i własną stronę www. Ostatnio przybył „Bibliofil”, który trzyma na kolanach otwartą książkę i przycupnął pod witryną biblioteki w Rynku. Kolejny chce zmienić sposób myślenia Wrocławian o niepełnosprawnych, siedzi więc na wózku inwalidzkim koło schodów przy Przejściu Świdnickim. Kolejne znajdziemy przy głównym wejściu do

wrocławskiego Aquaparku.

Gdzie ich szukać?

Wyprawę na poszukiwanie krasnali warto zacząć od Rynku, a potem szukać w innych miejscach:

Bibliofil koło Dolnośląskiej Biblioteki Publicznej

Drynde w Rynku

Gołębnik na parapecie restauracji od strony fontanny

Halabardnik (Strażnik) nad wejściem do siedziby straży miejskiej

PRLLeninek obok klubokawiarni PRL

Obieżysmak koło restauracji Pizza Hut

Śpioch przy ul. św. Mikołaja, obok kościoła św. Elżbiety

Krasnal Teatralny przy wejściu do Teatru Współczesnego

Podróżnik obok Art Hotelu

Rzeźnik na Jatkach

Pieroznik obok wejścia do restauracji STP

Życzliwiek na placu Gołęzim koło fontanny

Krasnal Pomarańczowej Rewolucji na skrzyżowaniu ul. Świdnickiej z ul. Kazimierza Wielkiego

Szyfki: podnoszący i pchający kulę na ul. Świdnickiej koło poczty

W-Skers przy przejściu podziemnym

Głuchoniemy przy przejściu podziemnym

Kinoman koło kina „Helios”

Ossolinek przy wejściu do księgarni Ossolineum od ulicy Grodzkiej

Więzień na ul. Więziennej (na parapecie)

Słupniki na pl. Solnym oraz przy ulicach Świdnickiej i Oławskiej

Pracz Odrzański na moście Piaskowym

Młynarz na Wyspie Słodowej, obok Hotelu Tumskiego

Geolog przy ul. Cybulskiego

Grun-Walde koło wejścia do Pasażu Grunwaldzkiego

Solidarek na pl. Solidarności

Marzenka przy Klinice Hematologii i Onkologii Dziecięcej

Latalek na lotnisku Strachowice

Leśniczyk na pl. Świętojańskim, przed bramą „Zamku”

Wykształciuch na Wybrzeżu Wyspiańskiego, przy Politechnice Wrocławskiej

Koszykarze, Rehotki, Zakupoholik koło Epi Marketu

Gasiorek przy Straży Pożarnej, ul. Borowska 138

Kupczyk koło Hali Kupców „Arena”

Telesfor przed głównym gmachem Telewizji Wrocław

Botanik przy Ogrodzie Botanicznym, ul. Henryka Sienkiewicza

Ekonomek na terenie Uniwersytetu Ekonomicznego przed budynkiem A



Krasnal jaki jest...

Chociaż krasnoludków nie widać i właściwie nie wiadomo jak wyglądają, każdy – dzięki ilustratorom i autorom bajek – potrafi podać ich cechy zewnętrzne: niewielki wzrost, brodata i rumiana twarz, czerwona czapeczka (czyniąca go niewidocznym) i buciki z cholewami.

Krasnoludkowi przypisuje się różne cechy. Jest opiekuńczy, w niektórych budzi lęk lub kojarzy się z siłami nieczystymi, jak Skarbek, cieszący się dużym poważaniem w rejonach górniczych. Strzeże węgla, rud metali i soli. Mając pieczę nad skarbami kopalni, pilnuje bezpieczeństwa pracy i ostrzega górników przed nieszczęściem. Jego zachowanie wobec ludzi jest dwojake. Troszczy się o nich, wyprowadza z zawałonych chodników, wskazując drogę wyjścia. Bywa też złośliwy, mściwy, szczególnie dla tych, którzy są niegodni pracy pod ziemią.

Zazwyczaj jednak krasnoludki zalicza się do duchów opiekuńczych. Są bardzo życzliwe tym, z którymi mieszkają. Według wierzeń ludowych głównym zadaniem maleńkich stworków jest pomoc w pracach domowych i pomnażanie majątku gospodarzy. Pracują nocą lub pod nieobecność domowników. Za służbę i wzrost dobrobytu krasnoludki nie żądają zapłaty i nie powinno się ich niczym obdarowywać, bo wtedy opuszczą gospodarza. Kto nie troszczy się o gospodarstwo, naraża się maleńkim skrzatom. Zagniewane mszczą się: tłuką naczynia, niszczą sprzęty, dom narażają na niedostatek lub spowodują na ludzi nieszczęścia.

Ten, któremu zależy na przyjaźni z nimi, powinien o nie dbać. Można zostawić im w wyznaczonym miejscu pożywienie. Ich przysmakiem są mleko, chleb, kasza i świeże masło. Imiona krasnoludków nawiązują do miejsca, którym się opiekują, lub czynności, które wykonują. Niewielki wzrost umożliwia im przebywanie w szparach w podłodze, w kątach, a także na strychach.

Ekonomek

Krasnal Ekonomek od kilku miesięcy siedzi przed budynkiem A na sterce euro, trzymając w ręku liczydło. Powoli wrasta w symbolikę naszej uczelni. Zaprojektowała go wrocławska rzeźbiarka Beata Zwolańska-Hołod. Powstało kilkadziesiąt replik w zmniejszonym rozmiarze z mośiężnego stopu. Są wręczane w formie prezentu przez JM Rektora szczególnym gościom uczelni. Mijmy nadzieję, że zgodnie ze swoim imieniem zadba on o kondycję finansową naszej uczelni w myśl zasady, że pieniądz jest sługą, nigdy panem.



Zdjęcia Joanna Lech

Tamara Chorążyczewska

CZY MIKOŁAJ LUBI EKONOMISTÓW?

Tego nie wiemy, ale pewne jest, że Mikołaj był na naszej uczelni. Z jego inicjatywy i prorektora ds. promocji i rozwoju, prof. Marka Łyszczaka w piątek 5 grudnia odwiedzili nas najmłodsi wychowankowie Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego Dzieci Nieświadomych z ul. Kamiennogórskiej 16. Dzieci po raz pierwszy miały okazję zwiedzać wrocławską uczelnię, namacalnie poznały się z naszym krasnalem Ekonomkiem, a potem w sali Rady Wydziału IE spędziły bajkową godzinę. Imprezę zorganizowało Biuro Promocji naszej uczelni, z



którego inicjatywy ukazała się książeczka „Jak krasnale Wrocław od Złego uwolniły”, którą dostali wszyscy wielce zachwyceni uczelnianą przygodą goście spotkania. Było bajkowo, mikołajowo i wrocławsko. Miasto promuje nas, my promujemy miasto. Mikołaj kocha wszystkich. Jak Dalajlama.

PAKIET USTAW

2 grudnia 2008 r. podczas posiedzenia rządu ministrowie przyjęli przygotowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego pakiet ustaw reformujących system badań naukowych. Reforma to priorytet rządu, czego dowodem jest zdecydowany wzrost nakładów na naukę w projekcie przyszłorocznego budżetu – o prawie 1,4 mld zł, czyli o 29% (zaplanowana kwota w projekcie – 5 mld 600 mln zł). Rząd stawia na badania i rozwój, tak aby polska gospodarka mogła konkurować z najbardziej rozwiniętymi rynkami na świecie.

Pakiet 5 ustaw „Budujemy na wiedzy – reforma nauki dla rozwoju Polski”, obejmuje ustawy o zasadach finansowania nauki, Polskiej Akademii Nauk, Instytutach Badawczych, Narodowym Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowym Centrum Nauki.

Sprawiedliwe i efektywne finansowanie

Projekt ustawy o zasadach finansowania nauki wprowadza model, w którym pieniądze przeznaczone na badania będą sukcesywnie wzrastać, a sposób ich wydawania będzie uzależniony od osiągnięć badawczych.

Nowy sposób finansowania odpowiada standardom światowym, w których badania opłacane są z kilku źródeł, w tym z Narodowego Centrum Nauki, będącego instytucją niezależną merytorycznie od decyzji politycznych, czy Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, prowadzącego konkursy dla nauk aplikacyjnych. Proponowane regulacje

gwarantującą przekazywanie do tych instytucji corocznie większej części pieniędzy, tak aby do 2015 r. osiągnąć poziom 50 proc. nakładów z budżetu nauki, przeznaczanych na konkretne projekty realizowane w drodze konkursów. Projekt zakłada także powołanie nowego ciała opiniodawczego przy ministrze nauki – Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych. Komitet będzie oceniać jednostki naukowe według standardów i zasad oceny uznanych na świecie. Pozwoli to na **rzeczywiste powiązanie wysokości finansowania z jakością prowadzonych prac badawczych**. W wyniku oceny, jednostki naukowe będą klasyfikowane do jednej z trzech kategorii: A – poziom wiodący w skali kraju, B – poziom akceptowalny z rekomendacją wzmocnienia działalności naukowej oraz C – poziom niezadowolający.

Dotychczasowa dotacja statutowa dla jednostek naukowych zostanie zastąpiona dotacją bazową na utrzymanie potencjału badawczego, a najsłabsze ośrodki (otrzymujące ocenę C), nie otrzymają środków z dotacji. Tylko takie radykalne kroki pozwolą na osiągnięcie wysokiej jakości badań.

Badania na potrzeby gospodarki

Projekt ustawy o instytucjach badawczych zakłada, że dotychczasowe jednostki badawczo-rozwojowe zostaną przekształcone w instytuty badawcze, podlegające ścisłym zasadom kontroli oraz systematycznemu audytowi. Podstawowym zadaniem instytutów będzie **realizowanie badań i prac rozwojowych na potrzeby gospodarki**. Do ich zadań należeć będzie także transfer technologii i przystosowywanie wyników do oczekiwań przemysłu. W pierwszej kolejności przekształcone zostaną tylko najlepiej działające instytuty. Pozostałe będą podlegały ocenie. Jednostki osiągające najsłabsze wyniki będą zamykane lub reorganizowane. Zaproponowane przepisy przewidują jasne powiązanie wysokości finansowania z osiągnięciem celów statutowych (badań).

Kolejna propozycja to ustawa o **Narodowym Centrum Badań i Rozwoju**, która wprowadza zmiany w przepisach o NCBiR. Centrum zostało powołane do realizacji polityki państwa w zakresie **finansowania badań stosowanych, mających strategiczne znaczenie dla rozwoju Polski i jej bezpieczeństwa**. Ustawa wyposaża Centrum w skuteczne narzędzia realizacji tych zadań.

Zasadą działania Centrum ma być pełna transparentność podejmowanych na zasadach konkursowych decyzji finansowych. Centrum będzie służyło jako katalizator zmian w obszarze współpracy nauki i przemysłu. Chodzi o udział przedsiębiorców, zarówno w ogłaszanych konkursach, jak i w finansowaniu niektórych zadań Centrum, który obecnie jest zdecydowanie za niski w porównaniu z krajami najwyżej rozwiniętymi.

Wsparcie dla początkujących i uzdolnionych naukowców

Czwarta ustawa – o **Narodowym Centrum Nauki**, odpowiada na wieloletnie zapotrzebowanie polskiego środowiska naukowego na stworzenie niezależnej od polityków instytucji zarządzanej przez naukowców, a finansowanej ze środków publicznych i przyznającej granty badawcze we wszystkich obszarach nauki z zachowaniem zasad konkursowych. Rozwiązanie takie stosowane jest na całym świecie i zapewnia podwyższenie jakości prac naukowych oraz sprzyja przejrzystości przyznawania środków finansowych.

Narodowe Centrum Nauki, w odróżnieniu od Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, będzie udzielać finansowania na badania podstawowe. Ważnym elementem działania NCN będzie zagwarantowanie przejrzystych zasad **przyznawania pieniędzy** w drodze konkursów oraz zwrócenie uwagi na **młodych naukowców, mających trudności z uzyskaniem samodzielności badawczej, ze względu na brak dostępu do środków finansowych**. NCN będzie zobowiązane do przeznaczania min. 15 proc. wszystkich grantów na badania prowadzone przez początkujących naukowców.

Zmiany w Polskiej Akademii Nauk

Ostatnia ustawa dotyczy funkcjonowania PAN. W wyniku wprowadzanych zmian PAN, stanie się prekursorem zmian jakościowych w polskiej nauce. Będąc korporacją prowadzącą wiele instytutów naukowych, jako pierwsza będzie realizowała zasady rzetelności i najwyższej jakości prowadzonych badań.

Zaproponowane zmiany, w tym audyt i ewaluacja jednostek badawczych, powinny doprowadzić do szybkiej poprawy zasad działania i finansowania instytutów. Nowe rozwiązania pomogą także wpłynąć na odmłodzenie korporacji oraz zagwarantowanie w badaniach udziału osób o największych osiągnięciach i najwyższym międzynarodowym prestiżu. Projekt ustawy wprowadza ponadto uproszczenie struktury korporacyjnej PAN. Proponuje także ramy prawne do konsolidacji i integracji jednostek naukowych Akademii z innymi instytucjami systemu nauki w Polsce.

Wszystkie projekty poddane były szerokim konsultacjom społecznym i środowiskowym.

Więcej informacji udzielają: Dorota Drozd, Centrum Informacyjne Rządu, tel. +22 694 66 13, tel. kom. 607 497 342; Bartosz Loba, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, tel. +22 529 26 51, tel. kom. 693 220 713.

Informacje ze strony:

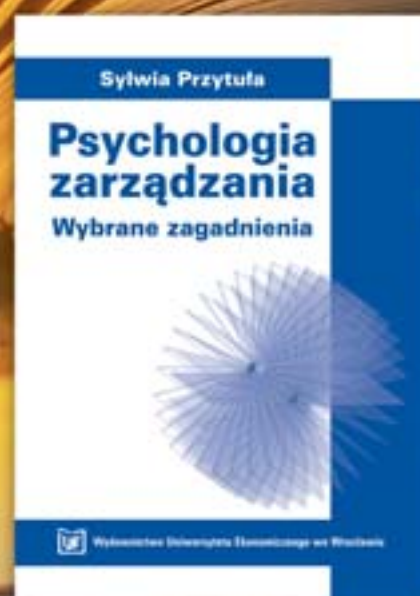
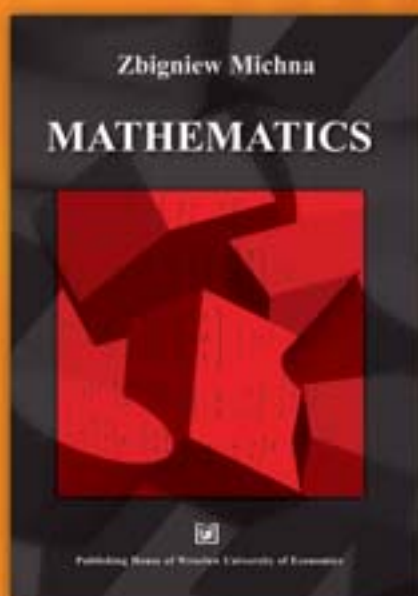
www.nauka.gov.pl/mn/index.jsp?place=Lead09&news_cat_id=13&news_id=7434&layout=6&page=text



Wydawnictwo
Uniwersytetu
Ekonomicznego
we Wrocławiu

NOWOŚCI

grudzień – styczeń



www.wydawnictwo.ue.wroc.pl

Nasze książki można nabyć w Księgarni *Profit*
www.ksiegarnia.ue.wroc.pl

INTERNATIONAL CONFERENCE „Economic Transformation of Central and Eastern European Countries” Vilnius, Lithuania, September 19-20, 2008

